

இஸ்லாமும்
தமிழும்

செந்தியம் வந்தது

சத்தியம் வந்தது: அசத்தியம் அழிந்தது
நிச்சயமாய் அசத்தியம் அழியக் கூடியது
—அல் ஞர் ஆன்

இஸ்லாமும் தமிழும்

S. ANTHONY JEEVA
JUSTICE OF THE PEACE
FOR THE WHOLE ISLAND
67, MAHINDA PLACE,
COLOMBO - 06.

எஸ். யெசன்னுத்துரை

முக்தி பதிப்பு: 26, ஜூலை 1975

ரஜபு பிறை 16, 1395

விலை ரூ. 3-00

C எஸ். பொன்னுத்துரை

இஸ்லாமிய வாழைபர் இயக்க வெளியீடு

ISLAMUM THAMILUM

Author: S. PONNUTHURAI
ARASU Publications,
231, Wolfendhal Street,
Colombo-13, (Sri Lanka)

Cover: K. K. Rajah

First Edition: 26th July, 1975.

2000 Copies.

Price: Rs. 3-00

Published By:

ISLAMIC YOUTH ASSOCIATION,
280/12, Layard's Broadway,
Colombo-14. -(Sri Lanka)

இந்நூல்

தின் பயிர்
ஈழமணித் திருநாட்டிலே
வளமுடன் வளரும் வகையில்

ஈழத்தில்
பள்ளிவாயில்களும்
மதீரஸாக்களும்
நிறுவிய

உத்தமப் பெரியார்களுக்கு

படைப்பு

பதிப்புரை

பிஸ்மில்லா ஹிர்ரஹ்மா ஹிர்ரஹீம்

ஈழம் வாழ் முஸ்லிம் பெருங்குடி மக்களுடைய சேம் நலன்களுக்கும், ஆரோக்கியமான எதிர்காலத்திற்கும் பாதக விளைவுகள் ஏற்படுத்தக்கூடிய வகையில், நாசகாரக் கும்பல் ஒன்று சதிகார வேலைகளைச் செய்துள்ளது. நவீனத்துவம்- புதுமை- முற்போக்கு என்ற போலிவாதங்களை முன்வைத்து, முஸ்லிம் சமுதாயத்திலே முகிழ்ந்து வரும் வரலாறு உள்ளங்களிலே நக்கக் கருத்துக்களை விதைத்து வளர்க்கும் அயோக்கிய முயற்சிகளும் திரைமறைவில் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இதில் வேடிக்கை என்ன வென்றால், கப்பலேறிவிட்ட பிரத்தானியரே கையாளாத நினைத்தும் பார்க்காத, படுபிற்போக்கான- பத்தாம் பசவித்தனமான- பிரிவினைக் கோஷங்களை இந்த நாசகாரக் கும்பல் கட்டவிழ்த்து விட்டிருப்பதுதான்!

உலக சகோதரத்துவம் என்ற மிக உயர்ந்த கொள்கையை வாழ்க்கை நெறியாக ஏற்றுள்ள முஸ்லிம்களை, இலங்கை முஸ்லிம்கள் என்றும், இந்திய முஸ்லிம்கள் என்றும் பிரித்துப் பேசும் அநாகரகச் செயலிலும் இந்த நாசகாரக் கும்பல் இறங்கியுள்ளது. அண்டை அயலாரை மதித்தல் இஸ்லாத்திலே மேலான பண்பாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. அரசியல் ரீதியாக, இலங்கைக்கும் இந்தியர்க்கும் இடையில் நல்லுறவுகளை நல்லபடியாக வளர்க்கும் நல்முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இரு தரப்பு அரசுகளும் மேற்கொள்ளும் இந்த நல்லனவற்றை, அல்லனவாக்க அரும்பாடுபடும் இந்த நாசகாரக் கும்பல் தேச விரோதச் செயலிலும் ஈடுபட்டுள்ளார்கள்.

“நாட்டுப்பற்று ஈமானில் நின்றுமுள்ளதாயிருக்கும்” என்பது அண்ணல் நபி நாயகம் (ஸல்) அவர்களுடைய மணிமொழியாகும். எனவே, இந்த தேச விரோதச் செயல்களை முனையிலே கிள்ளி எறிதல் ஒவ்வொரு முஸ்லிமினுடைய கடமையாகவும் வாய்த்துள்ளது. இந்தக் கடமையை நிறைவேற்ற, இஸ்லாமிய வாலிபர் இயக்

கத்தைச் சேர்ந்த நாம், 'இஸ்லாமும் தமிழும்' என்ற இந்த நூலை வெளியிடுவதில் மகிழ்கின்றோம்,

தீன் பயிரைச் சேமமுடன் வளர்ப்பதிலே, பன்னெடுங் காலமாகவே, இந்திய முஸ்லிம்களும் இலங்கை முஸ்லிம்களும் ஒன்றிணைந்து உழைத்திருக்கிறார்கள். தமிழ்மொழி மூலம் தீன் நெறியை வளர்ப்பதற்கு இந்தியநாடு இன்றாவும் நமக்கு ஆதர்ஷமாகவே இருந்து வருகின்றது. நம் நாட்டில் நன்கு பரிபாலிக்கப்படும் அரபுக் கல்ஜாரிகள் உள. இவற்றின் வளர்ச்சி குறித்து நாம் நியாயமாகப் பெருமைப்படலாம். இருப்பினும், இங்கிருந்து இந்தியா சென்று அங்குள்ள அரபுக் கல்ஜாரிகளிலே ஓதித் தெளிந்து மீளும் வழக்கம் இன்றளவும் நீடித்தே வருகின்றது. ஆன்மீகத் துறையில், அங்குள்ள மத்ரஸாக்கள் முன்னோடியாகத் திகழ்ந்தன என்ற உண்மையின் தொடர்ச்சியே இந்த வழக்கம்.

இலங்கை முஸ்லிம்களை மதிக்கவும் பாராட்டவும் இந்திய முஸ்லிம்கள் எப்பொழுதும் முத்தியே நிற்கின்றார்கள். நமது கல்வி அமைச்சர் அல்ஹாஜ் டாக்டர் பதியுத்தின் மஹ்மூத் அவர்கள் இந்தியா சென்றிருந்த பொழுது, தேசத் தலைவருக்கு உரிய பெரு மதிப்புக் கொடுத்து, அவரைக் கௌரவிப்பதற்கு முஸ்லிம் சமுதாயம் ஒருமுகமாக எழுச்சி பெற்றது. தமிழ் நாட்டில் நடைபெற்ற இரண்டு இஸ்லாமிய தமிழிலக்கிய ஆராய்ச்சிக் கருத்தரங்கு மகாநாடுகளிலும் இலங்கை முஸ்லிம்கள் உரிய முறையிலே கௌரவிக்கப்பட்டார்கள். மர்ஹூம் ஏ. எம். ஏ. அலீஸ் அவர்கள் பொன்னாடை போர்த்திக் கௌரவிக்கப்பட்டதுடன், ஓர் அரங்கிற்குத் தலைமையுந் தாங்கினார். பிறிதொரு அரங்கிற்குத் தலைமை தாங்கும் கௌரவம் அல்ஹாஜ் எம். எம். உவைஸ் அவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டது. நமது கவிஞர் அப்துல் காதிர் லெப்பை அவர்களுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் பொற்கிழி வழங்கிக் கௌரவிக்க அழைப்பு விடுத்தார்கள். பிரதி அமைச்சர் ஏ. எல். ஏ. மஜீத் அவர்களுக்கு அரசியல் தலைவருக்குரிய மரியாதைகள் அளிப்பதிலே முந்தி நின்றார்கள். இந்நாட்டின் கவிஞர்களுக்கும் எழுத்தாளர்களுக்கும் உரிய இடம் அளித்தார்கள். இவற்றை எல்லாம் மறந்து, பிரிவினைக் கோஷங்கள் எழுப்புவதல் நன்றி கொண்டு செயலாகும்.

‘இந்நூலில் அஸ்ஸைஸிட முஹிதீலையே நாம் அதி கம் காண்கிறோம்’ என்று கலாநிதி சிவத்தம்பி மதிப்பிடும் அளவிற்கு மர்ஹூம் எ. எம். எ. அஸ்ஸ அவர்களுடைய பெயரை விற்றுத் தங்களை வளர்த்துக் கொள்ளச் சிறுமதியாளர் குழு பிறப்பட்டிருக்கின்றது. எள்ளக் கடத்தலில் ஈடுபட்டுள்ள சிலரே, வியாபாரக் காய்ச்சல் காரணமாகப் போலும், ஏனையோரைக் கடத்தல்காரர் என்று கூட்ட முந்தும் கயமைத்தனமும் நடைபெற்றிருக்கிறது.

‘...நூல் விமர்சனம்’ என்ற பிரசுரம் முஸ்லிம் பிரச்சினைகள் மட்டும் அடங்கிய பிரசுரம் அல்ல. அதிலே கா. சிவத்தம்பி அவர்களும் ஏழுதியிருக்கின்றார். முஸ்லிம் மக்களுடன் நல்லுறவு பேணும் தர்பீழர்களும் சாடப்பட்டிருக்கின்றார்கள். இலக்கியம் சம்பந்தமான உளறல்களும் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. இலக்கிய விமர்சனம் என்ற பெயராலே தகடுதத்தங்கள் நிகழ்த்தப்பட்டுள்ளன. சரித்திர உண்மைகள் பல அழிவுழக்காடப்பட்டுள்ளன. நமது பெருமதிப்பிற்குரிய பெரியார்கள் பலர் தயவு தட்சண்யமற்ற முறையிலே சாடப்பட்டிருக்கின்றார்கள். அறிவுடையோரை மதிக்கும் மேலான முஸ்லிம் பண்பு மிக அற்பமான முறையிலே கொச்சைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

இவை அனைத்திற்கும் தக்க பதிலாக திரு. எஸ். பொன்னுத்துரை அவர்கள் எழுதியுள்ள ‘இஸ்லாமும் தமிழும்’ என்ற இந்நூலினை வெளியிடுவதில் பெருமையடைகின்றோம். இந்நூட்டில் மட்டுமன்றி, கடல் கடந்த நாடுகளிலும் எஸ். பொ. அவர்களின் இலக்கிய மேதைமை ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட ஒன்றாகும். சமசாலகலை- இலக்கிய மான்மியங்களிலே அவருக்கு நேரடியான தொடர்பும் ஈடுபாடும் உண்டு. ‘நெற்றிக்கண் திறப்பினும் குற்றம் குற்றமே’ என்று, எந்த அச்சுறுத்தல்களுக்கும் பணியாது, நேரிய விமர்சனம் இயற்றும் தகைமையர். கடந்த கால் நூற்றாண்டிற்கு மேலாக நிறைவான கலை-இலக்கியப் பண்டரிபவர். முஸ்லிம் சமுதாயத்தின் இளைஞர்கள் மத்தியிலே கலை-இலக்கிய ஆர்வங்களைத் தூண்டி வளர்ப்பதிலே, அவருக்கு நிகரான பணியை, வேறு எந்த எழுத்தாளனும் இயற்றவில்லை என்பதையாவரும் அறிவர். அவருடைய கைவினைம் படியாத இலக்கியத்துறையே இல்லை. மேலும், சரித்திர ஆசான்.

முஸ்லீம் பெருமக்களுடைய சமுதாய வாழ்விலே இனிய உறவுகளைப் பேணி வருபவர். இந்த உண்மைகளை நம்மிலும் பார்க்க, 'தமிழர்-முஸ்லீம்' என்றும், 'இந்தியன்-இலங்கையன்' என்றும், 'முற்போக்கு-பிற்போக்கு' என்றும் பரந்துபட்ட பல பிரிவினைக் கோஷங்களை எழுப்பிக் கொண்டிருக்கும் நாசகாரக் கும்பல் நன்கறியும். "எஸ். பொன்னுத்துரை பழைமை பொருந்திய புகழ் பூத்த எழுத்தாளர்" என்றும், "முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் முக்கிய உறுப்பினராய் இருந்து எழுத்துப் போராட்டம் நடாத்தி முன்வந்த இவரின் திறமை" என்றும், "...எஸ். பொன்னுத்துரை போன்றோர் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் குறிக்கோளை வென்றெடுத்த போராட்ட வீரர்களாகும்" என்றும், எஸ். பொ. வின் 'சடங்கு' என்ற தமிழிலக்கியச் சிறப்பு மிகு நூலுக்கு ஸாஷித்திய மண்டலப் பரிசு கிடைக்காதது அநியாயம் என்றும், அவருடைய எழுத்தாண்மையை அவர்கள் ஏற்றுள்ளார்கள். இவ்வாறு நாசகாரக் கும்பலாலேயே ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட ஒரு தகையாளர் இந்நூலினை எழுதுதல் முறியிலும் பொருத்தமானது என்றே நாம் கருதுகின்றோம்.

இந்நூலை, தமது சொந்தச் சிரமங்கள் எதனையும் பாராட்டாது, ஐந்து நாட்களுக்கிடையில், ஒரே அமர்சையில் இருந்து எழுதி உதவினர். அவருடைய இந்த உதவிக்கு, இலக்கிய உலகின் சார்பாகப் பொதுவாகவும், முஸ்லீம் சமூகத்தின் சார்பாகக் குறிப்பாகவும் நன்றி கூறக் கடமைப் பட்டுள்ளோம்.

நமது இஸ்லாமிய வாலிபர் இயக்கம், இந்நூலினை மிகக் குறுகிய காலத்திலே அச்சிட்டு வெளிக் கொண்டு வருகின்றது. நாம் பட்ட சிரமங்கள் அநேகம். இருப்பினும் சமுதாயப் பணியிலே இவை இனியன என்பது நமது அறுபவம். முஸ்லீம் உலகின் மேலான சகோதரத்துவம் நின்று நிலவுதல் சேமமானது. இதுவே நமது இயக்கத்தின் இலட்சியப் பயணம்.

இஸ்லாமிய வாலிபர் இயக்கம்

280/12, வயார்ட்ஸ் புரோட்டவே,

கொழும்பு-14.

24-7-75

இஸ்லாமும் தமிழும்

புகழ்னைத்தும் இறைக்கே !

முஸ்லிம் பெருமக்களுடன் கடந்த இருபது ஆண்டுகளுக்கு மேலாகப் பின்னிப்பிணைந்து வாழ்ந்து வருகின்றேன். நான் நிறைய இஸ்லாமிய நூல்களை வாசிப்பதைப் பார்க்கும் என் சகாக்கள், இத்தகைய ஈடுபாட்டிற்கான காரணியைக் கேட்பார்கள். அவர்களைத் திருப்தி செய்யக் கூடிய ஒரு பதிலை நான் அளித்ததில்லை. இந்த நூலை நான் ஒரு காலத்தில் எழுத நேரும் என்ற ஒரு நியதியில், என்னை நீண்ட காலத்திற்குப் பயில வைத்தானோ என்ற நன்றிப் பெருக்குடன், அந்த இணை துணையற்ற ஏகனை நெஞ்சிலே நிறுத்தி, இந்த எழுத்துப் பணியிலே என் பேரூவை ஊன்றுகின்றேன்.

'இஸ்லாமும் தமிழும்' என்ற மகுடத்திலே, தமிழில் நடந்த கலை - இலக்கிய முயற்சிகள் பற்றிய ஆதார பூர்வமான வரலாற்று நூல் ஒன்றினை எழுதுதல் வேண்டும் என்று இளம்பிறை எம். ஏ. ரஹ்மானும் நானும் நீண்ட காலமாகத் திட்டமிட்டிருந்தோம். இருவரும் கூட்டாகிய யர்களாக எழுதவிருக்கும் அந்த நூலுக்காக ஆராய்ச்சிக் குறிப்புக்களைத் தயார்க்கும் வேலையிலும் ஈடுபட்டுள்ளோம். அந்த நூலுக்கு ஆதாரமாக எடுத்திருந்த குறிப்புகள் சில வற்றை இந்த நூலிலே — மிகச் சொற்ப கால அவகாசத்துள் எழுதப்படும் நூலிலே—கையாண்டுள்ளேன். நாம் திட்டமிட்டிருந்த நூலின் நோக்கம் - பரப்பு - எல்லைகள் முற்றிலும் வேரூனவை. சந்தர்ப்ப வசம் காரணமாக ஒரு முன்னோடிக் கையேடாகவும் இதனை எழுதுகின்றேன். இன்னும் ஒன்று. பிறிதொரு பிரசுரத்திற்குப் பதில் அளித்தல்தான் இந்த நூலின் பிரதான நோக்கம். மேற்படி பிரசுரத்தில் முஸ்லிம்களுடைய மதப் பிரச்சினைகள், இலக்கியப் பிரச்சினைகள், விமர்சனம், வரலாறு—எல்லாமே பிசுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றுள் சில பற்றியும், சந்தர்ப்பம் எழும் இடங்களில் எல்லாம் என் கருத்துக்களையும் அபிப்பிராயங்களையும் தெரிவித்துள்ளேன். தனி ஒரு பிரசு

சீனே குறித்த முழு மொத்தமான அபிப்பிராயந் திரட்டு வதற்கு முழு நூலையுமே வாசிக்க வேண்டியிருக்கும். அவற்றைப் பகுதி பகுதியாக வகுத்து எழுதக் கால அவகாசம் தோதுப்படவில்லை.

அண்மைக் காலத்தில், '.....நூல் விமர்சனம்' என்ற பெயரில் ஒரு துண்டுப் பிரசுரம் வெளிவந்துள்ளது. சுமார் எண்பது பக்கங்களை உள்ளடக்கிய சற்றே மொத்தமான துண்டுப் பிரசுரம். இடையிடையே விளம்பரங்கள் அச்சிடப்பட்டுள்ளதால், சஞ்சிகை என்ற கோலமுங் காட்டுகின்றது. விளம்பரங்களைப்பரப்பி, துக்கடாக் கட்டுரைகளைத் தொகுத்து, சிட்டுக் குருவியின் தலையிலே பனங்காய் வைப்பது போல, கொச்சை மண்டிய ஒரு தொகுப்புரையை இணைப்பதின் மூலம், இந்தத் துண்டுப் பிரசுரத்திற்கு நூல் என்ற அந்தஸ்தினைப் பெறலாம் என்று எழுத்துலகின் மூன்று கற்றுக்குட்டிகள் நினைப்பதாகவுந் தெரிகின்றது.

எம். எஸ். எம். இக்பால், ஏ. இக்பால்; எம். எச். எம். ஷம்ஸ் ஆகியமூவரும் எழுத்துலகின் கற்றுக் குட்டிகள்; மிக அற்பமான சில்லறைகள். மனோவிகாரக்கற்பனைகள்லே வருந்தும் மனநோயாளர். (இவை சூதாதுமதிப்பான அபிப்பிராயங்கள் அல்ல என்பதை இந்நூலின் ஓட்டம் எண்பிக்கும். எழுத்துலகில் காட்போட் பயில்வானே எம். எஸ். எம். இக்பால்! 'மஸ்கட்' வெட்டவும் லாயக்கில்லாத ஒரு கிறிஸ் கத்தியுடன் பவனி வரும் இந்த 'ஹைபாட்'ிற்குத் தன்னை ஒரு 'வால்' ஆக நியமித்துள்ளார், ஆக்க இலக்கியத்தில் அறுந்து கொட்டுண்டு அவலமும் ஏ. இக்பால். ஒரு இக்பாலுக்கும் அதன் வாலுக்கும் தலையிலே கள்மண் தவிர வேறு எதுவும் இல்லை என்ற உண்மையைத் தெளியாது, அவர்களுடைய விலாசத்திலே குளிர் காயலாம் என்று அவர்களுடன் ஓட்டிக்கொண்டவர்தான் ஷம்ஸ். (இக் (பால்) + (இக்) வால் + (ஷம்)ஸ் என்று சேர்த்து, மூவரையும் ஓட்டு மொத்தமாகக் குறிக்க 'இக்வால்ஸ்' என்ற பெயரை வளைந்தெடுக்கலாம். இந்த உத்தி இந்நூலின் சுருக்கத்திற்கு அவசியமாகின்றது.)

இக்வால்ஸின் மூர்க்கம் நிறைந்த கொச்சை எண்ணங்களுக்கு அப்பாலும், 'நூல் விமர்சனம்' என்ற அவலப் பிரசுரம், நூல் என்ற அந்தஸ்தை நோக்கி இம்மியும் உயரவில்லை. அத்தகைய ஒரு துண்டுப் பிரசுரத்திற்குப் பதில்

அளித்தல், என் முன்னால் நெடிதுயர்ந்து நிற்கும் எழுத்துப் பணிகள் என்ற படுதாவிலே பார்க்கும் பொழுது, ஓர் ஆக்கினைதான். இந்த ஆக்கினையை ஏற்றுக்கொள்கின்றேன். இதிலிருந்து சறுக முனைந்தால், ஒரு கால் நூற்றாண்டிற்கு மேலாக நான் சத்திய நோன்புடன் இயற்றி வரும் ஒரு பணியிலே, ஒதுங்கிக் கொண்ட கோழையாவேன். சத்தியம் பல சந்தர்ப்பங்களிலே ஆக்கினை என்ற அக்கினி உலையிலே புடம் போட்டுக்கொடுக்கப்படுகின்றது என்பது என் அநுபவம். என் ஆற்றல்களுக்காக மட்டுமே என்னுடன் அநியாய விரோதம் பாராட்டும் கோஷ்டியினர் கூட, கலை = இலக்கிய வாழ்விற்கு என்னையே பலிப்பொருளாக நியமித்துள்ள ஒருவன் நான் என்று வாஸ்தவத்தை ஆட்சேபிப்பது கிடையாது. இந்த ஆக்கினை பலிப் பொருளுக்கு வாய்க்கும் யோகமே. இந்நிலையில் ஆக்கினை ஒரு பரமார்த்த அநுபவமுமாகும்.

துண்டுப் பிரசுரங்கள் குப்பைத் தொட்டிகளிலும், மலசல கூடங்களிலும் இயற்கை மரணம் எய்தும் என்பது உண்மை. எனவே, வாளாவிருத்தல் கௌரவமான புத்தி சரலித்தனம் என்று எடுத்த எடுப்பிலே தோன்றுதல் ஒரு மயக்கமே. இந்தத் துண்டுப் பிரசுரத்தின் மூலம், இக்வால்ஸ், ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய உலகிலே எதனையோ மண்டியிட்டு யாசித்து நிற்கின்றார்கள். இப்பிரசுரத்திலே, என் சம்பந்தமாகப் பல கூஷணை அபிப்பிராயங்களைப் பரப்ப எத்தனித்துள்ள போதிலும், ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய உலகின் கர்ணன் இந்த எஸ். பொ. என்ற உண்மையை ஒப்புக் கொண்டு, தமது சவலைத் தனத்திற்கு மேலும் மெருகு சேர்த்துக் கொண்ட பரிதாபமும் நேர்ந்துள்ளது! படு கொச்சையானதும், அஞ்ஞான மூர்க்கமானதுமான தமது அற்ப முயற்சிக்கு ஓர் இலக்கிய அந்தஸ்தினை இக்வால்ஸ் யாசிக்கின்றார்கள். யாசகத்தை அருளும் கருணை முதிர்ச்சி என்ற பலவீனமும் என்னை வளைத்துக் கொள்ளுகின்றது. இந்தப் பலவீனத்துக்குள் நான் மசியாது போனால், இன்னொரு சங்கடம் என்னை மட்டுமின்றி, நான் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் ஒரு சமுதாயத்தையும் எதிர்நோக்கிக் கொண்டிருக்கின்றது.

உயர்ந்த உண்மைகளைப் பார்க்கிலும், கொச்சையான பொய்களே பாமர மனங்களை அதிகம் பிரீதி செய்கின்றன. உண்மையிலும் பார்க்க பிரசார வேகம் பெறும் பொய்,

சக்தி வாய்ந்தது என்பதை பாஸிஸத்தின் கூட்டு முகாமை யாளராக வாழ்ந்த கோய்பல்ஸ் என்பித்துமருக்கின்றான். இந்நிலையில், இக்வால்ஸும், இவர்களுடைய வெட்சக் கேடான அம்மண ஆட்டத்திற்குத் திரை மறைவு ஆதரவு நல்கும் முறை பிசுகளும், தமது பிரசார கருத்தத்தினை ளினாலே சில பொய்களை வாய்மையின் திருத்தவிசில் ஏற்றி, இளந்தலைமுறையினரைத் தவருள பாசையிலே திசை திருப்பக் கூடிய பாசுகள் சூழல் ஒன்று உருவாகவுங் கூடும். இத்தகைய ஓர் அவல நிலை உருவா வதற்கு நான் மெளன சாட்சியாக அமர்ந்திருத்தல், என்னறத்திற்கு மட்டுமல்ல, நான் வாழ்ந்து கொண்டிருக் கும் சமுதாயத்தின் நலனுக்கும் குந்தகமானது என்ற கடமை உணர்ச்சியை என்ஓற் கட்டுப் படுத்தவும் ஏல் னில்லை.

கடந்த இருபது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக நான் முஸ்லிம் மக்களுடன் சங்கையும் நெருக்கமும் மிக்க கலை - இலக்கியப் பிணைப்புகளைச் சேமமுடன் பயின்றுள்ளேன். முஸ்லிம் மக் களுடைய தற்காலக் கலை - இலக்கிய விழிப்புக்கும் வளர்ச்சிக்கும் என்னுடைய பங்களிப்புக் கணிசமானது என்று நன்றிப் பெருக்குடன் ஏற்றுக் கொள்ளும் பல ஆர்வ லர்களையும் நண்பர்களையும் நான் முஸ்லிம் சமூகத் திலே பெற்றுச் சுகிப்பதை என் வாழ்க்கையின் பெரும் பேருகவே மதிக்கின்றேன். இலக்கிய உலகை மட்டுமன்றி இந்நாட்டு முஸ்லிம் பெருமக்களுடைய வரலாறு-கலை-இலக்கிய ஆன்மீக முனைப்புகள் எல்லாவற்றையும் இழிவு படுத்திப் பிசுக்கும் அநாகரிகத்தின் 'சோல் ஏஜன்ஸி'யாகவே இக்வால்ஸின் துண்டுப் பிரசுரம் வெளி வந்துள்ளது. சத்தியத்தின் பக்கவில் உறுதியாக நின்று கடந்த கால் நாற்றாண்டு காலமாகச் சலிக்காது சளைக்காது போராட வரும் என்னைப்போன்ற ஒருவன் துஷ்ட நிக்கிரகம் செய்து, சிஷ்டத்தை நாட்டுதல் தக்கது என்று முஸ்லிம் பெரியார்கள் பலர் என்னைக் கேட்டுக் கொண்டார்கள். அவர்கள் என்மீது கொண்டிருக் கும் நம்பிக்கையும், பாராட்டும் மதிப்பும் மிகவுஞ் சங் கையானவை. முஸ்லிம் பெருமக்கள் உயர்ந்த நட்பிற்கும் நம்பிக்கைக்கும் தகைமை உடையோர் என்று நான் வைத் திருந்த பாசம், இக்கோரிக்கையினாலே மீண்டும் தூய்மை பெற்றது.

ஆற்றலிலக்கியத்தில் எனக்குள்ள ஈடுபாடோ, அத்துறையில் நான் இற்றைவரை சாதித்துள்ள வெற்றிகளோ அந்நூலான இருளிலே குருட்டாட்டம் போடும் இக்வால்ஸ் கூட ஆட்சேபிக்காதவை. படைப்பை விடுத்து, படைப்பாளி அணியும் அங்கிகளின் நிறங்களை வைத்து இயற்றப்படும் முதுகு சொறி விமர்சனத்தின் மொத்த வியாபார ஏஜன்ஸியைக் கலாநிதிகள் கைலாசபதியும் - சிவத்தம்பியும் குத்தகை எடுத்த பொழுதுகூட, அவர்களுடைய இராக்கதச் சாடல்களுக்கு அடிபணியாது, இற்றை வரையிலும் விமர்சனக் கலையின் சத்தியத்தை நிலைநாட்டும் பணியிலும் முன்னின்று உழைக்கின்றேன். இதன் காரணமாக நான் பொருளாதார ரீதியில் அடைந்த நஷ்டங்களுக்காகப் பிலாக்கணம் வைத்து அழப்போவதில்லை. தார்மிக ரீதியாக நான் பெற்றுள்ள வெற்றிகள்—அவை ஊமை வெற்றிகளாயினும்—எனக்குத் திருப்தியைத் தருகின்றன. இவை என் விமர்சனத் தளத்தின் செப்பத்தை நிறுவும்.

இந் நூலினை எழுதும் பொழுது, இக்வால்ஸை சொந்தக் கோதாவிலே விமர்சனம் செய்வதைத் தவிர்க்க முடியவில்லை. தவிர்த்தல் சாத்தியமாக இருந்திருப்பின் நான் மிகவும் சந்தோஷப்பட்டிருப்பேன். தவிர்க்க முடியாதது பாவச் சமையே. துஷ்ட நிக்கிரக பணியிலே இத்தகைய பாவச் சமைகள், தர்மச் சிலுவைகளாக அமைகின்றன எனத் தேறுதல் அடைகின்றேன்.

இன்னும் ஒன்று. சமுதாய வாழ்வின் பல்வேறு துறைகளுள் ஏதாவது ஒரு துறையில், ஏதோ வகையிலே, ஓர் அங்கீகாரத்தைப் பெற்றவர்களை ஒட்டு மொத்தமாக ஏசி வசைபாடுவதையே, தமது பிரசுரத்தின் பணியாக இக்வால்ஸ் வரித்துள்ளனர் போலும். நல்லவர்களைப் பற்றிய அநியாயமான - மிக அருவருக்கத்தக்க - படு மிஸேச்சத் தனமான விமர்சனம் — விமர்சனம் என்ற பெயரால் அயோக்கியத் தனமான வசை பாடல் — நடைபெற்றிருக்கின்றது. விஷர் நாய்களுடைய கொலை வெறியுடன் திமிர்த்துச் சந்நதம் ஆடும் இக்வால்ஸ் வசம் அஹிம்சையைப் பயில என்னால் இயலவில்லை என்பதையுங் கூச்சமின்றி ஒப்புக் கொள்ளுகின்றேன்.

இவை என் சங்கடங்களை விளக்குவதற்கான சில குறிப்புகளே. இனி, விவகாரத்திற்கு வருவோம்.

‘சிறுமைத்தனம் செய்பவர் யார்?’ என்ற மகுடமிட்ட நோட்டீஸ் ஒன்று தபாலில் வந்து சேர்ந்தது. அந்த நோட்டீஸில் பின்வரும் வாசகங்களும் இடம் பெற்றன.

(1வது இக்குடால்) வெறிநாய் விமர்சகர்களின் முதல் வனும், தொழிலில்லாமல் வயிற்றுப் பிழைப்புக்காக மற்றவர்களை விமர்சித்து “நோட்டீஸ்” பிரசுரிப்பதற்காகப் பிச்சை வாங்கிப் பிழைத்துத் திரியும் “கவனனாய்” அலையும் காமலோலன் பகிரங்கப் பைத்தியக்காரனின் வண்டவாளங்கள்?

(2வது இக்குடால்)—வெறிநாய் விமர்சகர் வரிசையில் இரண்டாமவனும் சிழக்கிலங்கையில் தனது சிரிய தாயின் கற்பை மேய்ந்து தன் வெறிதன் வெறிநாய் விமர்சகமுதல்வனின் பாதையைத் தவறாக தொடர்பவனும் மாணிக்க வியாபாரிகளின் பாதை பூசை செய்து பணம் வாங்கிப் புத்தகம் வெளியிட்டுத் “தலைக்கனம்” கொண்டு திரியும் ஓட்டைவாயவின் தகடு தத்தங்கள்.

(சம்கு) வெறிநாய் விமர்சகரில் மூன்றாமவனும் தென்னிலங்கையில் கன்னியரின் கற்பைச் சூறையாடியதால் கண்ட பல இடங்களிலும் நையப் புடைக்கப்பட்டுச் சித்தப் பிரமை கொண்டலைபவனின் சிறுமைத்தனங்கள்.

(மேற்படி வசனங்களிலுள்ள வழக்களை அப்படியே பாதுகாத்துள்ளேன். இவை இக்வால்லைக் குறிக்கின்றன போலும்! இவை அவர்களைக் குறிக்காது இருக்க வேண்டும் என்பது என் ஆசை. ‘நோட்டீஸ்’ அடிப்பதுதான் இக்வால்லின் இலக்கியத் தொழில் என்பது பிரபல பிரஸ்தாபம். அவர்கள் பதில் பிரசுரம் ஒன்றினை வெளியிடுதல் நியாயமுங்கூட. பதில் வரவில்லை. மௌனம் சம்மதம் என்பார்கள். மேற்படி குறிப்புகள் தங்களைக் குறிப்பனவல்ல எனக் கருதி அவர்கள் வளாவிருக்கின்றார்கள் என்பது சமுசயத்துக்குரியது. எது எப்படியிருந்தாலும், இத்தகைய பச்சைப் பழிகாரங்களை அவர்கள் சுமக்க நேர்ந்தால், அவர்களிலும் பார்க்க உண்மையில் எனக்கே மனவருத்தம் அதிகம். ஏனெனில், எழுத்தாளனின் எழுத்தாண்மை மாம்ஸ பலவீனப் பிரஸ்தாபங்களுக்கு அப்பாலும் வீறு கொண்டிருத்தல் வேண்டும் என்று நம்புவவன் நான்.)

இக்வால்ஸ், இன்க்ஷியப் படைப்பு ஒன்றினை, கலை ஆக் கம் ஒன்றினை, அன்றேல் சமுதாய நல்வாழ்விற்கு உதவக் கூடிய ஏதோ ஒன்றினை வெளியிட்டிருந்தால், அவர்களுடைய தனிப்பட்ட தூய்மை பற்றியும், பொது வாழ்வுக்கு அப்பாற்பட அவர்கள் நடத்தும் சொந்த வாழ்க்கை—அது சாதாரண ஒழுக்க சீலர்களுடைய கணிப்பீடே எத்தகைய அருவருக்கத்தக்க வாழ்க்கையாக இருந்தாலும்—பற்றியும் உசாவுவதற்கான தார்மிக உரிமை பிறருக்குக் கிடையாது என்பதை எல்லோரிலும் பார்க்க வலியுறுத்துவதில் நான் முந்தி நின்றிருப்பேன். விமர்சனம் என்று வந்துவிட்டால், அது பாமரத்தனமான ரஸனைத் தளமாக இருந்தாலும், படைப்பாளியின் சொந்த வாழ்க்கை தொற்றிய அசுத்தங்களோ அசிங்கங்களோ அலசலுக்கு உரியன அல்ல.

ஆனால், இக்வால்ஸ் என்ன செய்திருக்கின்றார்கள்? பலருடைய சொந்த வாழ்க்கையை மிக மிகக் கொச்சையாக 'நக்கல்' செய்திருக்கின்றார்கள். யோக்கியர்களைப் போல வேஷமிட்டு, சமுதாய வாழ்க்கையின் ஆரோக்கியத்தைக் கெடுக்கும் புல்லுருவிகளுடைய அசிங்கங்களை அம்பலப்படுத்துதல் தக்கது. இதனை நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஆனால், தவிர்க்க முடியாத சந்தர்ப்ப வசத்தினாலே சோரம் போன ஒருத்தியைப் பார்த்து வசைபாடுவதின் மூலம் ஒரு பச்சை விபசாரியினாலே தன்னை ஒரு பத்தினியாக உயர்த்திக் கொள்ள முடியாது. ஒழுக்க சீலத்தைப் பொறுத்த அளவில், இக்வால்ஸ் விபசாரிகள் நிகர்த்தவர்களே! இன்னும் ஒன்று. துஷ்ட நீக்கிரகம் என்பது சத்தியப் பணியே. உணர்ச்சி வசப்பட்டு, ஆத்திர வசப்பட்டு, பைந்தியக்கார வெறியிலே, நியாயத்துடன் எவ்வித சம்பந்தமும் இன்றிக் குதறப்படும் வார்த்தைகளினாலே சமுதாயஞ் சம்பந்தமான எந்த நற்கருமமும் ஆற்றமுடியாது. இந்த ஆதார உண்மையைத்தானும் அறியாத சுய ஞான சூன்யத்தை இவ்வளவு பரிதாபமாக இக்வால்ஸ் பகிரங்கமாக அறிக்கையிட்டிருக்கின்றார்கள்! இன்னொரு கோணத்திலே பார்த்தால், '...நான் விமர்சனம்' என்ற எழுத்து முயற்சி, இக்வால்ஸ் மேற்கொண்ட எழுத்துத் தற்கொலை முயற்சி போலவுந் தோன்றுகின்றது. இது எத்தகைய பரிதாப நிலை!

இக்வால்ஸுடைய மிகுதி யோக்கியங்களைப் பின்னர் விசாரணைக்கு எடுத்துக் கொள்ளலாம். இன், '...நூல் விமர்

சனம்' துண்டுப் பிரசுரத்தில் அடங்கியுள்ள விஷயங்கள் பற்றிய பிரஸ்தாபத்திற்கு வருவோம்.

'கடந்த முந்நாறு வருடங்களாக முஸ்லிம்கள் தமிழ் இலக்கிய ஈடுபாடுள் நிலைபெற்றிருக்கின்றனர்...' என்பது தான் இக்வால்ஸ் ஆரம்பிக்கும் வசை புராணத்தின் துவக்க வசனம். ஹிஜ்ரி 1095-ற்கு முன்னர், அன்றேல் கி. பி. 1695 ஆம் ஆண்டிற்கு முன்னர், முஸ்லிம் மக்களுக்குத் தமிழ் இலக்கிய ஈடுபாடு கிடையாது என்பது இக்வால்ஸின் முதலாவது கண்டுபிடிப்பு. இலக்கிய ஈடுபாடு கனிந்து முகிழும் ஒரு நிலையிலேதான் இலக்கியத்தில் ஆக்க எத்தனங்கள் துவங்கும். இலக்கிய ஈடுபாட்டுக்கும், ஆக்க முனைப்பிற்கும் இடையில் கால இடைவெளி ஒன்று உண்டு.

இற்றைக்கு 415 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், அதாவது ஹிஜ்ரி 980 ஆம் ஆண்டில், ஆயிரமசலா வென்று வழங்கும் அதியுய புராணம் இயற்றப்பட்டது. இந்நூல் 1055 விருத்தப் பாக்களினால் ஆனது. இதன் ஆசிரியர் வண்ணப் பர்மலப்புலவர். இந்நூல் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்திலே அரங்கேற்றப்பட்டது. (இந்நூலின் 1923 ஆம் ஆண்டுப் பதிப்பு என் கைவசம் உண்டு). புதுப்படை வித்துவசிரோமணி ஆலிப் புலவர் ஹிஜ்ரி 998 ஆம் ஆண்டில், மி. . . றுஜ் மாலே என்ற நூலை இயற்றி அரங்கேற்றினார். பெருமானரின் விண்ணுலக யாத்திரையைச் சித்திரிக்கும் இந்நூல், 774 பாக்களினால் ஆனது. ஹிஜ்ரி 999 ஆம் ஆண்டில், அறபுத் தமிழிலே பயிலப்பட்ட மார்க்க நால்களை, 'ச' அபுல் ஈமான்' (நம்பிக்கையின் கிளைகள்) என்ற பெயரில், ஜமாலுத்தீன் புலவர் தமிழ் செய்தார். இந்நூல் 1000-ற்கும மேற்பட்ட வெண்பாக்களினாலும், விருத்தப் பாக்களினாலும் ஆனது. இந்த நூலுக்கு இன்னொரு சிறப்பும் இருக்கின்றது. இந்நூல் தமிழ் விபியிலும், அறபு விபியிலும் ஏக காலத்திலே எழுதப்பட்டது. ராஜகெம்பீரம் என்ற ஊரில் வாழ்ந்த கனக கனிராயர் இமாம் ஹுஸைன் (ரஹ்) அவர்களுடைய வீர சரிதையைக் கூறும் 'கனகாபிஷேக மாலே'யை இயற்றினார். இந் நூல் ஹிஜ்ரி 1058 இல் இயற்றப்பட்டதென்பர். பீர் முஹம்மது நாயகம் அவர்கள் ஹிஜ்ரி 1022 இல், 'திருநெறி நீதம்' என்னும் நூலை இயற்றினார். மாலே, குறவஞ்சி, நடனம், பதிகம் ஆகிய பல இலக்கிய வகைகளிலும் 18,000-ற்கும் மேற்பட்டபாடல்களை இவர் இயற்றியுள்ளார். சீரூப் புராணம் இயற்றிய உமறுப்

புலவருக்கு உரை வழங்கிய ஸதக்கத்துல்லா நாயகம் அவர் களுடைய சகோதரரான ஸாம் ஷஹாபுத்தீன் அவர்கள் பெரிய ஹதீது மாலை என்னும் நூலை இயற்றியுள்ளார். இந் நூலிலே பெருமானாரின் 1000 பொன்மொழிகள் அடங்கி யுள்ளன. இவர் ஆயிரம் மாலைகளைப் புனைந்துள்ளதாகவுங் கூறுவர். இற்றைவரை ஒப்பற்ற இஸ்லாமியக் காவியமாக இலங்கும் சீரூப் புராணம் கி.பி. 1665 ஆம் ஆண்டில் அரங்கேற்றப்பட்டது என்பதை அண்மைக்கால ஆராப்சீ ஒன்று நிறுவுகின்றது. சீரூப் புராணம் 5027 பாடல்களைக் கொண்டதாக கவிக்கோமானாகிய உமறுப் புலவரினாலே இயற்றப்பட்டது. இவை அனைத்தும் செப்பமான தமிழ் இலக்கிய முயற்சிகளாம். இங்கே சுட்டப்படும் காலப்பரப் பில் இஸ்லாமியப் புலவர்கள் இயற்றிய தமிழ் இலக்கியப் பணிக்கு ஈடுசோடான தமிழ்ப் பணியை வசவம், வைண வம் ஆகிய மதங்கள் சார்ந்த புலவர்கள் இயற்றவில்லை என்பதும் ஈண்டு விசேடமாகக் குறிப்பிடத்தக்கது. இதைப் பற்றி முஸ்லிம் மக்கள் மத்தியிலுள்ள தமிழ் இலக்கியச் சுவைஞர்கள் பெருமைப்படுதல் நியாயம். இவை அனைத் தையும் அழிவழக்காடும் தோற்றுவாய் வசனத்துடன் '...நூல் விமர்சனம்' துவங்கியிருத்தல் இக்வால்ஸுடைய மனோவிகார மனநோயை மிகத் தெளிவாக அம்மணமாக்கி யுள்ளது.

முந்நாறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே தமிழ் வித்துவ உல கம் வியப்புடன் வித்தேத்தக் கூடிய தமிழ்ப் புலமை முஸ் லிம்களுக்கு இருந்திருக்கின்றதென்றால், அவர்களுடைய இலக்கிய ஈடுபாடு எவ்வளவு தொன்மையானது என்பதை மிகச் சாதாரண இலக்கிய மாணாக்கக்கூடத் தெளிவாக உய்த்துணரலாம். இந்த உணர்ச்சிச் சுரணைகூட இக்வால் ஸுக்கு இல்லாத அளவுக்கு, அவர்களுக்கு எருமைத் தோலை யும் பாறாங்கல் மூளையையும் இறைவன் வைத்தனன் போலும்! அவ்வாறாயின், எத்தகைய அற்ப படைப்புகள்! எம்.எஸ்.எம். இக்பாலுக்கும் தமிழ்க் கவிதைக்கும் காத்திராம் இடைவெளி. ('எனக்கா கவிதை வராது?' என்று இந்த இக்பால் தமது 'குருநாத'ரான சில்லையூர்ச் செல்வ ராசனின் பாதுகளைத் தாங்கி ஒரு கவிதையைத் தானம் பெற்று மீண்டும் ஒரு 'காட் போட்' பயில்வானின் ஸ்ரண்ட் அடிக்கலாம் என்பது வேறு விஷயம்.) ஏ. இக்பால் முன்னொரு காலத்தில் கவிதை என்ற நினைப்பில் சொல்லடிக் கிப் பார்த்து 'இந்த வியாபாரம் நமக்குக் கட்டாது' என்று கவிதைத் துறையை விட்டு ஓட்டமெடுத்தவர். ஷம்ஸ்

பாவம். 'கவிதை என்றால் இருத்தல் என்ன விலை?' என்று கேட்கக்கூடிய பக்குவமே அவருக்கு! இக்வால்ஸ் சீரூப் புராணத்தில் இடம்பெற்றுள்ள ஒரேயொரு பாடலுக்குத் தானும் தெளிவாகப் பொருளுரைக்க இயலாத பேதையர். இந்த அஞ்ஞானங்களை எல்லாம் மூடி மறைப்பதற்கு, பண்டைய முஸ்லிம் பெரும் புலவர்களின் முதுசொமான இலக்கிய ஆக்கங்களை ஏக வசனத்திலே நிராகரித்துவிட்டு, 1956 ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னர்தான் தமிழ் இலக்கிய எழுச்சி முஸ்லிம்களையும் இணைத்தது என்று பிற்தொரு குத்துக்கரணம் அடிக்கின்றார்கள். இந்தக் குத்துக்கரணத்திற்கு உந்து விசை பெறுவதற்கு என் பெயரையும் வம்புக்கு இழுக்கின்றார்கள். "சோல்பரி விசாரணைக்குழு அறிக்கையின் ஏமாற்றத்தால் 1947-ல் தம்மும் தமிழ் இலக்கியமும் ஈழத்தில் எழுச்சி பெற்றன" என்ற ஏதோ ஓர் ஆய்வை நான் முன் வைத்ததாகக் கனவுலக மயக்கத்துடன் எழுதுகின்றார்கள்.

1931 ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னர், டொனல்டர் ஆணைக்குழு சிபார்சு செய்த சர்வஜன வாக்குரிமையின் பின்னர், தற்கால இலக்கிய மரபு தெளிவாக மனையோலத்துவங்கியது என்பதுதான் என கட்சி. 1956-ற்குப் பின்னர் ஏற்பட்ட இலக்கியத் திசைதிருப்பம் பற்றி வெள்ளவத்தை இராமகிருஷ்ண மிஷன் மண்டபத்தில் நடைபெற்ற கருத்தரங்கிலேகூட என் கட்சியை பகிரங்கமாக அறிக்கையிட்டேன். இந்தக் கருத்தரங்கிலே கலந்து கொண்ட, இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம் - யாழ்ப்பாண வளாகத்தின் சரித்திரப் பேராசிரியர் கலாநிதி இந்திரபாலாகூட என் கட்சியின் நியாயத்தைப் பகிரங்கமாக ஆதரித்தார் என்பதையும் இங்கு சுட்டி விரும்புகின்றேன். தற்காலக் கவிதை முயற்சிகளுக்கு முன்னோடிகளாகச் செழுமையான பங்களிப்புச் செய்தவர்கள் புரட்சிக்கமாலும் (எம். எம். சாலிஹ்), மர்ஹூம் அண்ணலும் (எம். எஸ். எம். சாலிஹ்) ஆவர். இவர்கள் 1956 ஆம் ஆண்டிற்கு முன்னரே இலக்கியத்துறையில் பணியாற்றத் தொடங்கிவிட்டார்கள். இவர்களுக்கு ஈடுசோடான தற்காலக் கவிஞர்கள், ஈழத்து முஸ்லிம்கள் மத்தியில் இன்னமும் உருவாகவில்லை. தற்காலக் கதை முயற்சிகளுக்குப் பாரிய பங்களிப்புச் செய்தவர் "பித்தன்" (கே. எம். ஷா). இவரை ஈழத்து முஸ்லிம் கதைஞர்களின் பிதாமகர் எனக் கொள்ளும் பொருந்தும். இவரும் 1956 ஆம் ஆண்டிற்கு எவ்வளவோ வருடங்களுக்கு முன்னரே இலக்கிய உலகிற்கு வந்தவர். "பித்தன்" அவர்களை மிஞ்

சக்கூடிய கதைஞர்கள் இற்றைவரை ஈழத்து முஸ்லிம்கள் மத்தியிலே தோன்றவில்லை என்பது நேரிய இலக்கிய விமர்சனக் கருத்தாகும்.

என் இலக்கியப் பிரவேசம் 1946ஆம் ஆண்டில் நிகழ்ந்தது. 1947ஆம் ஆண்டளவில் என் எழுத்துக்கள் "வீரகேசரி"யில் வாரா வாரம் பிரசுரிக்கப்படலாயின. 1948ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் ஈழத்துச் சஞ்சிகைகளிலே என் சிறு கதைகள் பிரசுரமாயின. 1949ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் என் சிறு கதைகளும் இன்ன பிற ஆக்கங்களும் தென்விந்தியச் சஞ்சிகைகளிலே கிரமமாகப் பிரசுரிக்கப் படலாயின. 1956ஆம் ஆண்டுக்கு முன்வரே 'புரட்சிக் கமால்' (இவருடைய ஆக்கங்களை அந்தக் காலத்திலேயே, தென் தமிழ் நாட்டிற் பிரசுரமாகும் 'மணிவிளக்கு' என்னுந் சஞ்சிகை பிரசுரித்துக் கௌரவித்தது என்பது குறிப்பிடத் தக்கது), 'அண்ணல்' (இவருடைய 'அண்ணல் கவிதைகள்', என்னும் நூல் கிண்ணியாவில் எடுக்கப்பட்ட முதலாவது அகில இலங்கை இஸ்லாமியக் கலை விழாவில் அரசுக்கேற்றப் பட்டது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது), பித்தன் (1956ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னரே ஈழத்திலே நடத்தப்பட்ட முதலாவது சிறுகதைப் போட்டியில் இவர் முக்கிய நடுவராகப் பணியாற்றினார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது) ஆகியோர் தற் காலத் தமிழ் இலக்கியத்தின் முஸ்லிம் முன்னோடிகளாவர். மூவருடனும் 1956ஆம் ஆண்டிற்கு முன்பிருந்தே என்னால் நடப்பினைப்பயில முடிந்ததை ஒரு பேரூகவே நான் மதிக்கின்றேன். அந்தக் காலத்திலேயே, இளைய முஸ்லிம் கலை முறையினரின் ஆரோக்கியமான இலக்கிய வளர்ச்சி குறித்து எடுக்கப்பட வேண்டிய உருபு வாய்ந்த நடவடிக்கைகள் குறித்தும் இவர்களுடன் பேசி மகிழ்ந்துள்ளேன். 1947-ற்கும் 1956-ற்கும் இடைப்பட்ட தமிழ் இலக்கிய முயற்சிகளுக்கு நான் ஓர் உயிர் வாழும் சாட்சியாக அமர்ந்துள்ளது போலவே, புரட்சிக்கமாலும் பித்தனும் இன்றும் நம் மத்தியில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். நேற்றைய நிகழ்வுகளைக்கூட அறியாத அகோரத்திலே, இக்வால்ஸ், முன்னைய அரசவை விசுவாஷணர்களைப் போல கூத்தாடியும் இருக்கின்றார்கள்!

"இஸ்லாமிய இலக்கியம் இருக்கிறது" என்ற உண்மை 1956ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னர் ஏற்பட்டது என்றும், இந்த உண்மையை விடிய வைத்தவர்கள் ஜனாப் எம். எம்.

உவைஸ் அவர்களும் பேராசிரியர் சு. லீத்தியானந்தன் அவர்களும் என்றும் அடித்துக் கூறுவதின் மூலம், தமது அறியாமையை அறியாயமாக அம்மணமாக்கி வைத்துள்ள பெருமையும் இக்வால்ஸைச் சாரும். "இஸ்லாமிய இலக்கியம் இருக்கிறது" என்ற விழிப்புணர்ச்சி முந்தாறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே முஸ்லிம் பெருமக்களுக்கு இருந்திருக்கின்றது என்பதை ஏலவே சுட்டப்பட்டுள்ள பல விபரங்களும் தெளிவாக நிறுவும்.

ந. சி. கந்தையா பிள்ளை அவர்கள், 1952ஆம் ஆண்டில் தம்மு் இலக்கிய அகராதி ஒன்றினை வெளியிட்டார் என்ற சங்கதி ஞானஞன்யங்களான இக்வால்ஸுக்குத் தெரியாமல் இருத்தல் வியப்பன்று. இந்தத் தம்மு் இலக்கிய அகராதியிலே மஸ்தான் சாஹிபு இயற்றிய 'அகத்தீசர் சதகம்' தொடக்கம் அப்துல்லா பின் அப்துல்கரீம் இயற்றிய 'வைத்திய சங்கிரகம்' ஈரூக 95 முஸ்லிம் இலக்கிய நூல்களுடைய பெயர்கள் காணப்படுகின்றன. 1819 ஆம் ஆண்டில், யாழ்ப்பாணத்தில் அச்சிடப்பட்ட முகைதீன் கற்புடையார் இயற்றிய 'யானைக் காதல்' என்ற நூலின் பெயர்கூட மேற்படி அகராதியிலே சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

இந்த முன்னோடிகள் எல்லோருக்கும் இல்லாத பெருமை ஒன்று ஜனாப் ஹஸன் முஹம்மது பிக்கீர் (H. M. P.) முஹிதீனுக்கு இருப்பதாகவும் இக்வால்ஸ் அங்கலாய்த்துக்கொள்ளுகின்றார்கள். (இந்த இடத்திலே இன்னொரு குறிப்பையும் விளக்கம் கருதிச் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கின்றது. நா ஈ 'எச் எம் பி' என்றே அவரை அழைப்பது வழக்கம். பிக்கீர் முஹிதீன் என்ற பெயரைப் பற்றி இப்பொழுதுதான் சிந்திக்க நேரிடுகின்றது. முஹ்யித்தீன் அப்துல் காதிர் ஜீலானி (ரஹ்) அவர்கள், ஞானவழி காட்டிகளுள் முன்னோடி என்ற மகிமைக்கு உரியவர். இந்த மகிமையைப் பிரகடனப்படுத்தும் வகையில் முஹ்யித்தீன் ஆண்டகை பெயராலே பல பள்ளிவாசல்களும், தைக்காக்களும் நிறுவப்பட்டுள்ளன. முஹ்யித்தீன் ஆண்டகையின் தரிக்காவைப் பின்பற்றுவோர் இலங்கையிலும் ஏராளமாக உள்ளர். முஹ்யித்தீன் ஆண்டகையின் பெயரிலுள்ள அன்பாலும் பக்தியாலுமே தங்கள் பிள்ளைகளுக்குப் . . . பிகீர் முஹ்யித்தீன் என்றும், முஹ்யித்தீன் பிச்சை என்றும் பெயர் வைத்துப் பெற்றோர் மகிழ்கின்றார்கள். முஹ்யித்தீன் என்பதற்கு 'தீனுக்கு - மார்க் கத்திற்கு - உயிர் கொடுத்தவர்' என்பது பொருள். இந்தப்

பெயரை முஹிதீன் என்று எழுதுதல் செப்பமானதல்ல; முஹ்யித்தீன் என எழுதுதலே முறைமையானது.) “இஸ்லாமிய இலக்கியம் இருக்கின்றது” என்பதை முதலிலே மேடைகளில் அறிக்கையிட்டவரும் பக்கீர் முஹிதீன் தானும்! அதன் சான்றாகத்தான் “தமிழும் முஸ்லிம் புலவர்களும்”, “தமிழும் முஸ்லிம்களும்” ஆகிய பிரசுரங்கள் வெளிவந்தன என்றும் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பிரஸ்தாபங்களை எல்லாம் அழுக்கிக் கொண்டு, பல பக்கங்கள் தாண்டி, ‘நூல் விமர்சன’த்தின் தன்னிகரில்லாத் தலைவராகவும் பக்கீர் முஹிதீனே நிலை நிறுத்தப்படுகின்றார். அவர் செய்த தியாகங்கள், சாதனைகள் அனைத்தும் தொகுத்துரைக்கப்படுகின்றன. சோஷலிஸ அரசியல் இயக்கத்திலும், இலக்கிய இயக்கத்திலும் முஹிதீனின் சேவை இல்லாது போனால் ஒரு வெற்றிடமே எஞ்சியிருக்கும் என்று அடித்துச் சொல்லுகின்றார்கள்! இந்தப் பிரஸ்தாபங்களை இங்கு உரைத்துப் பார்ப்பதைத் தவிர்க்கின்றேன். ஆனால், பிறிதொன்றை இங்கு சுட்டுதலும் என் தர்மமாக அமைகின்றது.

ஐஓப் ஹஸன் முஹம்மது பக்கீர் முஹிதீன் அவர்கள், சுமார் இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ‘தோழர் எச்எம்பி’ யாகவே எனக்கு அறிமுகமானார். கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உப்தியோக பூர்வமாக வெளியிட்ட பத்திரிகையின் ஆசிரியராக அப்பொழுது அவர் விளங்கினார். இலங்கையில் மார்க்ஸிய இயக்கம் வெளியிட்ட பத்திரிகை ஒன்றுக்கு ஆசிரியரான முதலாவது முஸ்லிம் என்ற பெருமை முஹிதீனுக்கு நியாயமாகப் பொருந்தும். ஒரே கட்சியின் இலட்சியங்களை இருவருமே வரித்திருந்த போதிலும், அரசியல்-கலை-இலக்கியம் சம்பந்தமான கொள்கை விளக்கங்களிலே இருவரும் பல சந்தர்ப்பங்களிலே மாறுபட்ட அபிப்பிராயங்கள் கொண்டவர்களாகவும், எதிர் எதிர் அணியைச் சேர்ந்தவர்களாகவும் விளங்கினோம் என்பது நிசம். இந்திய சஞ்சிகைகளின் இறக்குமதி மீது கட்டுப்பாடு விதித்தல் வேண்டுமென்று முஹிதீன் செய்த சிபார்சுகள் சிலவற்றிலுள்ள குறைபாடுகளைத் தயவுதாட்சண்யமின்றி நான் விமர்சனஞ் செய்தும் இருக்கின்றேன். இந்த முரண்பாடுகள் இருவரும் நட்புரிமை பாராட்டுவதைப் பாதித்ததில்லை. அவர் இலங்கை வானொலியின் இயக்குநர் சபை உறுப்பினராக அமர்ந்திருந்த காலத்திலே, என் மொழித் திறனை அடிப்படையாக வைத்துப் பொருளாதாரத்திலே முன்னேறுவதற்கான

வாய்ப்பினை ஏற்படுத்தித் தந்தார். அதனை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே நன்றிப் பெருக்குடன் குறித்துவைக்கவும் விரும்புகின்றேன். நன்றி மறத்தல் நன்றன்று.

இருப்பினும், இக்வால்ஸ் என்ற சில்லறைகளை 'எடுபிடி'களாக வைத்துக்கொண்டு, இந்நாட்டின் இஸ்லாமிய நலவுக்கு சேவைகளை இயற்றிய முன்னோர்களைப் பழித்துரைக்கும் ஒரு கைங்கரியத்திற்கு அவர் ஆதரவு கொடுத்துள்ளதை என்னால் இற்றைவரை ஜீரணிக்க முடியவில்லை. 'நான் ஆதரவு அளக்கவில்லை' என்று இந்தப் பழியிலிருந்து முஹிதீன் நமுவ முயன்றாலும், தான் இந்த அநியாயங்களுக்கு மௌன சாட்சியாக அமர்ந்தேனும் உடந்தையாக இருந்திருக்கின்றார் என்ற கட்டத்த உண்மையை அவர் ஆட்சேபிப்பதற்குக் காலம் மிகவும் கடந்துவிட்டது. உலக ளாஸிய மார்க்ஸிஸ சிந்தனைகளை இந்த மண்ணிலே வேருன்ற முன்னின்று உழைத்த முஸ்லிம்களிலே குறப்பிடத்தக்க இடத்தினை நியாயமாகவே சம்பாதித்துள்ள முஹிதீன், கம்யூனிஸ அணியிலிருந்து முற்றாக விலகியமைக்குக் காரணம் என்ன? தென் தமிழ்நாட்டு முஸ்லிம்கள் தமிழுக்கும், இந்நாட்டு முஸ்லிம்களுடைய சமுதாய நலனுக்கும் ஆற்றிய சேவைகளை ஒரு காலத்திலே வாய் மணக்கப் பிரஸ்தாபித்த முஹிதீன், இந்திய விரோதப் பிரசாரத்தினைத் தீவிரமாகக் கட்டவிழ்த்துவிட்டுள்ளதின் காரணம் என்ன? தாய் வழியிலே ஆள்வார் திருநகரியையும், தந்தை வழியிலே சிறுத்தண்டையும் பூர்வீகமாகக் கொண்ட இந்திய வம்சாவழியினரே முஹிதீன் என்ற உண்மையையும், அந்தப் பின்னணியிலுள்ள அநேக மான்மியங்களையும் என்னிலும் பார்க்க முஹிதீன் செவ்வையாக அறிந்திருத்தல் நியாயம். இதில் வெட்கப்படுவதற்கு ஏதுவுமே இல்லை.

நாவிதன் கொல்லையிற் கிடக்கும் மயிர் ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடுவதற்கல்லவா இக்வால்ஸுக்கு முஹிதீன் அநியாய ஆதரவு வளங்கியுள்ளார்! நாமும் அத்தலகய ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டுச் சில தேள்விகளைக் கேட்கலாம். கோழி மியானுக்கும் சுப்பிரமணிய நாடாருக்கும் உள்ள தொடர்பு என்ன? தந்தையார் ஹஸன் முஹம்மதுவுக்கும் அபினுக்கும் என்ன தொடர்பு? பாட்டனாரின் சொத்துக்கு இவர் தந்தை வாரிசாகாதது ஏன்? இலங்கையிலிருந்து குடும்பச் சொத்துக்கு முஹிதீன் வாரிசாகாதது ஏன்? ஐம்பது ரூபாய் சம்பளத்தில் கட்சி ஊழியம் செய்த இவராலே பல டாக்ஸி

களுக்கு எவ்வாறு உரிமையாளராக முடிந்தது? இன்று அவருடைய பிரதான வருவாய் என்ன? இன்று சொந்தத்திற்கார் வைத்திருக்கக்கூடிய வசதி எப்படி வாய்த்தது? இந்தக் கேள்விகளுக்கு விடைகாணும் விசாரணையின் பின்னால், எத்தனையோ அசிக்கங்கள் உள். இவற்றை எல்லாம், என் விருப்பத்திற்கு மாருகவேண்டும் நான் இங்கு பிரஸ்தாபிக்க நேரிடுகின்றது. அவற்றை இங்கு அம்பலத்திலே அலசிப் பார்ப்பதற்கு எனக்கே வெட்கமாக இருப்பதினால், அவற்றைத் தற்போதைக்குத் தவிர்க்கின்றேன்.

“சமுத்துத் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் பத்திரிகைத் தொழில் செய்பவர்களுக்கும், எழுத்தாளர்களுக்கும் உள்ள வித்தியாசம் தெரியாத ஒரு மயக்கம் நிலவுகின்றது” என்று இக்வால்ஸ் பிறுதோர் இடத்திலே பிரஸ்தாபிக்கின்றார்கள். இன்று பத்திரிகைகளைப் பெரும்பாலும் முதலாளிகளே வெளியிடுகின்றார்கள். அந்த முதலாளிகள் எழுத்தாளர் வரிசையில் இடம் பெறமாட்டார்கள் என்பது நிண்ணம். ஆனால், சஞ்சிகையாளர் (Journalists) எழுத்தாளர் வரிசையிலே நியாயமாகவே இடம் பெறுகின்றார்கள். இவர்களை எழுத்தாளர் என ஏற்றுக்கொள்ளாத மயக்கம் இக்வால்ஸுக்குத்தான் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. முஹிதீன் அப்பட்டமாகவும் எதார்த்தமாகவும் ஒரு சஞ்சிகையாளரே. இதனால்தான், முஹிதீன் எழுத்தாளர் வரிசையில் இடம் பெறுகின்றார். இந்தச் சஞ்சிகையாளர் பெரும்பாலும் இலக்கிய கர்த்தாவாக உயர்வதில்லை. சிருஷ்டி இலக்கிய ஆண்மையினாலேதான், ஒருவன் இலக்கிய கர்த்தாவாக உயருகின்றான். அரசியல் தேவைகளை முன்னிட்டு முஹிதீன் சிருஷ்டி இலக்கியத்திலும் ஈடுபட்டது உண்டு. பிறமொழிச் சிருஷ்டி இலக்கியங்களைத் தமிழ் செய்வதில் முஹிதீன் கணிசமான வெற்றி பெற்றுள்ளார். ஆனாலும், இந்த ஈடுபாடுகள் அனைத்தும் அரசியல் முன்னேற்றத்தின் அடித்தளமாகக் கொண்டது என்பதை அவர் எந்தக் காலத்திலும் மூடி மறைத்ததில்லை. இதிலே தப்புக் கிடையாது. முஹிதீன் தன்னை ஓர் இலக்கிய கர்த்தாவாக என்றும் உரிமை பாராட்டியதில்லை. அவரே உரிமை பாராட்டாத ஒரு பெருமையை, எந்த லாபத்தை எதிர்பார்த்து இக்வால்ஸ் அவர் மீது திணிக்க முற்பட்டார்களோ நான் அறியேன்.

நட்பு மருவிய பாசத்தின் காரணமாக முஹிதீன் அரசியல் வானிலே முன்னேற வேண்டும் என்று ஆசைப்படுபவன்

நான். அவரும் நானும் இந்த மண்ணிலே ஒரு சோஷலிஸ சமுதாயம் நிறுவப்படுதல் வேண்டும் என்பதிலே ஒத்த கருத்துடையவர்களாகவும் உள்ளோம். அரசியலிலே அவர் அடையக்கூடிய முன்னேற்றத்திற்குக்கூட இக்வால்ஸ் வெளியீட்டுள்ள பிரசுரம் தடையாக அமைந்துள்ளமை அவப்பேராகும். இப்பிரசுரம் நாளடைவிலே முஹிதீயையும் மனநோயாளராக ஆக்கிவிடக் கூடும் எனவும் நான் அஞ்சுகின்றேன். இந்தக் கட்டத்தில் இன்னோர் உண்மையையும் இங்கு எழுதுதல் நேர்மையாகும். இக்வால்ஸுடைய பிரசுரத்திற் காணப்பட்டுள்ள பல பகுதிகள் ஆட்சேபிக்கத் தக்கவை என்றும், அவை இடம் பெறும் என்ற சங்கதி மேற்படி பிரசுரம் வெள்வரும்வரையிலே தமக்குத் தெரியாது என்றும் முஹிதீன் என்னிடம் நேரில் விளக்கினார். இந்தப் பிரசுரத்திற்கு முஹிதீனின் ஆதரவு இருந்தது என்று வாதிக்கும் நண்பர்கள் மத்தியிலே, முஹிதீனுடைய சுத்தவாளித்தனத்தை நிறுவ, நான் கற்ற தர்க்கக் கலைகூட எனக்குக் கைதந்து உதவவில்லை. '...நூல் விமர்சனம்' என்ற பிரசுரத்திற்கும் தனக்கும் எந்த வித உறவுங் கிடையாது, இதிலே வித்தப்பட்டுள்ள சகல அபத்தங்களுக்கும் இக்வால்ஸே முழுக்க முழுக்கப் பொறுப்பு என்று, எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும், நாளது இன்று வரை முஹிதீன் பகிரங்கமாக அறிக்கை செய்ததும் இல்லை.

முஹிதீனின் புகழுக்குத் தாம் மகுடஞ் சூட்டுவதாகப் பாவலாச் செய்யும் இக்வால்ஸ், தாம் முஹிதீன் வெளியிட்ட புத்தகப் பிரசுரங்களைத்தானும் வாசித்ததில்லை என்ற பரிதாப உண்மையைக் கோடி காட்டுவது 'பக்கா' தமாஷாகவும் இருக்கின்றது. முஸ்லிம்களுடைய தமிழ் இலக்கிய ஈடுபாடு முந்நாறு ஆண்டுதான் என்று இக்வால்ஸ் அலறும் பொழுது, முஹிதீன் 'தமிழும் முஸ்லிம்களும்' என்ற தனது பிரசுரத்தில், முஸ்லிம் புலவர் வரலாறு 1510 ஆம் ஆண்டிலிருந்து (இற்றைக்கு 465 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர்) துவங்குகின்றது என்று அடித்துக் கூறுகின்றார். இப்படிக்குருவை மிஞ்சும் சீடர்கள் முஹிதீனுக்குக் கிடைத்தது குறித்து விசனிக்கின்றேன். முஸ்லிம் புலவர்களுக்கும்; தமிழ்ப் புலவர்களுக்கும் இடையில் நிலவிய குளர்சமயான நல்லுறவுகளை முஹிதீனின் பிரசுரத்திலிருந்து வாசித்து மகிழலாம். காசிம் புலவர், அப்துல் காதிர் புலவர், மஸ்தான் சாஹிபு, உமறுப் புலவர், நயினார் முஹர்மது புலவர், அட்டாவதானி அப்துல் காதிர் புலவர், பிச்சை இப்ருஹீம் புல

வர், சவ்வாதுப் புலவர், சதாவதானி சேகுத்தம்பிப் பாவலர், சமுத்திற்கு வந்து தமிழ் பரப்பிய சிந்துக்களஞ்சியப் புலவர், அபூபக்கர் நயினார் புலவர் ஆகியோருடைய புகழை 'தமிழும் முஸ்லிம் புலவர்களும்' என்ற பிரசுரத்திலே முஹிதீன் விரித்துக் கூறியுள்ளார். 1961 ஆம் ஆண்டில் வெளியாவ இந்தப் பிரசுரத்தில், முஹிதீன் தன்னை மறந்த நிலையில், மருந்துக்குக்கூட சமுத்து முஸ்லிம் புலவர் ஒருவருடைய பெயரைத்தானும் குறிப்பிடவில்லை. 1956-ஆம் ஆண்டு இலக்கிய எழுச்சி பற்றி அவர் பூச்சுக்கூட விடவில்லை.

1964 ஆம் ஆண்டில் 'தமிழும் முஸ்லிம்களும்' என்ற கருது பிரசுரத்தை முஹிதீன் வெளியிட்டார். அந்தப் பிரசுரத்திற்கான தமது முன்னுரையில், 'முஸ்லிம்களின் தமிழ்த் தொண்டு குறித்து ஏற்கனவே நல்ல தமிழ் முஸ்லிம் அறிஞர்கள் சிலர் சிறப்பான நூல்கள் எழுதியுள்ளார்கள். இவர்களைப் பின் தொடர்ந்து மற்றுமொரு எழுத்தாளர் - புலவர் பட்டியலைச் சேர்க்க நான் விரும்பவில்லை...' என்று நாணயமாக எழுதியுள்ளார். இந்தப் பகுதியையாயினும் வாசித்திருந்தால், இக்வால்ஸுகள் தமது தற்குறித் தனத்திற்குக் கழுவாய் தேடும் முகமாகத் தங்கள் கழுத்துகளிலே சுருக்குக் கயிறுகளை மாட்டிக் கொள்ளாதல் சேமமானது.

தென்னிந்திய முஸ்லிம்களுக்கு எதிராக விஷவாந்திகக்கும் இக்வால்ஸ், தமது குருநாதரான முஹிதீன் 'தமிழும் முஸ்லிம்களும்' என்ற பிரசுரத்தில் எழுதியுள்ள பின்வரும் பகுதியை வாசிக்கக் கடவர்:

'நாம் (இலங்கை முஸ்லிம்கள்) அராபியர்கள் சந்ததியினர்தான். இதில் ஐயப்பாடில்லை...ஆனால், நாம் அராபிய சந்ததிகளானாலும், இந்தியாவிலிருந்து சமீபம் வந்த அராபிய சந்ததிகள்; அதிலும் குறிப்பாகத் தமிழகத்திலிருந்து இலங்கை வந்த அராபியர்கள். இந்த உண்மையை நம்மால் மறைத்தோ, மறுத்தோ கூறமுடியாது... அராபியாவிலிருந்து தென்னகம் வந்து, குடும்பத்திராகி, தமிழகத்து மண்ணோடு கலந்த அராபிய முஸ்லிம்கள் தமிழ் மொழியைத் தாய் மொழியாகக் கொண்டனர். இவர்களே பின்னர் சமுத்துக்குத் தமிழ் மொழியையும், கலை, கலாச்சாரத்தையும் சேர்த்துக் கொண்டு வந்தார்கள். நாம்

இவர்களின் சந்ததியர்களே... தமிழ்நாட்டிலிருந்து ஆசியா வெங்கும் சென்ற முஸ்லிம்கள், தமிழ் மொழிக்கு அருந்தொண்டு செய்தார்கள்; பெரும் பணியாற்றினார்கள்...

தமிழ்நாட்டு முஸ்லிம்கள் என்ற துவேஷ கோஷத்தை எழுப்பும் இக்வால்ஸ், தமது 'குருநாதர்' முஹிதீன் பத்தாண்டுகளுக்கு முன்னர் அருளியுள்ள நல்லபதேசங்களை இனியாவது வாசித்து, தெளிவு பெற்று, அறிவு மோசடியிலும், எழுத்துக் கைலஞ்சங்களிலும் ஈடுபடும் இழி செயல்களைத் தவிர்ப்பார்களாக!

பைத்திய வெறியிலே அலையும் நாய்கள் எதிர்ப்பட்டவர்களை எல்லாம் கடித்துக் குதறுவது போன்றுதான், இக்வால்ஸ் தமது பிரசுரத்தில் பைத்தியம் விளையாடியிருக்கின்றார்கள் என்பதை நிரூபிக்கும் பிறிதொரு 'கண்டு பிடிப்பும்' உண்டு. "...1956 க்கு முன் இலங்கைத் தமிழர்கள் சிங்களவர்களினதும், முஸ்லிம்களினதும் வரலாற்றை மாற்றித் திரிப்பதில் ஈடுபட்டே வந்திருக்கின்றனர்..." அந்நிய ஏகாதிபத்திய ஆட்சியாளருக்கு மிக எச்சவாசமாக ஊழியஞ் செய்வதில் யாழ்ப்பாணத் தமிழர் முந்தி நின்றார்கள். தன்னலத்திற்காகத் தேசிய நலனை மறந்தவர்களும் இருக்கின்றார்கள். 1915-ல் இலங்கை முஸ்லிம்கள், இந்திய முஸ்லிம்கள் என்ற பிரிவினையும் இருக்கவில்லை. எல்லோருமே பிரித்தானியப் பிரஜைகள் என்ற அந்தஸ்தினை அநுபவித்தார்கள். அந்த ஆண்டில் நடந்த முஸ்லிம்-சிங்களவர் இனக் கலவரத்தை வைத்துக் கொண்டு அக்காலத் தமிழ் அரசியல் தலைவர்கள் முஸ்லிம் நலனுக்கு விரோதமாக நடந்து, அரசியல் ஆதாயம் பெற்றுமிருக்கின்றார்கள். நான் தமிழன், யாழ்ப்பாணத்திலே பிறந்தவன். என் இந்தப் பிறப்பை நினைத்துப் பெருமையும் படுகிறேன். எனவே, இந்த உண்மைகளை நினைத்து அதிகம் கவலைப்படும் உரிமையும் கடமையும் எனக்கே இருக்கின்றது.

ஆனால், இலங்கைச் சரித்திரத்தில் இக்வால்ஸுக்கு எவ்விதப் பரிச்சயமும் கிடையாது. சரித்திரம் என்பது அவர்களுடைய அறிவுப் பிடிமானத்திற்கு அப்பாற்பட்டதுங்கூட! இலங்கையின் ஆதிவரலாற்றைக் கூடும் அதிகார நூல்கள் என ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் மகாவம்ஸம், தீபவம்ஸம் ஆகிய நூல்கள் எல்லாம் பாலி மொழியிலேயே எழுதப்பட்டன. பெரும்பான்மைச் சிங்கள மக்களின் சமய

யருமழி பாவி. இந்தப் பாவி மொழி இன்றளவும் புத்த பிக்குகளின் செல்வாக்கிற்கும் அதிகாரத்திற்கும் உட்பட்டே இருக்கின்றது. மகாவம்ஸத்தின் ஆசிரியரான மகாநாம, ஒரு பிக்கு என்பதும் மறுப்பதற்கில்லை. சிங்கள இனத்தின் நன்மைக்காகத் திரித்துச் சொல்லும்படும் சரித்திரமே உத்தியோக ரீதியான அங்கீகாரம் பெறுகின்றது. இந்த நூற்றாண்டிலே, இந்த நாட்டின் சரித்திரத்தைச் சிங்கள மயமான சரித்திரமாகத் திரித்து எழுதுவதிலும், அதிலே பெரு வெற்றி சாதிப்பதிலும் பரணஸ்தான ஒரு சாதனையையே நிலைநாட்டியுள்ளார். இந்த ஒரேயொரு துறையில் மட்டும் யாழ்ப்பாணத் தமிழருடைய கெட்டித்தனம் என்றும் பலித்ததில்லை என்ற அரிவரி உண்மையைத் தானும் இனியாவது இக் காலம் அறிந்து கொள்ளட்டும்.

சரித்திரத்தை நான் பட்டப்படிப்புக்கு ஒரு பாடமாகக் கற்றவன். மகாவம்ஸம் என்ற சமுத்தின் முதலாவது சரித்திர நூலைத் தமிழாக்கியுள்ளேன். மகாவம்ஸத்தைப் பாவி மொழியிலிருந்து பெயர்த்த கலாநிதி கெய்கருடைய கருத்துக்கள் தவறானவை என்பதைச் சுட்டிக் காட்டி அநேக ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளை எழுதியும் இருக்கின்றேன். 'கைலாயமாலை' என்ற நூலினை நான் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தும் உள்ளேன். அதிலே விரலிக்காணப்படும் சரித்திர வழக்ககைச் சுட்டிக்காட்டியும் இருக்கின்றேன். தமிழ் இலக்கியகாரர்களிலே, என்னைப் போன்ற ஒரு பரமார்த்த சரித்திர மாணுக்கன் இல்லை என்ற உண்மையை இந்தக் கட்டத்திலேனும் இக் காலம் அறியக் கடவர்.

1964 ஆம் ஆண்டில், இலங்கைச் சரித்திரத்தை உத்தியோக பூர்வமாக எழுதுவதற்காகப் பதினைந்து பேர்கள் அடங்கிய குழு ஒன்றினைக் கல்வித் திணைக்களம் நியமித்தது. இந்தக் குழுவிலே ஒன்பது சிங்களவர்களும் ஆறு தமிழர்களும் இடம் பெற்றனர். 'ஆரியர் வருகை' என்ற முதலாவது பாடத்தினை ஆராய்ந்து எழுதும் பொறுப்பு என்னிடம் விடப்பட்டது. கிடைத்த அத்தனை ஆதாரங்களையும் இரவு பகலாக ஆராய்ந்து, சரித்திர உண்மைகளைத் திரட்டுஞ்சுத்தியவந்தனாய் அந்தப் பாடத்தினை எழுதி முடித்தேன். அதனைக் குழுவிலே வாசித்துக் காட்டினேன். என் கட்டுக்கான காரணங்களையும் ஆதாரங்களையும் யாராலும் ஆட்சேபிக்க முடியவில்லை. காலம் காலமாக நிலைநாட்டப்

பட்டுவிட்ட ஒருவித சிங்கள 'மாயை'க்கு என் கட்டுரை
 தோதுப்படவில்லை. இதனால், சிங்கள அங்கத்தவர்கள்
 அனைவரும் எதிர்த்தார்கள். என்னருமைத் தமிழர் கூட்
 டம் என்பக்கலில் அநுதாபக் குரல்தானும் எழுப்பவில்லை.
 இந்தச் சரித்திர பாடநூற் குழுவுக்கு, அக்காலத்தில் கல்வி
 அமைச்சின் சிரேஷ்ட செயலாளராகப் பணியாற்றிய
 கலாநிதி ஆனந்த குருகே பிரதம ஆலோசகராய் அமர்ந்
 திருந்தார். ஈற்றில் விவகாரம் அவருடைய தலைமையிலே
 கூடிய கூட்டத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. இப்
 பொழுது பிரதி கல்வி மா அதிகாரியாக விளங்கும் திரு.
 ஆரியதாஸவும் இக்கூட்டத்திற்குச் சமூகமளித்திருந்தார்.
 "இந்தக் குழு எதற்காக நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்
 பதை நான் முதற்கண் அறிய விரும்புகின்றேன். சிங்களச்
 சகோதரர்கள் இலங்கையின் சிங்களச் சரித்திரம் ஒன்றினை
 எழுத விரும்புகின்றார்கள் போலும். அதுதான் அரசின்
 நோக்கமாயின், இக் குழுவிலே தமிழர்கள் அங்கம் வகிப்
 பதில் எவ்வித தார்மிக உரிமையும் இல்லை. நீங்கள் இலங்
 கையின் சிங்களச் சரித்திரம் ஒன்றினை எழுதி, அதனைத்
 தன்மொழி அலுவலகத்திற்கு அனுப்பி வைத்தால், அவர்
 கள் தமிழாக்கம் ஒன்றினைச் செய்து தருவார்கள். இலங்கை
 பற்றிய இலங்கைச் சரித்திரம் (A Ceylonese history of
 Ceylon) எழுதும் பணியிலேதான் நாம் அமர்த்தப்பட்டிருப்
 பதாகத்தான் நான் இவ்வளவு காலமும் நம்பியிருந்தேன்."
 என்று கூறினேன். ஆழ்ந்து சிந்தித்த குருகே அவர்கள்,
 "திரு. பொன்னுத்துரை அவர்கள் கூறுவது முற்றிலும்சரி.
 நாம் 'இலங்கை பற்றிய உண்மையான இலங்கைச் சரித்
 திரம் ஒன்றினை எழுதவே கூடியிருக்கின்றோம்'" என்று
 அழுத்தமாகக் கூறி, நூலுக்கான பாடவிதானத்தினைத்
 தயாரிக்கும் பொறுப்பினையும் என்னிடமே ஒப்படைத்தார்.
 நான் சமர்ப்பித்த பாடத்திட்டமே ஈற்றில் சரித்திர நூலுக்
 கான அடிப்படையாகவும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. மேற்
 படி கூட்டத்திலே கலந்து கொண்ட பதினெட்டு அங்கத்
 தவர்களும் இன்றும் உயிர்வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள்.
 இந்த வர்த்தமானத்திற்கு அவர்கள் அனைவரையும் சாட்சி
 களாய் அமர்த்துகின்றேன்.. 1965 ஆம் ஆண்டில் யூ. என்.
 பி. ஆட்சி பீடம் ஏறியதும் இந்தக் குழு கலைக்கப்பட்டது.
 இது ஓர் அவலக்கதியாகும். இல்லாவிட்டால், இலங்கை
 யின் உண்மையான வரலாறு எழுதப்படுவதிலே நான் நிறை
 வான பங்களிப்புச் செய்திருப்பேன். இந்த வர்த்தமானத்
 தினை என் பெருமையை பிரஸ்தாபிப்பதற்காக இங்கு கூற

வில்லை. சரித்திரம் பற்றிப் பேசுவதற்கு எனக்குள்ள அதி காரத்தினையும், இக்வால்ஸுடைய தகைமையினத்தையும் சுட்டுவதற்காகவே இவற்றைப் பிரஸ்தாபித்தேன்.

தமிழ் நாட்டு முஸ்லிம்கள் தமிழ் லிபியை வெறுத்தார்கள் என்றும், இதன் காரணமாகத்தான் 1960ஆம், (1906?) ஆண்டிலேகூட 'அவாயிபுல் அக்பர்' என்ற அரபுத் தமிழ்ப் பத்திரிகையை வெளியிட்டார்கள் என்றும் இக்வால்ஸ் பிறி தொரு சரித்திரப் புரட்டு நிகழ்த்தியிருக்கின்றார்கள். தமிழ் வசன நடையின் வளத்திற்குத் தமிழ் நாட்டு முஸ்லிம்களுடைய பங்களிப்புக் கணிசமானது என்ற உண்மை, இக்வால்ஸின் பித்தலாட்டங்களுக்கு அப்பாலும் உயர்ந்து நிற்கும் என்பது திண்ணம். "...ஞான பூபதி என்ற பெயர் சூட்டப்பட்ட அறிஞர் முஹம்மது இபுரூஹீம், தமிழ் பத்திரிகை உலகிற்கும் மிகப் பெரிய தொண்டு செய்துள்ளார். 1923ஆம் ஆண்டில் ... அவர் வெளியிட்ட "ஞான சூரியன்" என்ற பத்திரிகை, தமிழ் வசன நடைக்கு ஒரு எடுத்துக் காட்டாக இருந்தது, ...அன்புப் பணியும், தமிழ்த் தொண்டும் ஆற்றி வந்த ஞான பூபதி, தாயக விடுதலைப் போராஷ்யாக மாறி 1932-ம் ஆண்டில் 'தாய்நாடு' என்ற பத்திரிகையை வெளியிட்டார்.... தேசிய எழுச்சிக்காக அவர் செய்த மகத்தான தொண்டினை இந்தியத்தாய் என்றும் போற்றிப் புகழ்வாள் என்பதில் சந்தேகமில்லை..." என்று முஹிதின் என் கருத்துக்கு இசைவாக 1961ஆம் ஆண்டிலேயே சொற்பொழிவாற்றினார். "இந்நாட்டின் இலக்கிய வளர்ச்சியிலும், அரசியல் வளர்ச்சியிலும், எச்செய் பியின் பங்கு மேருமலை அளவினது" என்று முஹிதீனுக்கு 'விளக்குப் பிடிப்'பதாகப் பாவலா செய்யும் இக்வால்ஸ், உண்மையில் அவருடைய எழுத்துக்கள் எதையுமே வாசிக்காமல், சுய ஆதாயங்களுக்காகக் 'காக்கா' பிடிக்கின்றார்கள் என்ற மெய்ம்மையை இனியாவது முஹிதின் அறிந்து கொள்ளுதல் அவருடைய வருங்கால ஆரோக்கியத்திற்கு நல்லது என்பதை இங்கு பச்சையாகச் சொல்லி வைக்க விரும்புகின்றேன். (எம்.எஸ்.எம். இக்பால் பழி தீர்ப்ப திலே யானே நிகர்த்தவர். ஒரு காலத்தில், இதே முஹிதீனை இதே இக்பால் வசைபாடித் கூற்றித் திரிந்தார். அந்தக் காலத்தில் பாபர் சஜூன் ஒன்றிலே இக்பால் தாக்கப் பட்டார் என்றும் கூறப்படுகின்றது. தம்மைத் தாக்கியவர்கள் முஹிதீனின் ஆதரவாளர்கள் என்பதே இக்பால் அனுமானம். அந்த விவகாரத்தின் இக்பால் என்றுமே மறந்

தேவர் மன்னித்ததோ கிடையாது. தருணம் பார்த்து, முஹிதீன் உரையிலே முன்னேறக் கூடிய சூழ்நிலை உருவாகிய இத்தருணத்தைப் பார்த்து, குழி பறிக்கும் ஒரு முயற்சியாகவும் இப்பால் இந்தப் பிரசுரத்தினை முன்னின்று வெளியிட முருக்கலாம் என்ற அச்சத்தினை முஹிதீனின் ஆதரவாளர் சிலர் என்னிடம் மானசீகமாக வெளியிட்டனர்.)

உண்மைகளை அழிவுமக்காடும் வெறி பிடித்த பறதியிலே உம்பாரப் புகழை “தாலூத்ஷா”வுக்கு இக்வால்ஸ் அள்ளி வழங்கியுள்ளமை பிறிதொரு அநியாயமாகும். அவர் இஸ்லாமிய இலக்கியத்திற்கு உந்துகணையாக விளங்கினார் என்றும், அல்குர்ஆனைத் தமிழில் தர்ஜுமா செய்யக் கூடாது எனத் தமிழ்நாட்டு முஸ்லிம்கள் வாதிட்ட காலத்தில் அவர் கொஞ்சங் கொஞ்சமாக அல்குர்ஆனைத் தமிழ் மொழியில் தர்ஜுமா செய்தார் என்றும் இக்வால்ஸ் தாலூத்ஷாவுக்கு தலைப்பாக் கட்டியிருக்கிறார்கள்.

இனைய தலைமுறையினர் அல்குர்ஆன் தமிழ் மொழியிலேயே தர்ஜுமா செய்யப்பட்ட உண்மையான மான்மியத்தினை அறிதல் வேண்டும் என்ற கர்சனையினாலே சில விஷயங்களை இங்கு தெளிவு படுத்த விரும்புகின்றேன்.

ஹிஜ்ரி 1291 இல் முதன் முதலாக திருக்குர்ஆன் தப்ஸீர், பம்பாயில் மத்பஉல் ஹுஸனி அச்சக் கூடத்தில் அச்சிடப்பட்டது. இதனை அறபுத் தமிழிலே செய்தவர் ஷெய்கு முஸ்தபா ஆவர். அவர் வேர்விலையில் வாழ்ந்தவர். இது பாராட்டத்தக்க முன்னோடி முயற்சியே ஆயினும், ஷெய்கு முஸ்தபா அவர்களின் தப்ஸீரில் முதல் ஐந்து ஜுஸ்சுகள் மட்டுமே அச்சிடப்பட்டன என்ற சரித்திர உண்மையும் கருத்தில் வைத்திருக்கத் தக்கது.

இது வெளி வந்து ஐந்து ஆண்டுகள்வே, அதாவது ஹிஜ்ரி 1296 ஆம் ஆண்டில் காயல்பட்டணத்திலிருந்து ஒரு தர்ஜுமா வெளிவந்தது. காயல்பட்டணம் ஹரிப் முஹம்மத் ஆலீம் ஸாகிப் அவர்கள் ‘புத்ரஹ்தூர் ரஹ்மான்ய்யாதப்ஸீரி கலாமீர் ரஹ்மான்ய்யா’, என்ற பெயரில் தர்ஜுமா செய்தார். இந்நூலும் அறபு விபியில் அச்சிடப்பட்டது.

ஹிஜ்ரி 1316 ஆம் ஆண்டில் ‘த’ப்ஸீரே, பத்ஹுல் கரீம் வெளியாயிற்று. இந்தத் தர்ஜுமாவைச் செய்த

வர் காயல்பட்டணம் நாஹ் லெப்பை ஆலிம் ஸாஹிப். இது இரண்டு வால்யூம்களாகப் பிரசுரிக்கப்பட்டது. பின்னர் இதன் மறு பதிப்புகளும் வெளிவந்துள்ளன.

ஹிஜ்ரி 1326 ஆம் ஆண்டளவில் நாஹல் இஸ்லாம் பிரஸின் உரிமையாளர் கா. பீ. அப்துல் காதிர் ராவுத்தர் அவர்கள் அல் குர்ஆனின் புதிய மொழிபெயர்ப்பு ஒன்றினைச் செய்தார். திருக் குர்ஆனின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு ஒன்றினை இந்தத் தர்ஜுமா தன் மூலமாகப் பயின்றது. இஃது ஆறு வால்யூம்களாக அமைந்தது. அச்சிடப்பட்ட நிலையிலே அந்தத் தர்ஜுமாவில் பல தவறுகள் நிகழ்ந்துள்ளமை எடுத்துக்காட்டப்பட்டது. தப்பான மொழிபெயர்ப்பு ஒன்றினைப் பிரசுரித்து மார்க்கத்திற்கு நஷ்டம் ஏற்படுத்த விரும்பாத செம்மனத்தினரான அப்துல் காதிர் ராவுத்தர் அவர்கள் தாம் செலவு செய்த பதினாயிரம் ரூபாவை இழந்து விடுதலே மேலெனக் கருதினார். ஈற்றில் இந்தத் தர்ஜுமா வெளியிடப்படவில்லை.

தபீஸீரே அர்வி: ஜுஸ்உ அம்மயத் என்ற திருக்குர்ஆன் தர்ஜுமாவை இராமநாதபுரம் ப. வெ. காதிர் முஹையத்தின் ஆலிம் ஸாஹிப் வெளியிட்டார். இது ஹிஜ்ரி 1330 ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்தது.

வளத்கூர் மவுலவி மஷாயிக், அ. முஹம்மத் தாஹிர் ஸாகிப் கொரான் ஷரீப் என்ற பெயரில் தமது தர்ஜுமாவை வெளியிட்டார். இது வியாக்கியானம் அடங்காத மொழிபெயர்ப்பு. ஒவ்வொரு ஜுஸ்உகளாகச் சிறிய புத்தக ரூபத்தில் தமிழ் விபியில் அச்சிடப்பட்டு வெளிவந்தது. மூன்று ஜுஸ்உகள் வெளியிடப்பட்டதின் பின்னர், இந்தப் பணி நின்றுவிட்டது.

ஸயித் முஹம்மது ஆலிம் ஸாஹிப் துரூத்த 'பாஸீர்' என்னும் தர்ஜுமாவை வெளியிட்டார். இது ஹிஜ்ரி 1342 ஆம் ஆண்டிலே பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

இந்த தர்ஜுமா முயற்சிகள் எல்லாவற்றிற்கும் பின்னரே பா. தாஜுத்ஷா தமது தர்ஜுமாப் பணியை மேற்கொண்டார் என்பது இங்கு கவனத்திற்குரியது. தாஜுத்ஷா சுன்னத் வல் ஜுமா அத்தை மறுதலித்தவர். ஏகோபித்த நான்கு கொள்கைகளை ஏற்காதவர். அல்

குர்ஆனையும், அல்ஹதீதையும் (பெருமானரின் சொல்லும் செயலும்) இஜ்மாவையும் (நாயகத் தோழர்கள் நடந்த முறை, தெரிவித்த அபிப்பிராயங்கள், கடைப்பிடித்த அனுஷ்டானங்கள் முதலியன) கியாஸையும் (நாயகத்தைத் தொடர்ந்தவர்களைத் தொடர்ந்தவர்களான இமாம்களுடைய விளக்கங்கள்) ஏற்றுக் கொண்டவர்களே சுன்னத்தான முஸ்லிம்கள். உலக முஸ்லிம்களுள் 90 சதவீதத்தினர் இதனுள் அடங்குவர். இவர்களுக்கு மாறுபட்டு ஷபாஅத் கிடையாது என்றும், மூஸா நபியின் அற்புதம் நிகழவில்லை என்றும், வாதுரைத்தவரே தாலுத் ஷா.

தன்னை நபி என்றும், மஸீஹ் என்றும் கூறிக்கொண்டிருந்த மிர்ஜா குலாம் அஹ்மத் காதியானி என்பாரின் பிரதான சிஷ்யரும், அஹ்மதிய்யா கூட்டத்தாரின் தலைவருமான மவுலவி முஹம்மத் அலி ஸாஹிபு, திருக்குர்ஆனின் மொழிபெயர்ப்பை அதன் விரிவுரையுடன் ஆங்கிலத்திலும் உர்துலிலும் வெளியிட்டார். ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு ஹோலி குர்ஆன் என்றும், உர்து மொழிபெயர்ப்பு பயானுல் குர்ஆன் என்றும் அழைக்கப்பட்டன. உர்து மொழிபெயர்ப்பின் விரிவுரையில் பெரும்பாலும் அறப்புப் பதங்களுக்கான அர்த்தங்களே கூறப்பட்டுள்ளன. எனவே, அதனை விரிவுரை என்று கொள்வதைப் பார்க்கிலும் திருக்குர்ஆன் பற்றிய அறப்பு-உர்து அகராதி எனக் கொள்ளுதலே பொருந்தும். இதனையே சிலபல மாறுதலுடன் தாலுத்ஷா மொழிபெயர்த்தார். இரண்டாம் அத்தியாயத்தின் 159 வசனம் வரையிலுமே தீழ் செய்யப்பட்டது. இதுவே ஜவாஹிருல் புர்கான் என்ற பெயரில் வெள்வந்தது. இதனையே அதியற்புத தர்ஜுமா தொண்டு என்று இக்வால்ஸ் தூக்கிப் பிடிக்கின்றார்கள். அவற்றிலிருந்து மார்க்க சர்பந்தமான விஷயங்களிலும் இக்வால்ஸ் எவ்வளவு ஞானஞெய்ங்களாக இருக்கின்றார்கள் என்பதை யாவரும் எளிதில் விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

‘தாலுத்ஷா அவர்கள் ‘தாருல் இஸ்லா’த்தின் சீரிய பணியைத் தமிழ் நாட்டு முஸ்லிம்கள் மொளட்டகத்துடன் நோக்கிய காலத்தில், 1920 ஆம் ஆண்டிலிருந்தே ஈழத்து முஸ்லிம்கள் நல்லாதரவு நல்கியது மட்டுமல்லாமல், ‘‘பச்சைப் பத்திரிகை இயக்கம்’’ ஒன்றையே ஆரம்பித்

தியக்கின்றனர்' என்று தாலூத்ஷாவுக்கு வாழ்ப்பாடி, ஓகோ...! கோஷம் போடும் இக்வால்ஸ், தாருல் இஸ்லாம் பத்திரிகை இதழ்களைக்கூட ஒழுங்காக வாசித்த தில்லை என்ற மேலான உண்மையும் அவர்களுடைய பிரசுரத்திலே தொக்கு நின்றுது. காலப் பிடிமானங்கள் கைவரப் பெறும்படி இடர்ப்படுகின்றார்கள்.

'கம்பளை காந்தி' என்று அன்புடன் அழைக்கப் படுபவரும், பழம்பெரும் தேச பக்தருமான ஜனாப் எஸ். எம். முஹ்யித்தீன் அவர்கள் ஒரு விஷயத்தினைத் தெளவு படுத்தினார். தாலூத்ஷா 'தாருல் இஸ்லாம்' பத்திரிகைக்கு முன்னர் 'தத்துவ இஸ்லாம்' என்ற சஞ்சிகையை வெளியிட்டு வந்தார். 1921 ஆம் ஆண்டில்தான் தாருல் இஸ்லாம் பத்திரிகை வெளிவந்தது. பிரசுரமாகாத பத்திரிகை ஒன்றுக்கு இக்வால்ஸின் 'வாப்பாக்கள்' ஒரு இயக்கத்தையே நடத்தினர் என்ற தொனியிலேயே பீத்திக் கொள்ளவுஞ் செய்கின்றார்கள்.

இலங்கை முஸ்லிம்களாலே வெருவாக ஆதரிக்கப் பட்டதாக இக்வால்ஸினால் விதந்தேத்தப்படும் தாருல் இஸ்லாம், இலங்கையைப் பற்றியும், இலங்கை முஸ்லிம்களைப் பற்றியும் தவறான அபிப்பிராயங்களை வெளியிட்டு வந்தமை வேதனைக்குரியதாகும். தாருல் இஸ்லாம் பத்திரிகை (1955, நவம்பர் இதழ்) யில் வெளிவந்த கட்டுரையின் ஒரு பகுதியைக் கீழே தருகின்றேன்.

“ஆட்டைக் கடித்து, மாட்டைக் கடித்து, தோலைக் கடித்து, துருத்தியையும் கடித்த கதையாக, இலங்கை யரசாங்க ஐக்கிய தேசியக் கட்சியினர் திரு. கன்னங்கரா வின் உருவில், சோனக முஸ்லிம்களையும், யாழ்ப்பாணத் தமிழர்களையும் கேவலம் அடிமைகளிலும் கீழாக நடத்துவதென்று முரட்டுத் துணிச்சலை மேற்கொண்டு விட்டனர். இலங்கையைப் பக்கா விங்ஹள (சிங்கள) பூமியாக ஆக்கி விடுவதென்றும், அங்கு தம்முருக்கோ, தமிழ் நாகரிகத்துக்கோ, தமிழ்க் கலைக்கோ, தமிழ்க் கல்விக்கோ, தமிழ் பேசும் மக்களுக்கோ இடமின்றிச் செய்யுண்டவேண்டுமென்றுமே கன்னங்கரா போன்ற சிங்கள வெறியர்கள் சுருத்துட் கொண்டு விட்டன ரெஸ்பதற்கு வெளிப்படையான அறிகுறிகள் அம்பலமாகிவிட்டன. பிரதமர் ஸர் ஜோன் கொத்தலாவை ஆஸ்திரேலியாவுக்குச் சென்றிருக்கும்

இந்தச் சமயம் பார்த்து, சிங்கள ஜாதி, மொழி வெறியர்கள் தங்கள் சுய சொருபத்தைக் காண்பிக்க முற்பட்டிருக்கிறார்கள்.

“இலங்கைக்குச் சுதந்திரம் கிடைத்தவுடன் எல்லா இந்தியர்களையும் அவர்கள் அக்கிரமான முறையில் வெளியேற்றினார்கள். அப்போதெல்லாம் சோனக முஸ்லிம்கள் அரசாங்க மெஜாரிட்டிக் கட்சியின் அடிவருடிகளாக இருந்து, கொஞ்சமும் முன் யோசனையின்றி, அவ்வக்கிரம நடத்தைகளுக்கு ஆக்கத் தந்து உதவி புரிந்தார்கள், எனவே, இந்தியர்கள் இலங்கையை விட்டு ஓடி வந்து விட்டார்கள்... சிங்களவர்கள் சிங்களத்த வங்காளி மொழியைச் சிங்கள பாஷையாக்கி, தங்களைத் தனிப்பட்ட ஓரிமைகாட்சி ருஷ்டி செய்து கொண்டு, திரு. கன்னங்கரா உருவிலும் ஹாம்துருக்களின் உருவிலும் இன்று கோர நர்த்தனம் புரிய, பேய்க் கூத்தாட ஆரம்பித்திருக்கின்றனர்..... டீர் முஸ்லிம்களாகிய நீங்கள் காட்டு மிராண்டிகளாய் வாழ்ந்த சிங்களவர்களைத் தீனூல் இஸ்லாத்தின் பக்கல் திருப்பி நல் வழிப்படுத்தவும் முனைந்தீர்களில்லை. எனவே, இஷாஅத் செய்யத் தவறியமையாலும், பக்க பலமாயிருந்த தமிழ் முஸ்லிம்களைத் தள்ளிவிட மார்க்கந் தேடியவர்களுக்குத் துணை புரிந்தமையாலும் இப்பொழுது நீங்கள் கன்னங்கரா வின் முன்னே செயலற்ற பதுமைபோல் ஆகிவிட்டீர்கள்.

“போனதெல்லாம் போசட்டும்! இனியேனும் நீங்கள் பேசும் ‘கொச்சை’த் தமிழைச் சுத்தத் தமிழாக ஆக்கிக் கொண்டு, உங்கள் நடக்கைகளையும் நல்ல முறையில் ஒழுங்கு படுத்திக் கொண்டு, அல்லாஹ்வின் மீது மெய்யறுகிபூண்டு, உங்கள் கிரமமான உரிமைக்காகப் போராடக் கடவீர்களாக! ஐனப். கலீல் போன்ற மந்திரியாருக்கு நல்லுபதேசம் புரிந்து, அவருக்குப் பக்க பலமாயிருந்து, அவரும் குமாரசாமியும் தொடங்கப் போகும் போராட்டத்துக்கு உதவி நல்லு வீராக!”

இந்தக் கன்னங்கரா யார்? ஐனப். கலீலும் சாவகச் சேரி குமாரசாமியும் நடத்திய போராட்டம் என்ன? ‘கொச்சை’த் தமிழை எப்படிச் சுத்தத் தமிழ் ஆக்கலாம்? இவ்வாறு தாருல் இஸ்லாம் கட்டுரைப் பகுதியிலே எழும் பல்வேறு வினாக்களுக்கு விடை கண்டு கொண்டு, இந்த அரிய உபதேசங்களை அள்ளி யருளிய மைக்காகவும் தாஜுத்ஷா புகழை இக்வால்ஸ் பாராயணஞ் செய்து

கொண்டிருப்பதில் நமக்கு ஆட்சேபனை இல்லை. இதற்காகவும், முனிதீன் புகழ் பாடுவதற்காகவும் இக்வால்ஸ் நல்லவர்களை எல்லாம் பைத்தியக்காரத்தனமாக நக்கித் தொலைத்தமைதான் துன்பமாக இருக்கின்றது.

மவ்லவி ஆ. கா. அப்துல் ஹமீது ஸாஹிபு (பாகவி) தாஜத்ஷாவின் வழியைப் பின்பற்றியவரே அல்லர். திருக்குர்ஆனை அறிந்துணர்ந்து ஸுன்னத் வல்ஹமாஅத் கொள்கையை ஏற்றவர். 'பாகவி அவர்களுடைய தர்ஜுமத்துல் குர்ஆன் மொழி பெயர்ப்பைத் தமிழ் நாட்டில் யாரும் பிரசுரிக்க முன்வராத காலத்தில், ஈழத்து அல்ஹாஜ் முஹம்மது ஹனிபா அவர்கள் முன்னின்று பதிப்பிக்கச் செலவுத் தொகையை ஈந்தளித்தார்...' என்று பிறிதொரு சரித்திரப் புரட்டுக்கு இக்வால்ஸ் தாவுகின்றார்கள்.

பாகவி அவர்களுடைய தர்ஜுமத்துல் குர்ஆன் பி அல்த'பில் பயான் என்னும் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு குர்ஆன் முதல் வெளியீடு கி. பி. 1929 ஆம் ஆண்டில் பிரசுரமாயிற்று. திருச்சி இஸ்லாமியா பிரஸில் அச்சிடப்பட்ட இந்நூல் தென்னிந்திய உலமாக்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

தமது பதிப்புரையில், பாகவி அவர்கள் நன்றிப் பெருக்குடன் பின்வரும் உண்மைகளைப் பொறித்து வைத்துள்ளார்;

'பரிசுத்த வேதமாகிய திருக்குர்ஆனின் இம்மொழி பெயர்ப்பு 1926-ம் வருடம் பிப்ரவரி மாதம் 19-ம் திகதி வெள்ளக்கிழமை ஜும்-ஆவுக்குப் பின்னர் திருச்சி, மகாகனம், கான் ஸாஹெப் ந. மு. காஜாமியான் ராவுத்தர் அவர்களுடைய பங்களாவில் ஆரம்பஞ் செய்யப்பெற்றது... பொறுப்பு வாய்ந்த பல உலமாக்களாலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டாத திருக்குர்ஆனின் மொழி பெயர்ப்பு பொது ஜனங்களாலும் அங்கீகரிக்கப்படாதென்பது வெளிப்படை... ஆதலால், என்னுடைய சீற்றறிவுக் கெட்டிய அளவில் மொழிபெயர்ப்பென்றென்றை இயற்றி அம்மேதாஸிகளின் பார்வைக்கென அச்சிட்டு அவர்களுடைய சமுதாயத்திற்கு அனுப்பி வைத்து, அதனைப் பார்வையிட்டுத் திருத்தி அனுப்புமாறு கோரிக்கொண்டேன்... அவர்கள் என்னுடைய வேண்டுகோளை அலட்சியஞ் செய்துவிட்டனில்லை.

அதனைத் தங்களுடைய கடமை எனவே மீத்தார்கள்...
 ...இந்த தமிழ் மொழிபெயர்ப்புடன் திரு குர்ஆனின் வசனங்களையும் சேர்த்து அறபி எழுத்துகளில் அச்சிடுவதற்காக பிளாக்குகள் தயார் செய்ய வேண்டியதிருந்தது. திரு குர்ஆனின் வசனங்கள் யாவுக்குமே வேண்டியதிருந்தது. திரு குர்ஆனின் வசனங்கள் ஆரூயிரத்து அலுமூற்று அறுபத்தாறு உள்ளன. இறைவனருளால் அவைகள் யாவுக்குமே பிளாக்குகள் தயாராகி விட்டன...இதுவரையில் பதினாயிரக்கணக்கான பொருள் செலவாயிருக்கின்றது...
 ...இ...து இவ்வாறு அமைக்கப் பெறவதற்கு காரணஸ்தர் மகாசனம், ந. மு. காஜா நிய்யான் ராவுத்தர் அவர்கள் தான் என்ற உண்மையை யான் தங்களுக்குத் தெரிவித்து விடுகின்றேன். ...மகாகமை ஹாஜி ம. ஐ. ஜமால் முஹம்மத் ஸாஹிபு அவர்கள் திருச்சிக்கு வந்த சமயத்தில் நமது ஸ்தாபனத்திற்கும் நேரே வந்து பார்வையீட்டு, ...மிக்க திருப்தியுற்று இதற்கெனப் பிரத்தியேகமானதொரு அச்சியந்திரசாலையை அமைத்துக்கொள்ளும்படி கட்டளையிட்டதுடன் அதற்கு வேண்டிய பொருளை முற்றிலும் அவர்களே கொடுத்துதவி புரிந்தார்கள்... ஹாஜி, மு. த. காதிர் முஹயத்தீன் ஸாஹிபு மரைக்காயர்... இதற்கொரு தொகையை அவர்களும் அளித்தே இருக்கின்றார்கள்..."

இவற்றிலிருந்து இக்வால்ஸ் எவ்வளவு காரத்திற்குப் பொய் வாந்தி எடுத்துள்ளார்கள் என்பதை யாவரும் எளிதில் விளங்கிக் கொள்ளலாம். முதல் வெளியீடு தக்க முறையில் நிறைவுற்ற பின்னரே, அப்துல் ஹமீது பாகவி இலங்கை விஜயத்தை மேற்கொண்டார். திருக் குர்ஆன் தர்ஜுமா மார்க்கம் சம்பந்தப்பட்ட பணி. அதற்கு இலங்கை வாழ் முஸ்லிம்கள் ஆதரவு அளித்தமை சங்கையானது.

"அப்துல் ஹமீத் பாகவியின் தர்ஜுமாப் பணி தொடர வேண்டும் என்பதிலே இலங்கை வாழ் முஸ்லிம்கள் ஆர்வங் காட்டினார்கள். இது சம்பந்தமாக நிதி ஒன்று உபகரிக்கப்படல் வேண்டும் என்றும் ஆலோசிக்கப்பட்டது. இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்து அரசு மொழிபீடத்தில் தலைவரான டாக்டர் இமாம் அவர்கள் தமது ஒரு மாதச் சம்பளத்தை அன்பளிப்புச் செய்வதாக அறிவித்தார். இந்தக் கட்டத்தில், பாகவி அவர்களுக்குத் தேவைப்பட்ட நிதியை உதவ அல்ஹாஜ் முஹம்மது

ஹனிபா முன்வந்தார். (இவருடைய பூர்வீகம் தென்தமிழ் நாட்டிலுள்ள கொங்குராயங்குறிச்சி என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.) இந்த நிதி அழகாகப் பெற்று, அழகாக இறுக்கப்பட்ட கடனாகும். நிதியின் ஒரு பகுதி அலகுர் ஆன் தர்ஜுமாய் படிக்களை அனுப்பி வைப்பதின் மூலம் செலுத்தப்பட்டது. மிகுதிப் பணத்தினையும் ஹனிபா அவர்கள் மகன் புத்தகங்களாகப் பெற்றுக்கொண்டார். பாகவி அவர்களுடைய மூத்த மகனே 'மணிவிளக்கு, ஆசிரியர் ஆ. கா. அப்துஸ் ஸமது. இவருக்கும், ஹனிபா அவர்களின் இன்னொரு மகனான முன்னாள் அமைச்சர் எம். எச். முஹம்மது அவர்களுக்கும் இடையில் இன்றளவும் நட்பு நிலவுகின்றது.' என்று ஒரு முஸ்லிம் பெரியார் இந்த வர்த்தமானத்தை விளக்கினார்.

இந்தக் கட்டத்திலே நான் எம்.எஸ்.எம். இக்பால் பற்றிய சில உண்மைகளை இங்கு கூறுதல் வேண்டும். இந்திய வம்சாவழியினரை "வந்தேறுகுடிகள்" என்று வசைபாடு வதிலே இவரே அதிக தீவிரமும் மூர்க்கமும் கொண்டு அலைகின்றார். உண்ட விட்டிற்கு இரண்டகம் செய்யும் அயோக்கியத் தனத்தின் நடமாடும் திருவுருவமாகவே இந்த இக்பால் பவனி வருவதை, இன்றைய தலைமுறையைச் சேர்ந்த சில தவ்வல்கள் அறியாவிட்டாலும், நேற்றைய தலைமுறையினர் நன்கு அறிவர். இவர் ஒரு காலத்திலே, 'இந்தியன் கார்போ போட் கம்பனி'யிலே ஊழியராகப் பணியாற்றினார். அப்பொழுது கம்பனிக்கு வந்த கப்பல்காரர்களுடன் கடத்தல் தொழிலிலும் ஈடுபட்டார். (இந்தக் கடத்தல் தொழிலிலுள்ள பழக்க தோஷத்திலேதான், இவர் கடத்தல் தொழில் பற்றி அலறுகின்றார்.) கம்பனியின் பணத்தினைத் தாறுமாறாக மோசம் செய்துள்ளார். அது மட்டுமன்றி, கம்பனியின் அந்தரங்கக் கணக்கு விபரங்களைத் திருடி, வருமானவரிக் காரியாலயத்திற்கு பிட்டிஷுக் கடிதத்துடன் அனுப்பிவைத்தார். இத்தகைய ஒரு மோசடிக்காரனை யாராவது வேலையில் தொடர்ந்து வைத்திருப்பார்களா? இக்பால் செய்த ஊழல்களினாலும் பணமோசடிகளினாலும், கம்பனி நொந்து நொடியவும் நேரிட்டது. தனக்கு வேலை கந்து, வேதனை தந்து ஆதரித்த முதலாளிக்கு மட்டுமல்லாமல், அவருடைய சந்ததியாரின் படிப்பு முன்னேற்றத்திற்கு உலைவைக்கவும் கல்நெஞ்சம் கொண்ட இக்பால் கொஞ்சமும் பின்னிற்கவில்லை. அவர்களுக்கு எதிராகப் பல்வேறு இடங்களுக்கும் பல்வேறு 'பிட்டிஷு'ங்களை அனுப்பித் தொந்தரவு கொடுத்தார்.

நான் இந்த நிலை எழுதிக்கொண்டிருக்கின்றேன் என்பதைப் பகிரங்கப்படுத்திய பின்னரே இந்த எழுத்துப் பணியை மேற்கொண்டேன். இதன் பலாபலன் எதுவாக இருக்கும் என்பதை முன்கூட்டியே அறிந்த இக்பால் (இவருக்குக் குள்ள நரிப் புத்தி அதிகம்) இந்தச் சத்திய பணியிலிருந்து என்னை ஒதுங்கியிருக்கும்படியாகப் பல சூழ்ச்சிகளை மேற்கொண்டார்.

கலை உலகின் ஒரு துறையிலே என் சகாவாக உழைத்துக்கொண்டிருக்கும் ஒருவரிடம் இக்பால் பின்வரும் பிரசங்கம் ஒன்றினை அடித்திருக்கின்றார்: “எனக்கு எதிராக அவர் போவாரானால், இந்த அரசாங்கம் இருக்கும்வரை எந்த உத்தியோக உயர்வையும் அவர் எதிர்பார்க்க முடியாது. முன்னர் அவர் பெறுவதாக இருந்த உத்தியோக உயர்வினையும் சமயத்தில் எடுத்த நடவடிக்கைகளாலும், பிட்டிஷுங்களாலும் நாங்களே தடுத்து வைத்தோம். இனி, எஸ். பொ. எங்களுடன் சேர்ந்து கொண்டால், நாங்களே உத்தியோக உயர்வு பெற்றுக்கொடுப்போம்.”

சத்தியத்தை விலை கூறியோ, கைலஞ்சம் வழங்கியோ உத்தியோக உயர்வை மட்டுமல்ல, வாழ்க்கையின் எந்த வசதிகளையும் பெற்றுக்கொள்ள விரும்பாத கொள்கைவார்திதான் இந்த எஸ். பொ. என்பதை இக்பால் அறியாவிட்டால் இன்யாவது அறிந்துகொள்ளட்டும்.

இன்றொருநாள் இரவு. என் அறையிலிருந்து, இளம்பிறை எம். ஏ, ரஹ்மான், முஸ்லிம் நிகழ்ச்சி அமைப்பாளர் எம். எச். குத்தால், கலையுலகப் பிரமுகர் சுஹேர் ஹமீட் ஆகியோருடன் உரையாடிக்கொண்டிருந்தேன். அப்பொழுது கதவு தட்டப்படுகின்றது. “எஸ். பொ.” என்ற குரல் கேட்கிறது. கதவைத் திறக்கிறேன். எதிரில் இக்பால் தனிமையிலே பேசும் ஆசையைத் தெரிவிக்கிறார். நான் வெளியே வருகிறேன். வீதியின் நடைபாதை. இருவரும் தனிமையில். “டேய் (பின்னர் அச்சிலே போட முடியாத துஷண வார்த்தைகள்) எங்களைப் பற்றி எழுதினால் இந்த ஆட்டுப்பட்டித் தெருவிலேயே உன்னை நடமாட முடியாது. அதிகம் ஏன்? உன் நாடகங்களிலே நடிக்கும் ஐவாஹர் அல்லது ஜோய் இக் பாலிடம் கண் ஜாடை காட்டினால் போதும். உன்னை

ஓவ்வொரு எலும்பாக நொருக்கித் தள்ளுவார்கள். ஜாக் கிரதை...' மிகுதி மிகவும் ஆபாசமானவை. வேடிக்கை என்னவென்றால் அவர் குறிப்பிட்ட இருவரும் என் இலிய நண்பர்கள்.

அறைக்கு நேரம் தாழ்த்தி மீண்ட நான் நண்பர்களிடம் நடந்தவற்றைச் சொன்னேன். 'போலீசில் என்றி போட்டு வைப்பது நல்லது' என்ற அபிப்பிராயம் ஒன்றும் நழுவி விழுதின்றது. "இது இலக்கிய விவகாரம். சொல்லிடுக்கு, மேடை இருக்கு, பேனா இருக்கு, இதற்கு ஏன் போலீஸ்? என் எழுத்தின் சத்தியமும், ஆண்மையுந்தான் என் கவசம். இக்பால் சாக்கடையிலே இறங்கி நின்று காடைத்தனம் செய்தல் அவருடைய அறிவுக்கும் நாகரீகத் தளத்திற்கும் தோதாக இருக்கலாம். அவருடைய தளத்திற்கு இறங்கி என்னையும் அவமானப் படுத்திக்கொள்ள நான் ஒப்பேன்..." என்று கண்டிப்பாகக் கூறி விட்டேன்.

ஆனால் சரியாக இரு வாரங்களின் பின்னரோ

இன்னொரு சந்தர்ப்பத்திலே இந்நூலினை எழுதும் பணியை நான் காரிய சாதனையாக்கினால், என்னையும் நான் இருக்கும் வீட்டையும் எரித்துச் சாம்பலாக்கி விடுவதான சூளுரையையும் எனக்கு தெரிவிக்கக்கூடிய ஒருவரிடம் சொல்லி அனுப்பினார். சத்தியப் பயணத்திலே சாவினை ஒரு தடவைதான் சந்திப்பேன் என்ற நம்பிக்கையை வரித்து வாழ்பவன் நான். என் பயணம் ஆண்டவன் நியதிப்படி தொடரும்!

முஸ்லிம் சமுதாயத்தின் நலனிலோ, அன்றேல் அதன் சுபீட்சத்திலோ இந்த இக்பாலுக்கு எள்ளத்தனையும் அக்கறை கிடையாது. ஆனால் முஸ்லிம் சமுதாயத்தையே பிளவுபடுத்தும் ஒரு பணியிலே இக்வால்ஸுக்கு ஆதரவாக திறைமறையிலே சில ஆலிம்களும் செயல்படுகின்றார்கள் என்ற செய்தியை அறிந்து மனம் பிய்ந்து போனேன். இந்நிலையில், இக்பாலைப் பற்றி நான் இந்த நூலில் எங்குமே பிரஸ்தாபிக்க விரும்பாத பல சங்கதிகளுள்—அருவருப்புச் சங்கதிகளுள்—ஒன்றினை என் இயல்பான இஷ்டங்களுக்கு மாறாக இங்கே எழுத நேரிடுகின்றது.

நான் கண்டிப்பான சில உணவுப் பழக்கங்களை உடையவன், சில உணவு வகைகளை நான் சாப்பிடுவதில்லை. பன்றி இறைச்சி ஹராமானது என்று நம்பிப் பயில்பவன் நான். பன்றி இறைச்சி சாப்பிடுபவர்களுடன் நான் ஒரே மேஜையில் அமர்ந்து சாப்பிடவும் மாட்டேன். நான் கடைப்பிடிக்கும் இந்த விரதத்திற்கு ஒரே ஒரு சந்தர்ப்பத்திலேதான் உடைவு ஏற்பட்டது- இசுபாலுடைய பழக்கம் ஏற்பட்டபுதிதில் இது நடைபெற்றது. ஒரு சீன ஹோட்டலில் என்னுடன் மதிய போசனம் அருந்தும்பொழுது அதனை அவர் சுவைத்துச் சாப்பிடுவதைக் கண்டு திடுக்குற்றேன். அன்று நான் அடைந்த அருவருப்பினையும் குமட்டலினையும் இன்று நினைத்துக்கொண்டாலும் வயிற்றில் ஏதோ செய்கிறது. (இசுபால் நடத்தும் சட்ட விரோதமானதும் கீழ்த்தரமானதுமான பல அலுவல்களைத் தற்போதைக்கு நான் பிரஸ்தாபிப்பதைத் தவிர்க்கின்றேன்.) பன்றி இறைச்சி சாப்பிடும் இந்த இசுபால் ஈழத்து முஸ்லிம் சமுதாயத்தின் ஆரோக்கியத்தைப் பேணப் போவதாகக் கூத்தாடித் திரிவது எவ்வளவு அசிங்கமானது என்பதை இசுவால்ஸ் குழுவினருக்கு மறைமுக ஆதரவு அளிக்கும் ஆலிம்கள் உணருதல் சேமமானது.

இலங்கைவாழ் எல்லோருமே வந்தேறு குடி களே. சிங்களவராயினும், தமிழராயினும், முஸ்லிம்களாயினும் மலையராயினும், பறங்கியராயினும், இந்திய வம்சாவழியினராயினும் வந்தேறு குடிகள் என்பது மறுப்பதற்கில்லை. ஒவ்வொரு இனத்தாரும் வந்து குடியேறிய கால கட்டத்தை வைத்துக்கொண்டு, நாங்கள் முந்திக் குடியேறியவர்கள்; நீங்கள் பிந்திக் குடியேறியவர்கள்; என்று உரிமை பாராட்டிக் கொள்ளலாம். ஆனால், இதிலே பெருமைப் படுவதற்கு என்ன இருக்கிறது என்பதுதான் எனக்குப் புரியவில்லை. எம். எஸ். எம். இசுபாலின் மூன்றாந் தலைமுறை முத்துப்பேட்டையைப் பூர்வீகமாகக் கொண்டது. இவருடைய குருநாதரான முஹிதீனின் மூன்றாம் தலைமுறை சிறுதண்டையும், இரண்டாம் தலைமுறை ஆள்வார் திருநகரையும் பூர்வீகமாகக் கொண்டது. இதைப் பற்றிப் பெருமை கூடப் பாராட்டலாம். இதில் வெட்கப்படுவதற்கு எதுவும் இல்லை. (ஆனால், இசுபால் வெட்கப்படத் தக்க காரியங்கள் ஏராளம்.நடந்த துக்ககாரியத்தை நிலைத்துப் பார்த்தாயினும், தனது வாழ்க்

கையின் போக்கினை இவர் இருத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்று காலங் கடந்த இந்த நிலையிலும், விநயமாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.)

‘சீனமும் அரபும் எங்களுடையது
இந்துஸ் தானமும் எங்களுடையது
உலகமும் எங்களுடையது
ஏனெனில், நாங்கள் முஸ்லிம்கள்’

என்று இஸ்லாத்தின் உலகளாவிய பண்பினைக் குர லெழுப்பிப் பாடின அன்லாமா இக்பால். இவருடைய ஸ்ரீவீகம் காஷ்மீர் பிராமண வம்சம் என்பதற்காக இவரை உலக மகா முஸ்லிம் கவிஞன் என்று பெருமையுடன் பாராட்டாத முஸ்லிம்கள் இருக்கின்றார்களா? இந்த அரி வரி உண்மைகளெத்தானும் உன்னிப் பார்க்காது, இக் வால்ஸ் ‘வந்தேறு குடிகள்’ பற்றிக் குரல் வைப்பதன் மூலம் தங்களுடைய மிகக் கீழான தாழ்வுச் சிக்கல் களையே பாரறியப் பிரகடனஞ் செய்திருக்கின்றார்கள்.

திருக் குர்ஆனைத் தர்ஜுமா செய்யும் பணிகள் அப் துல் ஹமீத் பாகவியின் முயற்சிகளுடன் முற்றுப்பெற்று விட்டதாக இக்வால்ஸ் பிழைபடக் கருதுகின்றார்கள். அதற்குப் பின்னரும், அன்வாறுல் குர்ஆன் அரபு மூலமும் மொழிபெயர்ப்பும், விரிவுரையும் ஒருங்கே அடங்கிய தம்முத் தப்ஸீர் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றது. இதன் ஆசிரியர் மௌலவி ஹாபிழ் E. M. அப்துர் ரஹ்மான் அவர்களாவர். இந்தத் தப்ஸீர்களைக் கூத்தா நல்லூர் ஆதம் ட்ரஸ்ட் வெளியிட்டு வருகின்றது.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே, ஏ. இக்பாலைப் பற்றிச் சிறிது குறிப்பிடுதல் பொருந்தும். கிழக்கிலங்கையிலே நான் கலை - இலக்கியப் பணியை மேற்கொண்டிருந்த காலத்தில் இவர் ஒரு மாணக்கராக எனக்கு அறிமுகமானார். இலக் கியத்தில் இந்த இக்பால் ஆர்வங்காட்டியது உண்மை. அக்கரைப்பற்றிலும், பின்னர் பதுனையில் எம். எம். சமீம் அவர்கள் வீட்டிலும் வைத்து, இலக்கிய சம்பந்தமான எத்தனையோ ஞான விஷயங்களை எடுத்துச் சொன்னேன். இவற்றையெல்லாம் வீணாக்கிவிட்டு, இலக்கிய உலகின் “பிட்டிஷ்” பிசாசுவான எம். எஸ். எம். இக்பாலின் கூஜா தூக்கியாகப் படு பாதாளத்திலே வீழ்ந்து விட்ட டாக்டர் என்று நினைக்கும் பொழுது, என் நெஞ்சு

வேதனைப்படுகின்றது. மூவரிலும் இந்த இக்பாலுக்கு இலக்கிய தாகம் உண்டு என்பதை இங்கு பகிரங்கப்படுத்துகின்றேன். இந்தத் தாகத்தினை அவர் ஆரோக்கியமான வகையிலே வளர்த்துக் கொள்ளத் தவறி விட்டார். அட்டானைச் சேனையிலே பயிற்சி பெற்ற காலத்தில், நாகேஷ்பாணிக் குரங்குச் சேஷ்டைகள் செய்துதான் இந்த இக்பால் பிரபலமானார். இந்தக் குரங்குச் சேஷ்டை அவருடைய சிந்தனையிலும் ஒட்டிக் கொண்டுள்ளது என்பதை இப்பொழுதுதான் நிதானிக்க முடிகின்றது. அவர் தமது எழுத்து ஈடுபாட்டினை ஓரளவுக்கு அறிக்கையிடும் முகமாக 'மறுமலர்ச்சித் தந்தை' என்ற நூலை 1971 ஆம் ஆண்டில் வெளியிட்டார். இந்த நூலிலே பல நூற்றுக்கணக்கான வழக்களும் சிந்தனைக் குழப்பங்களும் மலிந்து காணப்படுகின்றன. அவற்றை எல்லாம் இங்கு பிரஸ்தாபிப்பதை இந்த நூலின் விரிவஞ்சித் தவிர்க்கின்றேன். இருப்பினும், இந்த அரை வேக்காடு இக்பாலின் விஷயஞானப் பூஜ்யத்திற்கு ஒரு பதப்படுக்கையை மட்டும்தருதல் பொருந்தும். "இன்று ஆங்கில மொழி உலகெங்கினும் பரவியிருக்கும் அளவுக்கு பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டிற்கு முன் அறபுமொழி உலகமெங்கிலும் பொதுமொழியாக நிலவியதுண்டு," என்பது இந்த இக்பாலின் அரிய கண்டுபிடிப்பாகும். இங்கிலாந்தில் முகிழ்ந்த ஆங்கில மொழி இன்று கனடா—ஐக்கிய அமெரிக்கா—தென்னாபிரிக்கா—அவுஸ்ரேலியா—நியூஸிலாந்து ஆகிய நாடுகளிலெல்லாம் ஏக அரசகரும மொழியாகப் பயிலப்படுகின்றன. பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டிற்கு முன்னர் நாகரிகமடைந்த உலகம் இந்த நாடுகளை அறியக் கூடவில்லை. உலகமளாவியதாகப் பரவியிருந்த அரபு மொழி ஆதிக்கம் வீழ்ந்தது என்பதின் மூலம் பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டிற்குப் பின்னர் இஸ்லாம் வீழ்ச்சி அடைந்தது என்றல்லவா மறைமுகமாகக் கூறுகின்றார். சரித்திர உண்மை இதுவா? ஜனத்தொகையின் அடிப்படையில் முஸ்லிம்கள் பெருந்தொகையாக வாழும் நாடுகளில் இத்தோடேஷ்யா முதல் இடம் பெறுகின்றது. அதற்கு அடுத்த இடம் பங்களாதேஷ், பாக்கிஸ்தானும், மலேஷ்யாவும் முஸ்லிம் நாடுகள். முஸ்லிம் நாடுகள் அல்லாதனவற்றிலே, மிகப் பெருந்தொகையான முஸ்லிம்கள் வாழும் நாடு என்ற முதல் ஸ்தானத்தை இந்தியா பெறுகின்றது. இந்த நாடுகள் எல்லாவற்றிலும் பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டிற்குப் பின்னரே இஸ்லாம் வீறுடனும் வேகத்துடனும் பரவியது.

கிழக்கு பைஸாந்திய சாம்ராஜ்யத்தின் தலைநகராக
கொன்ஸ்தாந்தினோபிள் 1453-லேதான் முஸ்லிம்களுடைய
வீரத்திற்கு முன்னால் வீழ்ந்தது. அந்தோ அரை
வேக்காடு இக்பாலே!

மீலாத் விழாக்கள் நபிகட்டிலகம் (ஸல்) அவர்க
ளுடைய ஜயந்தி தினமாகக் கொண்டாடப்படுகின்றன.
உலக சகோதரத்துவத்தை, உலகிலே பரம்பியுள்ள
மதங்களிலே இஸ்லாத்தைப் போன்று வேறு எந்த மார்க்
கமும் வலியுறுத்தவில்லை. அதுவும் எத்தகைய உந்த
மான சகோதரத்துவம். ஹஜ் யாத்திரையின் போது மக்
கமா நகரிலே பயிலப்படும் மிக உந்தமான சகோத
ரத்துவத்தைப் பற்றி என் முஸ்லிம் நண்பர்கள் கூறும்
பொழுதெல்லாம் என் மெய் சிலிர்க்கும். மீலாத் விழாக்க
ளிலே உலகளாவிய முஸ்லிம் அறிஞர்கள் பேச அழைக்க
ப்படுதல் மிகவும் சங்கையான ஏற்பாடாகும். ஈழம்
வாழ் முஸ்லிம்கள் தமிழ் மொழியையே தாய்
மொழியாக இன்றும் பயிலுகின்றார்கள். எனவே,
தமிழில் பேசவல்ல முஸ்லிம் பேச்சாளர்களைத்
தருவித்தல் நியாயமானதாகும். இந்த ஆண்டு இலங்கை
யில் நடைபெற்ற மீலாத் விழாக்களிலே பேராசிரியர் அப்துல்
ரஹ்மான் எம். ஏ., ஆ. கா. அப்துஸ்ஸமது எம். ஏ.,
எம். பி., பேராசிரியர் கா. அப்துல் கபூர் எம். ஏ.
ஆகிய தென் தமிழ்நாட்டு முஸ்லிம்களும் கலந்து கொண்டார்கள்.
இந்த மூவரையும் பார்த்துச் “சில்லறைகள்”
என்று இக்வால்ஸ் மதிப்பிடு செய்து தங்களுடைய சில்
லறைத் தனத்தைத்தான் அறிக்கையிட்டிருக்கின்றார்கள்.
இந்தியப் பேச்சாளர் வருவதைத் தடுத்தால், பேச்சாளர்
பஜாரில் இக்வால்ஸுக்கும் முஹிதினுக்கும் மதிப்பு
உயரும் என்றும், மீலாத் விழாக்களிலே பேச்சாளராகக்
கலந்து, போக்குவரத்துச் செலவு என்று பணம்
வசூலிக்கப் பெரிதும் தமக்கு வாய்ப்பு உண்டு என்றும்
இவர்கள் சப்புக் கொட்டுவதாகத் தெரிகின்றது.

கமிழ் நாட்டின் மார்க்கக் கல்வியின் விருத்திக்காக
எண்ணூறுக்கதிகமான மக்தபாக்களைத் தமிழ்நாட்டில் நிறு
வியவர் “கொழும்பு ஆலிம்பா” என்று அழைக்கப்
படும் அபுல் மதாரிஸ் என்றும், முன்னோடி
யான இவர் ஓர் இலங்கையர் என்றும் இக்வால்ஸ்
பிறிதோர் இடத்திலே எழுதியுள்ளார்கள். “கொழும்பு”

என்ற அடை மொழியை வைத்துக் கொண்டு, அபுல் மதாரிஸ் அவர்களுக்கு இலங்கைப் பிரஜா உரிமையை மிகத் தாராளமாக இக்வால்ஸ் வழங்கிவிட்டார்கள். கொழும்பு ஆலிம் ஸாஹிபு இயற் பெயர் கூடத் தெரியாது இடர்ப் படுகின்றார்கள்.

ஆலிம் புலவர் ஆன்ற ஒழுக்கம் என்ற புலவர் வரலாற்று நூலில் கொழும்பு சய்யிது முஹம்மது ஹஸ் ரத் அவர்களுடைய வரலாற்றின் ஒரு பகுதி வருமாறு எழுதப்பட்டுள்ளது.

“அல்ஹாஜ் கொழும்பு சய்யிது முகம்மது ஹஸ்ரத் அவர்கள் கொழும்பில் காரைக்கால் மரைக்கார் ஒருவருக்கும் ஜாவா பெண் ஒருவருக்கும் மகவாய் அவதரித்து, சில நாள் மரவியாபாரம் செய்து, கையில் சிறிது காசு சேர்ந்த தும் அதுகொண்டு இல்மு படிப்பதே கண்ணுங் கருத்து மாய்க் கொண்டு காயல்பட்டினம் வந்து ஆரம்ப அரபி ஆலக்கணமும் மார்க்கசு சட்டங்களும் படித்துச் சற்று முதிர்ந்ததும், கீழ்க்கரை அல் அல்லாமத்து மாப்பிள்ளை லெப்பை ஆலிம் சாஹிபு அவர்களிடம் மற்றும் ஒதுகிற மாணவர்களுடன் சேர்ந்து, சில பாடங்கள் பார்க்கும் போது, அல்லாமத்து மாப்பிள்ளை லெப்பை ஆலிம் அவர்கள் சிலோன் யாத்திரை செல்ல வேண்டி ஏற்பட்ட தால் இவர்களுையே அல்லாமத்து அவர்கள் ஆசனத்தில் அமர்த்தி ஒதிக் கொடுக்கும் படியாகச் செய்துவிட்டு சிலோன் சென்று வந்ததும், இவர் கீழ்க்கரையை விட்டு வெளியாகி இஸ்லாம் மார்க்கத்தினுடைய நிர்ணயம் அனுட்டானம் முதலியவைகள் யாதொன்றும் இஸ்லாமல் இருளே மொய்த்து இருந்த பட்டி தொட்டி முதலிய இராமங்களுக்கும் சென்று, இஸ்லாத்தினுடைய ஜோதி எங்கும் தெரியும்படியாக எடுத்திசைத்து 240 மதரஸாக்கள் வரை ஸ்தாபித்து, அதற்காக அரபு தமிழில் அநேக கிதாபுகள் அச்சிட்டு இலவசமாகக் கொடுத்துதவி, தீன் பயிர்செழிக்கும்படி, திவ்விய மகத்துவமுள்ள கொழும்பு ஆலிம் ஸாஹிபு என்ற பெயரால் கொண்டாடப்படுகின்ற மஹானுபாவர்.” ‘கேள்விச் செவியன் ஊரைக் கெடுத்தான்’ என்ற பாங்கிலே இக் வால்ஸ் செயற்படுவதை இங்கு எடுத்தாளப்பட்ட மேற்கோள் என்பிக்கும்.

இவற்றை எல்லாம் மன்னித்தாலும்கூட, 'ஆலிமுஸ் அருஸ்' என அழைக்கப்படும் அல்லாமத்து மாப்பிள்ளை லெப்பை ஆலிம் அவர்களுடைய நெடிதுயர்ந்த இஸ்லாமியப் பணிகளுக்குக் களங்கம் கற்பித்ததையும், அல்லாமா அவர்களை மிகக் கீழ்த்தரமான வார்த்தைகளில் காஷ்த்ததையும் மன்னிக்க இயலாது.

இக்வால்ஸுடைய மார்க்க அறிவு என்ன? அரபு மொழி அறிவு என்ன? கடந்த பதினைந்து ஆண்டுகளாக கலை-இலக்கியப் பணிகளிலே இளம்பிறை ரஹ்மானுடன் செயலாற்றும் பேறு கிடைத்ததினாலும், பல தேவைகளைக் கருதியும் இதுவரை இஸ்லாமிய நூல்களைக் கற்றுள்ளேன். இந்த இக்வால்ஸுடைய மார்க்க அறிவிலும் பார்க்க என்னுடைய அறிவு மேலானது. இதைத் தற்பெருமைக்காகக் கூறவில்லை. உண்மையைச் சொல்ல வேண்டும் என்ற நிர்ப்பந்தத்திற்காகக் கூறுகிறேன். தகவல் ஒலிபரப்புப் பிரதி அமைச்சர் ஜனாப் ஏ. எல். ஏ. மஜீத் அவர்கள் மூகாத் தொகுதியிலே நடத்திய முஸ்லிம் கலை விழாக்களுக்கு என்னுடைய ஆலோசனைகளைத் தவறாது கேட்டு மரியாதை செய்பவர். 'எங்கள் பொன்னுத்துரை 'சத்னா' செய்து கொள்ளாத முஸ்லிம்' என்று தமது முஸ்லிம் நண்பர்களுக்கு தமாஷாக அறிமுகஞ்செய்து மகிழுதல் அவருடைய சபாவம். அரபு மொழியின் இயல்புகள் பற்றியும், அரபுத் தமிழ் வளர்ச்சி பற்றியும் ஓரளவுக்கு ஆராய்ச்சிகளும் செய்துள்ளேன். இந்த விஷயங்களிலே இக்வால்ஸ் கூட்டு மொத்தமாகவும் என்னுடன் தனியாக நின்று பிடிக்கமாட்டார்கள் என்பது உண்மை. மாப்பிள்ளை லெப்பை ஆலிம் அவர்களுடைய மார்க்க ஞானமும், அரபு மொழி ஞானமும், புலமையும், மிகவும் உந்தமானதென அத்துறையிலே தகைமையுடைய தக்கார்கள் வியந்து பாராட்டக் கேட்டிருக்கிறேன். என் நண்பர் எம். ஏ. எம். ஷூக்ரி அவர்களை, அவர் பல்கலைக் கழக மாணுக்கராக இருந்த காலம் முதலே அறிவேன். அவர் டாக்டர் இமாமின் ரல் மாணுக்கர், அரபு மொழி கற்றவர். B. A. (Hons) பட்டதாரி. இலங்கைப் பல்கலைக் கழக விரிவுரையாளர். டாக்டர் பட்டம் பெறுவதற்காகத் தற்போது இங்கிலாந்தில் அரபு மொழி ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டுள்ளார். நண்பர் ஷூக்ரி அல்லாமா அவர்களைப் பற்றி ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் எழு

திய கட்டுரையின் சில பகுதிகளை இங்கே தருகிறேன்.

“பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு இந்திய முஸ்லிம்களினதும் இலங்கை முஸ்லிம்களினதும், வரலாற்றைப் பொறுத்த அளவில் மிக முக்கியமான காலப் பிரிவாகும். இக் காலப் பிரிவில் அந்நியரின் அரசியல் ஆதிக்கத்திற்குட்பட்டு, விதேசியக் கல்வி முறையின் கட்டுக்கோப்பில் சிக்குண்டு, தனது தனித்தன்மையை இழக்கக்கூடிய பயங்கர நிலை இந்நாடுகளின் முஸ்லிம் சமுதாயங்களுக்கிருந்து வந்தது. இதில் தென்னிந்தியத் தமிழ்ப்பேசும் முஸ்லிம்களும் ஈழம்வாழ் தமிழ்ப் பேசும் முஸ்லிம்களும் எதிர்நோக்க வேண்டிய பிரச்சினைகள் ஏறக்குறைய ஒரே தன்மையதாய் விளங்கின. அப்பிரச்சினைகளை நிதான புத்தியோடு அணுகுவதிலும் தீர்க்கதரிசன நோக்கோடு தீர்வு காண்பதிலுமே, முஸ்லிம் சமுதாயத்தின் எதிர்காலம் தங்கியிருந்தது. இக்கால கட்டத்திலே, காலத்தின் அறைகூவலை ஏற்று ஆக்கப் பணி புரிந்தனர் ஸெய்யித் அவ் மத்கான், ஜனாப் சித்தி லெவ்வை, “ஆலிமுல் அருஸ்” என அழைக்கப்படும் மாப்பிள்ளை லெப்பை ஆலிம் ஆகியோரின் பணிகள் செயற்பட்ட சீரிய நிலையைக் காண்கிறோம்.

“இக்காலப் பிரிவில், முஸ்லிம்கள், கல்வித்துறையில் எதிர்நோக்கிய பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணும் முயற்சியில், சித்தி லெவ்வை போன்றோர் எப்படி ஈடுபட்டு உழைத்தார்களோ, அதேபோன்று சன்மார்க்கத்துறையில், முஸ்லிம்களை எதிர்நோக்கிய பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு கண்ட மகானாக மாப்பிள்ளை லெப்பை ஆலிம் அவர்கள் விளங்கக் காண்கின்றோம்.

“ஸெய்யித் முஹம்மத் மாப்பிள்ளை ஆலிம் அவர்கள், ஹிஜ்ரி 1232-ல் முஹர்ரம் 18 ஆம் பிறையன்று தென்னிந்தியாவில், காயல் பட்டினத்தில் பிறந்தார்கள். கீழ்க்கரைக்குச் சென்றடைவதற்குமுன், மாதிஹூர் ரஸூல் ஸதக்கத்துல்லா அப்பா அவர்கள் எந்த வீட்டில் குடியிருந்தார்களோ, அந்த வீட்டிலேயே, மாப்பிள்ளை ஆலிம் அவர்களும் பிறந்தார்கள். ஸதக்கத்துல்லா அப்பா அவர்களும் உமர் ஓவியுல்லா அவர்களும் உதித்த ஒப்பற்ற கிளைவழியிலேயே இவர்களும் உதித்துள்ளது ஒரு சிறப்பான அம்சமாகும். இவர்கள் பத்து வயதிற்குள் திருக் குர்ஆனை மனனம் செய்து, ஹாபிஸாக விளங்கினார்கள்.

“இவர்கள், திருக்குர்ஆன் விரிவுரைகள், ஹதீஸ். தஸவ்வுப் என்னும் மெஞ்ஞானக்கலை, தத்துவம், இஸ்லாமிய வரலாறு, ஆகிய கலைகளை, தங்கள் தந்தை வெள்ளை அஹமது ஆலிம் அவர்களிடம் சிலகாலம் கற்றுார்கள். பிறகு கீழ்க்கரை தைக்கா ஸாஹிப் ஒலியுல்லாஹ் அவர்களின் மாணவராக இருந்து தமது கல்வியை நிறைவு செய்தார்கள். அவர்கள், அரபு, உர்து, பார்ஸி, தமிழ் ஆகிய மொழிகளில் நல்ல புலமையுள்ளவர்கள்.

“கீழ்க்கரை தைக்கா ஸாஹிப் ஒலியுல்லா அவர்களின் மாணவராகவும் - மருமகனாகவும் இருந்த அல்லாமா அவர்கள் அவர்களின் கலீபாகவும் இருந்தார்கள். இதனால் தைக்கா ஸாஹிப் ஒலியுல்லா அவர்களின் காலத்திற்குப் பின் காதிரியா தர்க்காவையும், அதன் தலைமைஸ்தாபனமாக விளங்கிய கீழ்க்கரைத் தைக்காவையும் பாபாலிக்கும் பொறுப்பை ஏற்றார்கள்.

“அல்லாமா அவர்கள், தங்கள் புனித ஹஜ்ஜுக் கடமையை நிறைவேற்றுவதற்காக, ஐம்பத்தைந்தாவது வயதில் மக்கா சென்றார்கள். அப்பொழுது பாரசீகம், சிரியா, ஈராக், எமன் ஆகிய நாடுகளுக்குச் சென்று அங்கு வாழும் முஸ்லிம்களுடைய நிலையினைக் கண்டறிந்தார்கள்.

“அந்நாட்டவர்களோ, அல்லாமா அவர்களின் அரபு மொழி ஞானத்தைக் கண்டு அதிசயித்து நின்றனர். மக்காவில் உள்ள நூல் நிலையம் ஒன்றில், அல்லாமா அவர்களின் ‘மின்ஹதுஸ் ஸரன்ஜீப்’ என்ற நூலின் கையெழுத்துப் பிரதியைக் கண்ட அவர்கள் மனம் மகிழ்ச்சியால் நிறைவுற்றது. கீழ்க்கரையிலிருந்து கொண்டு தாம் எழுதிய நூல் மாநபியின் நன்னகராம் மக்கம் எனும் பொன்னகரில் பேணுதலுடன் வைக்கப்பட்டிருக்கும் காட்சியைக் கண்டமைக்கு அவர்கள் நெஞ்சம் இறைவனுக்கு நன்றி செலுத்தியது.

“முஸ்லிம்கள் எவ்வென்றும் தங்களின் தனித் தன்மையைக் காத்து வரவேண்டும் என்ற கருத்தில், இஸ்லாமியத் தத்துவம், சட்டம் இவை பற்றி அனைக நூல்களை அரபுத் தமிழில் எழுதியுள்ளார்கள் அக்காலத்தில் முஸ்லிம்கள் அரபுத் தமிழில்தான், தங்கள்

கலாஞானத்தை வளர்த்து வந்தனர். தமிழ் மொழியில் உள்ள சில ஓவிகளை அரபு மொழியில் எழுதமுடியாத நிலை ஏற்படும்பொழுது சில புதுக் குறிகளைக் கொண்டு அவ்வொவிகளை உணரச் செய்தவர்கள் அல்லாமா அவர்கள். அன்னாரின் அரபுத் தமிழ் நடையில் தமிழின் இனிமையையும், அரபு மொழியின் கம்பீர்யமும் கலந்து அழகுறத் திகழ்வதை நாம் காண்கிறோம்.

‘அரபுத் தமிழிலே சட்டநூல்கள் மட்டுமின்றி நூற்றுக்கணக்கான தனிப்பாடல்களையும் பாடியுள்ளார்கள். பெருமானார் (ஸல்) அவர்களின் திருப்புதல்வி பாத்திமா நாயகியார் மீது பாடப்பட்ட ‘தலை பாத்திஹா’ ஈழத்தில் வாழும் முஸ்லிம்கள் மத்தியில் புகழ் பெற்று விளங்குகின்றது.

‘அல்லாமா அவர்கள் நல்ல கவிஞராகவும் விளங்கினார்கள். இதன் காரணமாக கர்நாடக நவாப் அவர்களால் மிகவும் கௌரவிக்கப்பட்டு, ‘மலிக்குஷ் ஷுஅரா’—கவிமன்னர் என்ற சிறப்பு பட்டமும் வழங்கப்பட்டார்கள். அல்லாமா அவர்கள், நூற்றுக்கணக்கான நூல்களை எழுதிய ஆசிரியராக மட்டும் அமையாது, அச்சிட்டு வெளியிடும் பிரசுரகர்த்தாவாகவும், அச்சக அநிபராகவும் விளங்கினார்கள். கீழ்க்கரையில், அவர்கள் அமைத்த ‘பரக்காத்தியா’ வித்தோ பிரஸ்தான், முதன் முதலாக, தென்னகத்தில் அரபு நூல்களை அச்சிடுவதற்கு அமைந்த முதல் அச்சகமாகும். அதற்கு முன்பெல்லாம், பம்பாயிலும், ஹைதராபாத் திலுமே அரபு நூல்கள் அச்சிடும் வசதியிருந்து வந்தது.

‘அல்லாமா அவர்கள், நூலாசிரியராக, ஆத்மீகத் தலைவராக மட்டும் விளங்கவில்லை. சீர்திருத்தச் செம்மலாகவும் விளங்கினார்கள். அக்காலத்தில் ஈழத்தில் ‘ஜும்ஆ’ பிரசங்கங்கள் அரபு மொழியிலேயே நிகழ்த்தப்பட்டு வந்தன. பெரும்பாலான மக்கள், பொருள் விளங்காமல் தவித்தனர். அந்நிலையில் ‘ஜும்ஆ’ பிரசங்கம் தமிழிலும் நிகழ்த்தப்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை எழுப்பிய துடன், அதற்கான ‘பத்வா’வும் வழங்கினார்கள். அது மட்டுமன்றி ‘குத்பா நபதிய்யா’ என்ற நூலின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பையும் வழங்கினார்கள். அக்கால முஸ்லிம் மக்களிடம் சிறு அளவில் முனைவிட்ட அஞ்சாரக் கொள்கைகளை வன்மையாகக் கண்டித்தார்கள். மக்கள் டம்நிலை வந்த

மூட நம்பிக்கைகளை ஒழிப்பதற்கு அவர்கள் சில மதி நுட்ப முறைகளைக் கையாண்டார்கள்.

“அக்கால தென்னிலங்கையின் அரசாங்க அதிபராக இருந்த ‘லமசூரி’ என்ற ஆங்கிலேயர், அல்லாமா அவர்களின் நல்லுபதேசத்தால் இஸ்லாத்தைத் தழுவிய நிகழ்ச்சியே அவர்களின் சன்மார்க்கப் பணியின் சிறப்பைப் பிரதிபலிக்கின்றது.

“தென்னிந்திய முஸ்லிம்களினதும், ஈழம் வாழ் முஸ்லிம்களினதும் வரலாற்றில், மிக இருள் சூழ்ந்த காலகட்டத்தில், அல்லாமா ஆலிம் அவர்களின் பணி நிகழ்ந்தது. வேதத்தின் பொருளுணர்ந்த மெஞ்ஞானியாக உரும்பெறல் நூல்களைத் தந்த ஆசிரியராக, நல்லன பணிந்து அல்லன துளிர்ந்து மக்களை, இஸ்லாமிய நெறிமுறை பேணி வாழச் செய்த ஷெய்கு நாயகமாக—கர்த்தனைத் தொழும் பள்ளி வாசல்களும் கல்வி வளர்க்கும் கலைக் கூடங்களும் உருவாகப் பெரும் காரணமாக இருந்த மேதையாகக் காலம் எல்லாம் அறப்பணி புரிந்த ஆலிமுல் அருஸ், மாப்பிள்ளை ஆலிம் நாயகம் அவர்களின் பணி, ஆண்டாண்டு வாழும் அரும்பணியாகும்!

“பெருமானார் (ஸல்) அவர்களின் திருப்புதல்வியார் பேரில் உள்ள தலைப்பாத்திறா ஈழத்தில் இசை பெரும் காலம் வரை, ஈழத்தில் பள்ளி வாசல்களில் ‘ஜலாலியா—ராதுபின்’ ஓங்கார ஓசை ஒலிக்கும் வரை, அஷ்ஷெய்குல் காமில், இமாமுல் அருஸ் ஹஜ்ஜுல் ஹரமைன் மலிக்குஷ்ஷுஅரா மாப்பிள்ளை ஆலிம் நாயகம் அவர்களின் திருநாமம் எங்கள் நெஞ்சங்களில் நிலை பெற்றிருக்கும்.”

இவ்வளவு பெருமைகளுக்கும் உரியரான அல்லாமா மாப்பிள்ளை லெப்பை ஆலிம் அவர்களுடைய ஓங்கு புகழ்க்கே களங்கம் கற்பிக்க ‘இக்வால்ஸ்’ என்ற சிறுமதியாளர் புறப்பட்டு விட்டார்கள் என்றால், உண்மையில் அவர்களுடைய சித்த சுவாதீனத்தினைச் சந்தேகித்தல் நியாயம். ‘நெறி முறைகள் வழுவாதிருக்கும் விஷயத்தில் மாப்பிள்ளை லெப்பை ஆலிம் நாயகம் அவர்கள் கண்டிப்பாக இருந்த போதிலும், கண்மூடிக்கோட்பாடுகளை அவர்கள் அனுமதித்ததில்லை.’ அத்தகைய தாயவர் மீது மச்சவேட்சையுள்ள இந்தக் கொச்சை மனம் படைத்தோர் வசை

புராணம் பாடுவதை முஸ்லிம் சமுதாயம் அனுமதித்துக் கொண்டிருக்கின்றதா?

ஜனாப் எஸ். எம். கமாலுத்தீன் தமது கட்டுரை ஒன்றிலே, மாப்பிள்ளை ஆலிம் அல்லாமா அவர்களுடைய பெருமைகளை வருமாறும் சித்திரித்துள்ளார். “அவர்களுடைய இலக்கியப் படைப்புகள் சில இலங்கையிலுள்ள ஆத்மஞானிகளைப் பற்றியனவாகும். குருநாகல் கல்பண்டா ஒளலியா, அனாத்காமம் ஷெய்கு ஹஸன் (ரலி), கந்தரை முஹம்மது ஹுசைன் லெப்பை ஆலிம் (ரலி) ஆகியோர் பற்றிய ஆக்கங்கள் உட்பட சுமார் ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்ட கஸீதாக்கள், பைத்துக்கள், மௌலாதுகள் முதலிய வற்றை அவர்கள் படைத்துள்ளார்கள். மேலும் மாப்பிள்ளை லெவ்வை ஆலிம் அவர்கள், இலங்கையில் சுமார் 300க்கும் மேற்பட்ட பள்ளி வாயில்கள், தக்கியாக்கள், மத்ரஸாக்களின் தோற்றத்திற்குக் காரணமாயிகுந்தார்கள் என்று கூறப்படுகின்றது...”

மருதானை மஸ்ஜித், மஸ்னமுஸ்ஸுஅதா, முன்பிஉல் காபிள்ளன், மாளிகாவத்தை தைக்கா, மலீஹருஸ்ஸலாஹ், மஆலுல் கைரூத், கட்டுக்கொடை தைக்கா, ஹுசைன் தைக்கா, மஸ்ஜித் புகாரி, அருஸியா தைக்கா, புகாரி பள்ளி ஆகிய நிறுவனங்கள் அல்லாமா அவர்களின் இசையை இலங்கையில் காலத்தை வென்று இயம்பிக் கொண்டிருக்கின்றன.

இத்தகைய ஓர் உந்த உத்தமரை இழிவு படுத்தி எழுதுவதற்கு இக்வால்ஸுக்குக் கைகூசவில்லை என்றால், இக்வால்ஸ் தமது மனச் சாட்சிகளை மட்டுமல்லாது, தமது ஈமானையும் என்றோ கொலை செய்து விட்டார்கள் என்பது தெளிவு.

மாப்பிள்ளை ஆலிம் அல்லாமா அவர்களுடைய பிற்சந்ததி உறவு முறையில் உள்ளவர்களுடைய நடத்தை என்ற பிரச்சினக்கே இங்கு இடமில்லை. அத்தகையோருடைய நடவடிக்கைகளை வைத்து, அல்லாமா அவர்களுடைய மகத்துவத்தை உரைத்துப் பார்த்தல் என்பது, இக்வால்ஸ் தமது நரி வால்களினாலே கடல் ஆழம் பார்க்கப் புறப்பட்ட கேலிக்கூத்துத்தான்! நூஸ் நபி (அலை) அவர்களுடைய மகத்துவம், அவர் தம் மகனான கன்ஆன் இயற்றிய விரோத நடவடிக்கைகளினாலே எள்ளளவும் குறையவில்லை.

அறிஞர் சித்தி லெவ்வை அவர்கள் முஸ்லிம் சமுதாயத் தின் கல்விப் பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்கி, அவர்களுக்கு நேரிய வழியைக் காட்டிய விடி வெள்ளியாகத் திகழ்ந்தார். அந்த அறிஞருக்கு அரபு ஓதிக் கொடுத்த ஆசான் கசாவத் தை ஆலிம் அப்பா. அவர்கள் காயல்பட்டணத்திலே பத்து வருடங்கள் தங்கி ஓதியவர்கள் என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. காயல்பட்டணம், கீழக்கரை ஆகியவற்றைப் பூர் வீகமாகக் கொண்டவர்கள் மீது இக்வால்ஸ் மூர்க்கமான விரோதத்தினைக் கொட்டித் தீர்த்துள்ளார்கள். தமிழ் மொழி மூலம் இஸ்லாத்தை மேன்மைப்படுத்துவதில் இந்த இரண்டு ஊர்களும் முன்னணியிலே திகழ்ந்தன. இது சரித் திர உண்மை. தமது அரபு மொழியினதும், மார்க்க ரூனத்தினதும் ஆசான் என்று அறிஞர் சித்தி லெவ்வை அவர்களாலே புகழப்படும் கசாவத்தை ஆலிம் அவர்கள்கூட காயல்பட்டணத்திலேதான் ஓதித் தெளிந்தார்கள் என்ற உண்மையை இக்வால்ஸ் நன்றிப் பெருக்குடன் நினைவு கூறக்கடவர்.

எதிர்கால முஸ்லிம் வரலாற்று மாணுக்கர், இலங்கை முஸ்லிம்களுடைய முழுமையான- நேர்மையான வரலாற்று நூல் ஒன்றினை எழுதித் தமது சமுதாயத்திற்கு நிறை பங்கு செய்தல் அர்ய பணியாகும். அவர்கள் பின்வரும் வரலாற் றுக் குறிப்புகளையும் தங்கள் ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள் வார்கள் என்று நம்புகின்றேன். இவைதொற்றிய என் கருத்துக்களை, நூலின் விரிவு அஞ்சி, தற்போதைக்குத் தவிர் த்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

“இலங்கை மூர்கள் (சோனகர்கள்) தங்கள் இனத் தின் முதலிடம் காயல்பட்டினம் என மதிக்கின்றனர். சி. பி. 1024-இல் களுத்துறை மாவட்டத்திலுள்ள பார்ப ரின் என அழைக்கப்படும் பேருவனியில் முதன் முதலாக வந்திறங்கியதாகவும், இந்தத்தீவில் இது சரித்திர முக்கியம் வாய்ந்த குடியேற்றம் எனவும் மதிக்கின்றனர்.”

—டாக்டர். டென்ஹாம்.

“...அவர்கள் (அறபிகள்) முதன் முதலாக இந்தியா விற்கு குடிபுகுந்தது, கன்னியா குமரிக்கு வடக்கேயுள்ள காயல்பட்டணம் என்ற ஊரிலாகும். தென்னிந்தியாவில் நன்கு நிலை பெற்று, அங்குள்ள மக்களுடன் கலப்பு மணமும் செய்து கொண்ட பின், ஏக தெய்வ வழிபாட்டையே

அவர்கள் தொடர்ந்து பின் பற்றி நடந்ததுடன், தமிழைத் தங்கள் தாய் மொழியாகவும் ஏற்றுக் கொண்டனர்.”

—ஏ. ஜி. ரணசிங்கா

“இந்த இடத்திற்குள் கி. பி. 1024-ல் ‘மூர்’கள் என்று தவறாக அழைக்கப்படும் யவனர்களைக் கொண்ட ஒரு கூட்டம் கன்னியா குமரிக்கு வட கிழக்கே அமைந்துள்ள காயல்பட்டணத்திலிருந்து வந்து குடி புகுந்து, இந்தத் தீவில் தங்களின் முக்கிய சரித்திரப் பிரசித்தி வாய்ந்த குடியேற்றமாகிக் கொண்டனர் எனக் கர்ண பரம்பரையாகக் கூறப்படுகின்றது” —டாக்டர் ஆர். எல். புரோஹியர்

“மூர் (சோனகர்)கள் தொடக்கத்தில் மதுரைக் கரையிலிருந்து, முக்கியமாகக் காயல்பட்டணத்திலிருந்து வந்தவர்கள்.” —இலங்கை அரசு ஒல்லாந்தக் குறிப்பேடு.

‘,இலங்கை ‘மூர்’ (சோனகர்)கள் எதார்த்தத்தில் தமிழ் முஹம்மதியர்களே’ —வலண்டையின்

“இலங்கைக்கு ஆரம்பத்தில் வந்த அராபியர் மொரோக்கோவிலிருந்து குடியேறியதாகச் சிலர் கூறினார்கள். இந்தக் கருத்து நியாயமானது என்று நிறுவுவது கடினமாக உள்ளது. இலங்கைச் சோனகர்கள் ஷாபி மத்ஹப்பைச் சேர்ந்தவர்கள். மொரோக்கோ அராபியர் மாலிக் மத்ஹப்பைச் சேர்ந்தவர்கள்...பின் வந்த தசாப்தங்களிலே அவர்கள் இலங்கையின் கரையோரம் வாழ்ந்த சுதேசப் பெண்களை மணஞ் செய்தார்கள். இதனாலும் அவர்களுடைய தாய் மொழி தமிழாயிற்று...சோனகர்களுடைய மூதாதையர் எந்தப் பெயராலே அழைக்கப்பட்டார்கள் என்பதை நிச்சயமாக அறிய முடியாமல் இருத்தல் அவக்கதியாகும்.” —மர் சூக் புர்ஹான்

“சிங்களவர்களாகிய நாம் இந்த நாட்டிலே வாழ்ந்த காலந்தொட்டே முஸ்லிம்களும் இந்த நாட்டிலே வாழ்ந்துள்ளார்கள். இரு சமூகத்தவர்களுக்குமிடையில் நெருங்கிய நட்புறவு நிலவி வந்துள்ளது.”

S.W.R.D. பண்டாரநாயக

“மாளீரன் அலெக்ஸாந்தரின் கட்டளைப்படி கி. மு. 327 அல்லது 326 இலே தயாரிக்கப்பட்ட தொலமீயின்

முதலாவது பூகோளப் பா-த்திலேகூட நமது நாடு குறக்கப் பட்டுள்ளது என்பதை நீங்கள் அறிந்திருக்கக்கூடும். அந்தப் படத்திலேயே 'சோனாள்' ஆறும் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. மல்வத் ஓயாவின் ஒரு பகுதியான அருவி ஆறுக்குத் தெற்கேயும், தெதுரு ஓயாவுக்கு வடக்கேயும் அமைந்த இலங்கையின் மேற்குக் கரையோரப் பகுதியிலே 'சோனாள்' உளே வாழ்ந்து வந்தார்கள் என்று வரலாற்றுப் பண்டிதர்கள் ஒருமுகமாகக் கருத்துத் தொவித்துள்ளார்கள்... வத்திக் காள் ஏடு என்றழைக்கப்படும் தொலமியின் உலகப்படத்திலே காணப்படும் 'தப்ரபானா' (Taprabana)— இதுதான் இத்தீவின் தொன்மைப் பெயர்—விலே 'ARABATHHA CIVITAS IN EXTREMIS' என ஒரு பகுதி குறிக்கப்பட்டுள்ளது. 'முழுமையான அந்தலையில் அராபிய நாடு' என்பதுதான் இதன் பொருள். இந்தப் பகுதி தற்காலத்திலே கல்முனை என்று குறிக்கப்படும் பகுதியைச் சுட்டுகின்றது என்பதும் கவனத்திற்குரியது... சண்டியை ஆண்டுகொண்டிருந்த சேவரத் என்னும் மன்னன் 2000 முஸ்லிம்களை இந்தக் கல்முனைப் பகுதியிலே குடியேற அனுமதி வழங்கியமைக்கு, இப்பகுதியின் தொன்மையான முஸ்லிம் தொடர்புகள் காரணமாக இருந்திருக்கலாமோ என்பது மேலும் ஆராய்ச்சி செய்யப்படவேண்டிய விஷயமாகும்."

—ஏ. எல். அப்துல் மஜீத்.

ஒரு விஷயத்தை எத்தகைய பொய் வாந்திகளினாலும் முடி மறைத்துவிட முடியாது. தம்மழைத் தாய் மொழியாகக் கொண்ட ஈழம் வாழ் முஸ்லிம்கள், தன் வளத்தைச் செப்பமாகப் பயிலத் தென்தமிழ் நாட்டு முஸ்லிம்களுடைய தொடர்புகள் மிகச் சாதகமான சூழலை உருவாக்கித் தந்தது என்பதை மறுத்துரைக்க முடியாது. (இந்தத் தொடர்பு சிலசமயம் தற்காலக் கேரளாவினுள்ள ஊர்களுடன் சம்பந்தப்பட்டவையாகவும் இருக்கலாம். உம்பிச்சி, வாப்புச்சி ஆகிய பெயர்கள் கவனிக்கத்தக்கவை. அக்காலத்திலே, மலையாளம் பிற்து பிறிதாகிவிடவில்லை. ஆங்கிலேயர் இலங்கை வாழ் தமிழ் பேசும் மக்களை மலபார்காரர் என்றே அழைத்தார்கள். 1815ஆம் ஆண்டிலேதான் இலங்கை முழுவதும் ஆங்கிலேயருடைய ஆட்சிக்கு உட்பட்டது. ஆனால், முதலாவது தமிழ் - ஆங்கில அகராதி 1779-ம் ஆண்டில் அச்சாகி வெள்வந்தது. ஶூதர் மிஷனரியினராலே தொகுக்கப்பட்ட இந்த அகராதி மலபார்-ஆங்கில அகராதி என்றே அழைக்கப்பட்டது. 1786-ம்

ஆண்டில் **English-Malabar** அகராதி வெளிவந்தது. இதன் சுதேசிய நாமமாக 'தமிழியங்கேலசமாயிருக்கிற அகராதி' என்று தமிழில் அச்சிடப்பட்டது. இந்த அகராதியிலே 9000 தமிழ்ச் சொற்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.) அக்கரைப் பற்றினைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட அரைவேக்காடு இக் பால் குடிவரவு குடியகல்வு ஆணையாளராகத் தன்னைத் தானே நியமித்துக் கொள்ளாது, வடசேரி-தென்சேரி முறைமைகளும், மருமக்கள் தாய முறைமைகளும் ஏன் கிலக்கிலங்கையிலே பெரு வழக்கில் பயலப்படுகின்றன என்பதைப் பற்றி ஆராய்வுகள் நடாத்துதல் சற்றே பயனுள்ளதாக இருக்கும்.

தமிழ்நாட்டில், சேதுநாடாக விளங்கிய முகவை மாவட்டத்தின் தலைநகரான ராமநாதபுரத்திற்குத் தெற்கே, சமுத்திரக் கரையில் அமைந்துள்ள திவ்விய நகரம் கீழ்க்கரையாகும். பௌத்திர மாணிக்க நகர், செம்பி நாடு, நினைத்ததை முடிப்பான் பட்டினம், காயற்கரை, தென் காயல் ஆகிய பல்வேறு பெயர்களாலும் இந்நகரம் பழைய சுவடிகளிலும், புராதன சாஸனங்களிலும் அழைக்கப்பட்டது. அவை காலத்தால் வழக்கொழிய, கீழ்க்கரை என்ற சிறப்புப் பெயரே நிலைபெறுவதாயிற்று. சுமார் எழுநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே கீழ்க்கரையில் முஸ்லிம்களும் பள்ளிவாசல்களும் இருந்து நிலைத்த தென்பர் 'செத்தும் கொடை கொடுத்த' சீதக்காதி வள்ளல், கடையேழு வள்ளல் களுக்குப் பின்னர் தோன்றிய வள்ளல்களுள் அதிக கீர்த்தியுடன் தமிழ் இலக்கியங்களிலே வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றார். அவருடைய புகழ் இசைக்கப்படும்வரை அவர் வாழ்ந்த மண்ணை கீழ்க்கரையின் பெருமையும் இசைக்கப்படும். அவருடைய முன்னோர்கள் ஒரு மத்ரஸாவையும் நடத்தி வந்தார்கள். அதிலே ஒதிக் கொடுத்த அதிராம் பட்டினம் மக்தூம் சின்னேனா ஆலிம் அவர்கள் ஹிஜ்ரி 1072-இல், தமது 89 ஆம் வயதில் வபாத்தாகிப் பழைய சூத்பாப் பள்ளியில் அடக்கஞ்செய்யப்பட்டிருக்கின்றார்கள். சின்னேனா ஆலிம் அவர்களிடம் மஹான் ஸதக்கத்துல்லாஹ் அப்பா தமது இளவயதில் ஒதினார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இவற்றால் நானூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே கீழ்க்கரையில் முஸ்லிம்களுடைய கல்விப் போதனைகளும், இன்னோரன்ன மத இயக்கங்களும் இருந்தன என்பது தெளிவு. கீழ்க்கரையில் பதி

னொரு பள்ளி வாசல்கள் இருந்தபோதிலும், சீதக்காதி
வள்ளலாற் கட்டுவிக்கப்பட்ட பெரிய குத்பாப் பள்ளி
வாசலுக்கு விசேஷ பெருமை இருக்கின்றது.

கீழ்க்கரையில் பெருமையைப்பற்றி அறிஞர் ம. கா. மு.
காதிர் முஹ்யித்தீன் மரைக்காயர் பிவ்வருமாறு எழுதியுள்
ளார்.

“மேற்கண்ட மகான்களைத் தவிர, காயல் பட்டி
னம் பிறந்து, கீழ்க்கரையில் வசித்து சமாதியாயிருக்கிற
சைதக்கா சாஹிபு அவர்களும், அவர்களின் மருகருமான
அல்லாமத்து மாப்பிள்ளை லெப்பை ஆலிம் சாஹிபவர்
களும், அவர்களின் புத்திரரும் 30 வருஷம் கல்வத்தென்
னும் தனியாஸ்ரமத்தில் தங்கியிருந்து காலஞ் சென்றவ
ரும்...செய்யிது அப்துல் காதிர் ரஹ்மத்துல்லாஹி அவர்
களும் பல்லாக்கு வலியுல்லாஹ் என்று பிரஸ்தாபத்திலி
ருக்கிற ஹபீப் முஹம்மது ஸதக்கத்துல்லாஹ் சாஹிப
வர்களும் கீழ்க்கரையில் பிறந்து, அவ்ஹூரில் வாசஞ்
செய்து கீழ்க்கரையிலேயே அடங்கியிருக்கிறார்கள். சலை
மான் நபி அவர்களுடைய சரித்திரத்தை இராஜநாயகம்
என்னும் புராணமாக உரை கொடுத்த முஹம்மது இபு
ரஹிம் லெப்பை ஆலிம் அவர்களும் அவர்களின் புத்திர
ரும் நபிநாயகம் அவர்கள் மீது மௌலிதூல் ஹகாயிசு
என்னும் பெயரால் அதிஅற்புதமான அரபு மௌலிது
முதலியவைகள் இயற்றியவருமான சீனி முஹம்மது
லெப்பை ஆலிம் அவர்களும் அடங்கியிருப்பதோடு, மற்
றும் பிறஜூர்களும் அடங்கியிருக்கிறார்கள். அவர்களுல்
சிலோன்—கிந்துரை என்னும் ஊரில் அடங்கியிருக்கிற
உத்தமப் பெரியார் முஹம்மது ஹுஸைன் லெப்பை
ஆலிம் அவர்களும் சிலோன் மாதம்பையில் அடங்கியி
ருக்கிற பெரிய காலியார் காலி முஹம்மது சியாதுத்தீன்
சாஹிபவர்களும், சென்னை முத்தியால்பேட்டை, மஸ்ஜி
தூல் மஹ்பூர் ஜும்ஆப் பள்ளி முற்றத்தில்...அடக்கப்பட
டிருப்பவரும், பெரம்பூர் ஜமாலிய்யா, அதிராம்பட்டி
னம், திருநெல்வேலிப் பேட்டை முதலிய மத்ரசாக்களில்
உஸ்தாதாக இருந்தவரும், சென்னை மஸ்ஜிதூல் மஹ்பூரில்
இரவு காலங்களில் தபீஹீர் உபதேசஞ் செய்து வந்தவ
ரும், ஹாபிஸ்ரூல் குர்ஆன், ஹாஜ்ஜூல் ஹரமைன்
மௌலானா, மௌலவி மௌலா முஹ்யித்தீன் ஆலிம்
அவர்களும் பிரஸ்தாபத்தில் அறியப்பட்டவர்கள்.”

காயல்பட்டணத்தின் மான்மியப் பெருமை குறித்து 'முஸ்லிம் தமிழ் பாரம்பரியம்' என்ற நூலிலே பின்வரும் பிரஸ்தாபம் காணப்படுகின்றது.

“காயல்பட்டணம் சோனகர் (ஈழர்)களின் தந்தை நாடாக இன்றும் மதிக்கப்படுவதாக ஸர் ஸைமன் காஸி சிட்டி கூறுகிறார். 'ஈழி' (சோனகர்) கள் ஷாபீ மத் ஹபை (ஷாபீ பிரிவை)ச் சேர்ந்த 'ஸொன்னி' (சுன்னத் வல்ஜமா அத்தினர்) கள் என்றும், அவர்களின் எதார்த்த பூர்வமான வேதமொழி அறபி என்றும், அவர்களின் பேசும் சுயமொழி அறபிச் சொற்கள் மிகுதியும் கலந்த தமிழ் என்றும் ஸர் ஜேம்ஸ் எமர்ஸன் டென்னண்ட் கூறியுள்ளார். இலங்கைப் பல்கலைக் கழக அறபித் துறைத் தலைவரும் விரிவுரையாளருமான டாக்டர் எஸ். ஏ. இமாம் 13. 3. 64. இல் முஸ்லிம் லீக் செனட்டில் ஸரந்தீவு (இலங்கை) என்ற பொருள்பற்றி பேசுகையில், காயல்பட்டணம் முற்கால அறபிகளின் கோட்டையாக இருந்தது என்றும், அந்த நாட்டு மொழியை அறபிகள் பயின்றார்கள் என்றும், அது அவர்கள் வர்த்தகத்துக்கு உபயோகமாக்கியிருந்தது என்றும் காயல்பட்டணத்திலிருந்து இலங்கை வந்த அறபிகள் தமிழ் மொழியை இங்கு கொண்டு வந்து பரவச் செய்தனர் என்றும், இலங்கை முஸ்லிம் களின் தாய்மொழி தமிழ் ஆயிற்று என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார். 'சில சோனகக் குடி மக்கள் காயல்பட்டணத்திலிருந்து யாழ்ப்பாணத் தீப கற்பத்திலுள்ள தெற்கு மீரு சுவிசில் குடிபுகுந்தார்கள்' என்று முதலியார் குலசபாநாதன் பதிப்பித்துள்ள யாழ்ப்பாண வைபவ மாலை என்னும் நூலின் 39-வது பக்கத்தில் ஒரு குறிப்பு காணப்படுகின்றது....காயல்பட்டணத்தில் தமிழ் முஹம்மதியர்களின் வரலாற்றின் நெற்றிக்கல் இருக்கிறது என்றும், கெய்ரோ (Cairo) விளிருந்து சில பிரசாரகர்கள் காயல்பட்டணம் வந்து இறங்கி, 9-வது நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் தங்களின் தலைமை இடமாக அதை ஆக்கிக் கொண்டார்கள் என்றும், 'காயல்' என்பது 'கெய்ரோ' அல்லது 'காஹிரூ'வின் மறு பெயர் என்றும் ஸர் பொன்னம்பலம் ராமநாதன் கூறியுள்ளார்....”

என்னிடம் ஏராளமான முஸ்லிம் மாணவர்கள் தமிழும் சரித்திரமும் கற்றுத் தேறினார்கள். அவர்களுள் காயல்பட்டணத்தைப் பூர்வீசமாகக் கொண்ட யூசுப்

சாஷிபு என்ற மாணாக்கரை நான் என் வாழ்நாளில் என்
 றும் மறக்கமாட்டேன். அவருடைய பங்களிப்பினை நன்றி
 மறவா மட்டக்களப்பு மண்ணும் மறக்காது என்றே நம்பு
 கின்றேன். மாணாக்கராக இருந்து கொண்டே, கலை - இலக்
 கிய - உடல் நல முயற்சிகளுக்கு அவரைப் போன்று ஆக்க
 மும் ஊக்கமும் அளித்த பிறிதொரு மாணாக்கனை நான் இன்
 னமும் என் வாழ்நாளிற் சந்திக்கவேயில்லை. அவர் மட்டக்
 களப்புத் தமிழ்க்கலா மன்றத்தின் உயிர் பூச்சாகவும் இயக்க
 சக்தியாகவும் இயங்கினார். புலவர்மணி ஏ. பெரியதம்பிப்
 பிள்ளை கவிதைத் துறையிலும், வித்துவான் எப். எக்ஸ்.
 சி. நடராஜா வரலாற்றுத் துறையிலும், செ. இராஜ
 துரை எம். பி. பேச்சுத் துறையிலும், எஸ். பொன்னுத்
 துரை புனைகதைத் துறையிலும் ஆற்றிய சேவைகளைக்
 கௌரவிக்கும் முகமாக அம் மன்றம் பெருவிழா ஒன்றினை
 எடுத்தது. நால்வரும் பாவாரங்களும் பொற்பதக்கங்களுள்
 சூட்டிக் கௌரவிக்கப்பட்டார்கள். தமது முன்னோர்களின்
 வழி நின்று, இந்தத் தங்கப் பதக்கங்களை உபகரித்தவர்
 யூசுப் ஸாகிபு என்பதை அறிந்த பொழுது நான் அசந்து
 போனேன். இவ்வாறு கலை - இலக்கியப் பணிகளுக்குக்
 கைகிவக்கும் அளவுக்கு அள்ளிக் கொடுத்தார். மட்டக்
 களப்பிலே அவர் வசித்த காலம் வரையிலும், நான் மேற்
 கொண்ட கலை - இலக்கியப் பணிகள் எல்லாவற்றிலும்
 எனக்கு உதவியாக இருந்தார். விளம்பரத்தை விரும்பாது,
 சதா புன்முறுவல் பூத்தபடி, ஆசிரியரான என் சௌகரி
 யங்களைக் கண்ணுங்கருத்துமாய்க் கவனித்த அந்த இனி
 யனை எப்படி மறப்பேன்? அவருடைய உறவினர்களே மட்
 டக்களப்புப் பள்ளிவாயிலைப் பராமரித்தார்கள். ஆனால்,
 இந்தப் பள்ளிவாயிலினால், இன்று பெருவாரியான நன்மை
 களை அநுபவிப்பவர்கள் இந்நாட்டு முஸ்லிம்களே என்பதை
 யும் நான் அறிவேன். மட்டக்களப்புப் பள்ளிவாயிலுக்கும்
 பொருந்தும் இந்த உண்மை, தமிழ்நாட்டைப் பூர்வீகமாகக்
 கொண்ட வர்த்தகர்கள் ஈழத்தின் நானூ பகுதிகளிலும்
 அமைத்த பள்ளிவாயில்களுக்கும் பொருந்தும் என்றே நான்
 நம்புகின்றேன். யூசுப் ஸாகிபு பற்றிய நினைவுகளை இங்கு
 ஓர் எடுத்துக் காட்டாகவே சுட்டினேன்.

தீன் பயிரை இந்த மண்ணிலே தமிழ் மொழி மூலம்
 வளர்ப்பதிலே தமிழ் நாட்டு முஸ்லிம்கள்—சிறப்பாகக்
 காயப்பட்டணம் கீழ்க்கரை ஆகிய ஊர்களைப் பூர்வீக
 மாகக் கொண்டவர்கள்—ஆற்றியுள்ள புனித சேவைகள்

இக்வால்ஸின் அற்ப அழிவழக்காடல்களுக்கு அப்பாலும், காலத்தை வென்று வரலாற்றிலே சிறப்பித்துப் பேசும்படும். உள்ளூர்வர்களைச் சுரண்டுவதற்கும், பிரீதி செய்வதற்கும், அவர்கள் பள்ளிவாயில்களைக் கட்டினார்கள் என்று இக்வால்ஸ் அவறுவது, மனக் குறுக்கத்தின் அவலக் குரலேயாம்!

பெரும்பான்மை இனங்கள் வாழ்ந்த கிராமங்களிலே தமது வியாபாரத்தினை விஸ்தரிப்பதில் தமிழ் நாட்டு முஸ்லிம்கள் முன்னோடிகளாகத் திகழ்ந்தார்கள். அஃது அந்நியர் ஆட்சி உச்சம் பெற்றிருந்த காலம் என்பதும் நினைவில் இருத்தத் தக்கது. அரசின் ஆதரவுடன், பெரும் பண்பலத்துடன், கிறிஸ்தவ மிஷனரியினர், கல்வி நிறுவனங்கள் போன்ற பல சாதனங்களின் சகாயங்களுடன் மதமாற்ற வேலைகளில் ஈடுபட்டிருந்தார்கள். வியாபாரஞ் செய்த ஊர்களிலே வாழ்ந்த மக்களைப் பிரீதி செய்து, தங்களுடைய வியாபாரத்தினை பெருக்கிக் கொள்ளுவது தான் முஸ்லிம் வர்த்தகர்களுடைய நோக்கமாக இருந்திருப்பின், பணசாலைகள் கட்டுவதற்கும், கோயில்கள் கட்டுவதற்கும் நன்கொடைகள் வழங்கி, வியாபாரத்தினையும் வாடிக்கையையும் பெருக்கி, இந்த நாட்டின் செல்வத்தைச் சூறையாடியிருக்கலாம்.

இன்று, பற்பல சிங்களத் தேர்தல் தொகுதிகளிலே, எந்தக் கட்சி வேட்பாளர் வெற்றி பெறுவார் என்ற வல்லபத்தை நிர்ணயிக்கக்கூடிய பலம் பொருந்திய சிறுபான்மை இனமாக முஸ்லிம்கள் வாழ்ந்து வருகின்றார்கள். இந்நாட்டின் பிற மதங்களின் கலாசாரப் போக்குகள் முஸ்லிம்களைத் தாக்காமல், இன்றளவும் முஸ்லிம்கள் ஓர் தனி இனமாக—இன்பத் தழீ மொழியை வீட்டுமொழியாகப் பயிலும் ஒரு தனியினமாக—நிபர்ந்து நிற்பதற்கு இந்திய முஸ்லிம்கள் கடைப்பிடித்த வியாபார நெறிகளும், வாழ்க்கைத் தூய்மையும், தனித்துவத் தொழுகை முறைகளையும் மார்க்க அநுட்டானங்களையும் பயிலத் தக்கதாக நிறுவப்பட்ட பள்ளிவாயில்களும் பெருமளவிலே உதவின என்பதை நியாய புத்தியும், தீன் பக்கவிலே தலைசாய்க்கும் பக்தியுமுள்ள முஸ்லிம்கள் நன்றிப் பெருக்குடன் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்பது திண்ணம்.

இ்க்பால் என்ற பெயரின் அரபு அர்த்தம் சந்திப்பு.

ஆனால், உர்து அர்த்தம் சன்மாளம். கவிஞர் அல்லாமர் இக்பால் அவர்களுடைய புகழ் முஸ்லிம் உலகம் முழுவதும் பரவிய பின்னரே, இக்பால் என்ற பெயரைப் பிள்ளைகளுக்கு வைக்கும் ஒருவகை நாகரிகம் எழலாயிற்று. இக்பால் இருவரும் சூட்டியிருக்கும் பெயரே இந்தியத் தாக்கத்தினால் நிலைபெற்றதுதான். 'வந்தேறு குடிகள்' பற்றி விஷவாந்தி எடுக்கும் இக்வால்ஸ், இந்திய விடுதலை இயக்கத்தின் மாபெரும் தலைவராக விளங்கி, சுதந்திர பாரதத்தின் முதலாவது கல்வி அமைச்சராகப் பணியாற்றிய மர்ஹூம் மௌலானா அபுல் கலாம் ஆஸாத் அவர்கள் ஒரு சந்தர்ப்பத்திலே எழுதிய பின்வருங் கூற்றினை எழுத்தெண்ணிப் படிக்கக் கடவர்.

“நான் ஒரு முஸ்லிம். இஃது என்னைப் பெருமையால் நிரப்புகின்றது. இந்த உணர்வுகளுடன் சேர்ந்து, என்னுடைய புறவாழ்க்கையின் முழுமையான எதார்த்தத்தினால் உண்டாக்கப்பட்ட பிறிதோர் உணர்வையும் வைத்திருக்கின்றேன். இஸ்லாத்தின் உயிர்நாடி என் நம்பிக்கைக்குத் தடையாக இல்லை; உண்மையில் அஃது என்னை இந்நம்பிக்கைப் பாதையில் வழி நடத்துகின்றது. நான் இந்தியனாக இருப்பதிற் பெருமையடைகின்றேன்... ஒன்றுபட்ட இத்தேசத்தின் பிரிக்க முடியாத அங்கம் நான். இத்தேசத்தின் பெருமை இந்த அரிய அம்சம் இல்லாது போனால் முழுமையடையாது. இந்தக் கலவையின் பிரதான குணங்கமாக நான் இருக்கிறேன். இந்த உரிமையை நான் விட்டுக் கொடுக்க மாட்டேன்.”

புனித மக்கமா நகரிலே, அரபுத் தாயாரின் மணிலயிற்றிலே பிறந்தவர் மௌலானா அபுல் கலாம் ஆஸாத். தமது பத்தாவது வயதுப் பிராயம் வரை மக்கமா நகரிலேயே வாழ்ந்தவர். பின்னர்தான் இந்திய மண்ணிலே மௌலானா குடியேறினர். பண்பு மிகு பாரத நாகரிகம் வந்தேறு குடியென்று வாழ்வின் எந்தத் துறையிலும் அவரை ஒதுக்கிப் பேசியதில்லை. அவர் இந்திய நாகரிகமேயானார். இஃது எத்தகைய ஒரு சுகமான நிலை!

இதனைக் கூறும் அதே வேளையிலே, பிறிதொன்றையும் இங்கு சுட்ட விரும்புகின்றேன்.

முன்னொரு காலத்தில், இந்த ஈழநாட்டிலே, அரபு மொழியை ஓதுவதற்கும், தீன் நெறியிலே ஞானம் பெறு

வதற்கும் உதவக்கூடிய மத்ரஸாக்கள் இருக்கவில்லை. எனவே, இங்கிருந்து காயல்பட்டணம் அல்லது கீழக்கரை சென்று அங்குள்ள மத்ரஸாக்களிலே ஒதி முடித்து ஆலிம்களாக இங்கு திரும்பினார்கள். இங்கிருந்து சென்று அங்கே ஓதியவர்களுக்கு விசேஷ சலுகைகள் வழங்கப்பட்டதையும் அறிய முடிகின்றது. இலங்கையில் ஒரு மத்ரஸாவை அமைப்பதினால் ஏற்படக்கூடிய சகாயங்களை முதலில் உய்த்துணர்ந்தவர் மாப்பிள்ளை ஆலிம் அவர்களே. அவருடைய முயற்சியின் பயனாய் வெலிகாமத்தில் மத்ரஸாத்துல் புகாரியா நிறுவப்பட்டது. இலங்கையில் நிறுவப்பட்டுள்ள முதலாவது அரபுக் கல்லூரியும் இதுதான் என்று கூறப்படுகின்றது. இக்வால்ஸ் பிணந் தின்னும் கழகின் சபாவத்தினை உடையவர்கள் என்று தமது பிரசுரத்தின் மூலம் மிகக் கூச்சமின்றி ஒப்புக் கொண்டும் விட்டார்கள். கழகுகள் எவ்வளவு க்ரத்திலே பறந்தாலும், பிணங்கள் மட்டுமே அவற்றின் கண்களுக்குத் தென்படும். இந்தப் பயங்கரக் கழகுகள் தங்கள் பட்சிப்பிற்குப் பிணங்கள் கிடைக்கவில்லை என்ற அவசரத்தில், மதிப்புக் குரியவர்கள் அடக்கஞ்செய்யப்பட்டிருக்கும் சுபர்ஸ்தானங்களையல்லவா வட்டமிடத் தொடங்கி விட்டன. இத்தகைய கொடூரம் நிறைந்த கழகுகள் மனித உருவிலே நடமாடுகின்றார்களே!

“கடந்த முந்நாறு வருடங்களாக முஸ்லிம்கள் தமிழ் இலக்கிய ஈடுபாட்டுள் நிலை பெற்றிருக்கின்றனர்... இச்சாதனைகள் எல்லாம் புதுப் புது மொந்தைகளில் வார்த்துத்தரும் ஒரே விதப் பாணமாகவே இருந்தன... 1956-ல் தான் தமிழ் இலக்கிய எழுச்சி முஸ்லிம்களையும் இணைத்துச் செல்வாக்குப் பெற்றது...” என்று சடுதி சடுதியாக ‘பல்டி’ அடித்துச் சர்க்கஸ் கோமாளிகளைப் போன்று வேடிக்கை காட்டிய இக்வால்ஸ், தமிழர் மீது விரோத வாந்தியை எடுப்பதற்கு அடுக்குப் பார்க்கும் நிலையிலே, “தமிழ் நிலை பெறச் சமணர்கள், பௌத்தர்கள், சைவர்கள், முஸ்லிம்கள். கிறிஸ்தவர்கள் காலாகின்றனர் என்னும் வரலாற்றை மறந்தே இவர்கள் காரியங்களாற்றி வந்தனர். முஸ்லிம்களது தமிழ் இலக்கியப் படைப்புகள் எதுவும், தமிழ் நிலை பெற இலக்கியம் வளர்த்தவர்களது படைப்புகளில் தாழ்ந்தவை அல்ல என்பதைச் சரித்திர ஆதாரம் காட்டுகின்றது...” என்று ‘சறிக்கீஸும்’ விளையாடுகிறார்கள்.

“பேசுவது தேவாரமே... பேய்க் கிரந்தம் பேசோம்

எனச் சைவர்கள் அவர்களது மதஞ்சாராத இலக்கியங்களை வர்ணித்து வந்தனர்.* இந்தப் பழ மொழியை, இக்வால்ஸின் இன்றைய ஞான குரவராகத் திகழும் முஹீதீனே அடிக்கடி மேடகளிலே உபயோகித்து வந்தார். இவர்கள் அந்தப் பழ மொழியைப் பயிலுதலை நான் ஆட்சேபிக்க வில்லை. ஆனால், பழமொழியின் அர்த்தத்தையே இக்வால்ஸ் விளங்கிக் கொள்ளவில்லை. ஆயோ, பரிதாபமே! கிரந்தம் என்பது ஆரிய மொழியைக் குறிக்கும். பேய்க் கிரந்தங்களை ஒழித்துத் தேவாரம் பாடும் பழக்கத்தை மலிவிக்கும் இயக்கம் ஏற்பட்ட காலத்திலேதான் இந்தப் பழமொழி தோன்றலாயிற்று. இலக்கியம் பற்றிய ரசனைக்கும் இந்தப் பழமொழிக்கும் சம்பந்தமே கிடையாது. இக்வால்ஸுக்குப் பிடிக்காத தமிழ் எழுத்தாளர் சிலர் மீது வசை பாடுவதற்காக, முஸ்லிம்களுடைய தமிழ் இலக்கியப் படைப்புகளிலே கரிசனையுடையவர்களாகக் காட்டிக் கொள்ளுங் கேடயம் ஒன்றினைத் தாங்கிக் கொள்ளுகின்றார்கள்.

இரண்டு இக்பால்களும் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் 'கஜா' தூக்கிகளாக வாழ்வது மட்டுமே தமிழ் இலக்கியப் பணி என்று திருப்தி அடைந்த காலத்திலே, தமிழ் எழுத்தாளர்களுடன் சங்கையான இலக்கியத் தொடர்புகளைப் பேணிக் கொண்டே, தமிழ் அறிஞர்கள் சிலர் முஸ்லிம் இலக்கியங்களை இருட்டடிப்புச் செய்வதற்கு எதிராக ஓர் ஆணித்தரமான கட்டுரையை இளம்பிறை எம். ஏ. ரஹ்மான் 1968 ஆம் ஆண்டில் எழுதினார். அவர் வெளியிட்ட 'முஸ்லிம் தமிழ்ப் பாரம்பரியம்' என்ற நூலின் பதிப்புரையாக அமைந்த மேற்படி கட்டுரையைப் பரவலாகச் செலாவணி செய்தல் வேண்டும் என்ற கரிசனையினாலே, அவரை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்த 'இளம்பிறை' யிலும் மறுபிரசுஞ் செய்தார். போலி இலக்கியவாதிகளான இக்வால்ஸ் எழுப்பியுள்ள கூச்சல் என்ற படுதாவினிலே இலக்கியத்திலே சத்திய நெறியூன்றிய இளம்பிறை ரஹ்மானின் அந்தக் கட்டுரைப் பகுதியினை இங்கு பிரஸ்தாபித்தல் மிகவும் பொருத்தமானது.

“உணர்ச்சியின் மெல்லிய சுருதி பேதங்களைத் துல்லியமாக உணர்ந்து அவற்றை நேர்த்தியாகச் சித்திரிக்க வல்லவன் இலக்கியகாரன். ஆனால், இலக்கியப் படைப்புப் பணியில் ஈடுபடுகையில் உணர்ச்சி வசப்படாதிருத்தல் அவன் தர்மம். அந்த உயர்ந்த தர்மத்திற்கு உடைவு ஏற்

படக் கூடிய உணர்ச்சி நிலையில், இந்தப் பதிப்புரையை எழுத அமர்ந்திருக்கிறேன்... தர்மத்தின் உடைவு, நான் சத்தியமென விரித்துள்ள ஒன்றிலே தொங்கிக் கொண்டிருப்பதுதான் எனக்கு வேதனையைத் தருகின்றது.

“தர்ம உடைவுக்குக் காரணம் நானல்லன். காரணர்கள் கல்விமாண்களாகவும், பெரிய பதவிகளிலே அமர்ந்திருப்பவர்களாகவும் இருப்பதுதான் மிகவும் கசப்பானது. கல்வியின் தளத்தை மறந்து, பதவியின் பண்பைத் துறந்து இவர்கள் அறம் புறமாகப் பேசத் தலைப்பட்டுள்ளார்கள். ‘சைவமுந் தமிழும் இணை பிரியாதன, இரண்டும் ஒன்றினை ஒன்று தழுவினே வளர்ந்தன-வளர்வன’ என்று போர் முரசறைந்து அரற்றி வருவதைத்தான் குறிப்பிடுகின்றேன். பௌத்த சிங்கள வாத்தத்திலும் பார்க்க, இந்த மனக்குறுக்கக் கூச்சல்களினாலே தமிழ் பேசும் இனத்திற்கும், தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சிக்கும் பாரதூரமான விளைவுகள் ஏற்படுமென அஞ்சுதல் நியாய பூர்வமானதாகும்.

“சான்றோர்களான செந்நாப் புலவர்கள் தமிழ் செய்த சங்க காலத்திலேகூடத் தமிழும் சைவமும் இரட்டைக் குழந்தைகளாக ஒட்டிக் கிடந்தன என்பதற்கு வரலாற்றுச் சான்றுகள் கிடையா. தமிழறிஞர்கள் கம்பராமாயணத்தையும் திருக்குறளையும் தமிழில் ‘கதி’ யெனச் சிறப்பித்ததுக் கூறுதல் சால்புமிகு வழக்கு. கம்பராமாயணம் வைஷ்ணவ மதத்தவரின் படைப்பு. சமணப் புலவரின் படைப்பே திருக்குறள். ஐம்பெருங் காப்பியங்களுள் ஒன்றிலேதானும் சைவம் புகுந்தது கிடையாது. தமிழ் மொழியினதும், இலக்கியத்தினதும் வரலாற்றிலே நுனிப்புல் அறிவுடையவர்கள் தானும் சைவம் புகாமலே தமிழ் நற்கதியடைந்து துலங்குகின்றது என்ற முடிவுக்கு வருதல் தவிர்க்க முடியாததாகும். சதுரகராதி, எழுத்தச் சீர்திருத்தம், ஒப்பிலக்கணம், மொழி ஒப்பியல், நவீன இலக்கிய உருவங்களும் வகைகளும் ஆகியன சைவத்தின் ஐலமே தமிழிற் புகுந்தன அல்ல. எந்த வகை புத்திக்காரனும் அவ்வாறு நிறுவவும் முடியாது. பலனந்தி முனிவர், புத்தமித்திரனார், உமறுப் புலவர், வீரமாமுனிவர், காட்டுவல் ஐயர், போப் ஐயர், சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் என நீளும் மாற்று மதஞ் சார்ந்த பெரியோர்கள் தமிழ் மொழிக்கு ஆற்றிய தொண்டுகள் அளப்பரியன. அவற்றை மறந்தோ, வேண்டுமென்று புறக்கணித்தோ பேசுதல்செய்த் நன்றி கொன்ற செயலாகும்.

“பல்வேறு சமயங்களைச் சார்ந்த தமிழ்ப் புலவரும் பெரு மக்கள் ஆற்றியுள்ள தமிழ்ப் பணியைப் பற்றிய தனி நபர் ஆராய்ச்சி நூல்கள் சில தமிழகத்திலிருந்து வெளிவந்துள்ளன; மகிழ்ச்சிக்குரியதே. ஆனால், முஸ்லிம் பெருமக்கள் ஆற்றிய தமிழ்ப் பணி குறித்து விரிவான நூல்கள் உரிய அளவிலும் வகையிலும் வெளிவந்தில. அவர்களுடைய தமிழ்ப் பணி மறைக்கப்பட்டு, மறுதலிக்கப்படும் ஒரு போக்கு அண்மைக் காலத்திற் கிளைத்து வருவதையும் அவதானிக்க முடிகின்றது.

“யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்” என்பதை உயர் நெறியாக ஒம்பியவன் தமிழன். நாடு எனும்மதம் குலம் கோத்திரம் என்ற வகையில் அமைந்துள்ள எல்லைகளை, தமிழன், தமிழ் செய்யும் பணியிற் பாராட்டியதுங் கிடையாது. தமிழ் செய்யும் மனம் உலகளாவியதாகச் செம்மையுற்றிருந்தது. உலகில் எழுந்த அத்தனை பிரதான சமயங்களுக்கும் தமிழ் என்னுஞ் சங்கப்பலகை சரியாகமைளிக்கிறது. இந்த விழுமிய பாரம்பரியத்தின் நேர்த்தியைப் பிரதிபலிக்கும் முகமாகவும் ‘அரக வெளியீடு’ நிறுவப்பட்டது. கடந்த ஏழு ஆண்டுகளாக இந்த இலக்கியப் பயணந் தொடர்கின்றது. நவமான இலக்கியப் படைப்புக்களை நூலாக்குவதில் எப்படி எனக்குக் கரிசனம் இருந்ததோ, அவ்வாறே நேரிய இலக்கிய வரலாற்றை எடுத்தியம்பும் நூல்களை வெளியிடல் வேண்டும் என்பதிலும் அக்கறை இருக்கின்றது. இதல் காரணமாகத்தான் அரக வெளியீடு வரிசையில் ஆறாவது நூலாக இரசிகமணிகளாக, செந்திநாதன் அவர்கள் எழுதிய ‘ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சி’யை வெளியிட்டேன். அந்நூலில் ‘முஸ்லிம் எழுத்தாளர்கள்’ எனனுந் தனிப் பகுதியும் இடம்பெற்றது. தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சி என்ற பகுதியில், முஸ்லிம்களாற்றிய தமிழ்த் தொண்டினை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கத்தக்க குறிப்புகள் அதில் இடம் பெற்றன.

“என்னை நிர்வாக ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவரும் ‘இளம்பிறை’ ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் முதன் முதலாக மறுபிரசுரத்திட்டம் ஒன்றினை வகுத்தது. இத்திட்டத்தின் முதல் மறுபிரசுரமாக ‘தமிழ் வளர்த்த முஸ்லிம்கள்’ என்னும் கட்டுரை வெளிவந்தது. அக்கட்டுரையை எழுதியுத்திய ஹாபிஸ் எம். கே. செய்யதி அஹமது அவர்கள் சற்றே விரிவாக எழுதியுள்ள ‘முஸ்லிம்

தமிழ்ப் பாரம்பரியம்' என்னும் இந் நூலை அரசு வெளியீட்டின் பதினாறாவது நூலாக வெளியிடுவதில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். முஸ்லிம்கள் ஆற்றியுள்ள தமிழ்த் தொண்டினை விரிவாக ஆராய்வதற்குப் பயன்படத்தக்க பல குறிப்புகள் இதில் விரவிக்கிடக்கின்றன. இந் நூலில் இடம்பெறும் சில கருத்துக்கள் முடிவுகளல்ல. முடிவுகளைக் கண்டுபிடிக்க உதவும் கோடிகள் என்று கூடச் சொல்லலாம்.'"

இளம்பிறை எம். ஏ. ரஹ்மானின் எழுத்து ஆளுமைக்கு மட்டுமல்ல, எத்தகைய ஒரு சத்தியத் தெளிவுடனும் கொள்கைப் பிடிமானத்துடனும் தமிழ்ப் பணியை அணுகினார் என்பதை எண்பிப்பதற்குமான பதப்பருக்கையாகவும் நான் சுட்டிய மேற்கோள் உதவுகின்றது.

'நூல் விமர்சனம்' என்ற பிரசுரத்திலே ஹஸன் முஹம்மது பக்கீர் முஹிதீனை எப்படி ஒரு மகாகதாநாயகனாக நிறுவ இக்வால்ஸ் முனைந்தார்களோ, அவ்வாறே இளம்பிறை எம். ஏ. ரஹ்மானை ஒரு வில்லனாக நிறுவவும் படாதபாடெல்லாம் பட்டிருக்கின்றார்கள். அந்த வில்லனின் பாதகச் செயல்களுக்கு உதவிய ஒரு கையாளாக என்மையும் சித்திரிக்க முனைந்துள்ளார்கள்.

இளம்பிறை ரஹ்மானின் புகழ்பாடுவதற்காகவும், எண்ணறத்தின் நியாயத்தை நிறுவுவதற்காகவும், இந்த நூலின் பக்கங்களை எடுத்துக் கொள்வதற்குச் சாதாரணமாக கூச்சப்பட்டிருப்பேன். எழுத்து முஸ்லிம்களுடைய தமிழ் முயற்சிகளைப் பற்றிய உண்மையான செய்திகள் இனைய தலைமுறையினரின் கைகளிலே சென்றடைதல் வேண்டும் என்ற கட்டித்த அக்கறை என் கூச்சத்தைக் கூச்சமின்றித் துறக்கச் செய்கின்றது. இக்வால்ஸின் சரித்திரப் புரட்டுகளுக்கு அப்பால், சத்தியம் எந்த விடையிலும் நாட்டப்படுதல் தக்கது.

1960 ஆம் ஆண்டில், நண்பர் செ. கணேசலிங்கனுடைய கல்யாணத்திலே கலந்து கொள்வதற்காக நான் கொழும்புக்கு வந்தேன். அதற்குச் சில மாதங்களுக்கு முன்னர் இளங்கீரன் மட்டக்களப்புக்கு வந்து என் வீட்டிலே தங்கியிருந்தார். இளங்கீரனும் நானும் ஒரே கட்சியின் அங்கத்தவர்களாக விளங்கினோம். எனவே, தோழர்கள், இந்தத் தோழமையைப் பாராட்டி, தாம்

ஆரம்பிக்கப் போகும் 'மரசதம்' என்ற சஞ்சிகைக்கு சந்தா பிரித்து உதவுமாறு கேட்டுக்கொண்டார்.

கிழக்கிலங்கையில் நான் ஆற்றிய கல்விப் பணியிலும், இயற்றிய கம்ப்யூஸ்ட் கட்சியின் ஊழியத்தினாலும், கலை - இலக்கியஞ் சம்பந்தமாகப் பயின்ற சவிசேஷத்தினாலும் பல வட்டங்களிலும் ஓரளவு செல்வாக்கும் பெற்றவனாக இருந்தேன். இந்தச் செல்வாக்கினைப் பிரயோகித்து இளங்கிரனுக்குச் சந்தா பிரித்துக் கொடுப்பதிலே ஒத்தாசையாக இருந்தேன்.

கணைசலிங்களின் கல்யாண நாளன்று புதிய இலக்கிய ஆர்வலர்கள் குழு ஒன்றினை எனக்கு இளங்கிரன் அறிமுகஞ் செய்து வைத்தார். இந்த அறிமுகத்தின் மூலமே எனக்கு இளம்பிறை ரஹ்மானின் நட்புச் சித்தித்தது. இதே காலத்திலேதான் எம். எஸ். எம். இக்பால், ஆர். கனகரத்தினம், எச். தர்மதாஸன், மி. ந. முத்துராஜன், மு. சூமாரசிங்கம், பொ. இராமநாதன், ஓ. எஸ். எம். அலி முதலியவர்களுடைய அறிமுகமும் பழக்கமுண்டிடிற்று.

எனக்கும் ரஹ்மானுக்கும் பிணக்குகள் ஏற்பட்டால், ரஹ்மானுடைய படைப்பாற்றலின் ரிஷி மூலத்தையே அப்பலமாக்கிவிடுவேன் என்று ஏங்கும் இக்வால்ஸ். அத்தகைய ஒரு நிலை ஏற்பட வேண்டும் என்று 'துஆ'கேட்பதாகவுந் தெரிகின்றது. அவர்கள் காத்திருக்கத் தேவையில்லை. ரஹ்மானுடைய படைப்பாற்றலின் ரிஷிமூலத்தை இங்கேயே, இப்பொழுதே அப்பலமாக்கிவிடுகின்றேன். சில ஆதார உண்மைகளை உரிய காலத்திலே உரியவர்கள் அறிந்து கொள்ளுதல் சேமமானது.

ரஹ்மானின் அறிமுகம் 1960 ஆம் ஆண்டிலே ஏற்பட்ட போதிலும், 1961 ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற ஒரு நிகழ்ச்சியின் பின்னரே, இருவரும் இலக்கிய சகாக்களும் நண்பர்களாக இணைந்தோம். பெரிதாகப் பிரசாரஞ் செய்யப்பட்ட முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் மகாநாடு ஸாஹிராக் கல் லூரியில் நடைபெற்றது. 'ஆற்றல் மிக்க சீரூஷ்டி இலக்கிய கர்த்தா' என்றும், 'எழுத்துலக விண்ணன்' என்றும், 'சிறுகதை மன்னன்' என்றும் கட்சி உறவு காரணமாகவும் கம்ப்யூனிஸ அணியைச்

சேர்ந்தவர்கள் என்னை விண்ணளாவப் போற்றிய காலம் அது. தோல்விகளையும் வெற்றிகளையும் சமமாக நோக்கும் ஒரு யோகநிலை, அநுபவத்தினாலும் முதிர்ச்சியினாலும் பின்னர்தான் வந்துவாய்த்தது. அந்தக்காலத்திலே, தோழர்கள் சிலர் தங்கள் சுய ஆதாயங்கள் கருதி உதிர்த்த உபசார வார்த்தைகளை உண்மையென நம்பியிருந்தேன். நண்பர்கள் போல நேற்றுவரை நாடகமாடிய தோழர்கள் என்னைத் தனிமைப்படுத்துவதற்குச் சிலபல காலமாகவே திட்டமிட்டுச் செயலாற்றி வந்துள்ளனர் என்ற உண்மையைச் சடுதியாகவும் மிக உறைப்பாகவும் 'அந்த மாநாட்டிலே உணர் முடிந்தது. நேற்றுவரையில் 'மன்னனை' என்று நேசக்கரம் நீட்டியவர்கள், இன்று கதிரைகளைத் தூக்கிக்கொண்டு என் மண்டையை உடைத்து, அதிலே யிருந்து பாயும் குருதியை ஆகுதியாகக் கேட்டு எழு வார்கள் என்பது நான் சற்றும் எதிர்பாராத ஒன்று. நேற்றுவரை எழுத்துலகத்திலே அதிக நண்பர்களைச் சம்பாதித்திருந்தவன் என்ற செருக்கில் என் மண்டை வீங்கி இருந்தது. என் மண்டைக்கனம் முள்ளிலே பட்ட பலூன் போன்று நொடிப் பொழுதில் உடைந்துவிட்டது. வியாக்கூலமும் விரக்தியும் அடைந்த நிலையில், மண்டபத்தை விட்டு வெளியேறித் தனிமையாக நடந்து கொண்டிருந்தேன். ஐந்து நிமிடம் தனிமையில் நடந்துகொண்டிருந்திருப்பேன். உணர்வுகளும் நினைவுகளும் நிதானம் அடையும் பொழுது, என் பக்கத்தில் ரஹ்மான் நடந்துவருவதை உணர்ந்தேன்.

மகாநாட்டின் போக்குகள்-பின்னணிகள் முதலிய வற்றை இருவரும் மனந் திறந்து பேசினோம். இலக்கியம் பற்றிய ஒரு கொள்கைப் பிடிமானமும், பரமார்த்த ஈடுபாடும் ரஹ்மானிடம் இருக்கக் கண்டேன். நடந்தேறிய வற்றை மறந்து, எதிர்கால எழுத்து முயற்சிகள் பற்றியும் பேசத் தொடங்கினோம். அடுத்த நாளும் பேசினோம். நேற்றையச் சம்பவம் (ஸாஹிரா மகாநாடு) ஒரு முச்சந்தி. என் எழுத்துச் சத்தியத்தின் ஆற்றலுக்கும் ஆரோக்கியத்திற்கும் தோதான பாதையிலே நடக்கத் தொடங்கி விட்டேன். நான் தேர்ந்தெடுத்த பாதையே சரியானது என்று, என்னுடைய ஞான போதனை எதுவும் இன்றியே, ரஹ்மானும் தேர்ந்தெடுத்திருந்தார். ஒரே இலக்கிய இலட்சியத்தை வென்றெடுக்கும் பாதையிலே, இருவரும் சகாக்களாகப் பணியாற்ற வேண்டும் என்ற இணக்கம்—ஒரு வகைச் சத்தி

யப் பிரமாணம்—இருவருக்கும் இடையில் ஏற்பட்டது. ஏறத்தாழப் பதினைந்து ஆண்டுகள் ஆகின்றன. எங்கள் இருவரினதும் இலட்சியப் பயணந் தொடருகின்றது. இறைவன் நியமித்தவையே நடக்கும். அது நடக்கின்றது. இருவரினதும் ஒத்த இலக்கியப் பயணம், இன்ஷூ அல்லாஹ், மரண பரியந்தம் நீளும். ரஹ்மானுக்கும் எனக்கும் இடையில் ஏற்பட்ட இந்தப் பிணைப்பு, ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் ஒரு திருப்பு முனையாக அமைந்தது. அது ஏற்படுத்திய தாக்கங்களையும், அதன் வெற்றி தோல்விகளையும் நான் இங்கு விமர்சனத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. வருங்கால விமர்சகர்கள் இந்தப் பணியினை மேற்கொள்ளுதலே செப்பமானது. சங்கையாவ இலக்கிய விமர்சனம் நடைபெறுவதற்குக் கால இடைவெளி ஒன்று தேவை. சொந்த மன உலைச்சல்களை விமர்சனம் என்ற பெயராலே அழுது வடிக்கும் அபத்தத்தையும் இந்தக் கால இடைவெளிச் சொஸ்தப்படுத்த வல்லது.

ஈழத்து இலக்கிய உலகிலே நாங்கள் இருவரும் புதிய சக்தியாக இணைந்து செயலாற்றத் தொடங்கிய உருபுவாய்ந்த சாங்கங்கள் தெளிவாகியபொழுது, இலக்கிய உலகிலே சதா இலக்கிய புரட்டுகளும் நாசகாரச்சதிவேலைகளும் செய்பவர்கள் (இவர்களிலே சிலரைத் தான் இந்த இக்வால்ஸ் ஞானாசிரியராகக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.) இருவருடைய நட்பினையும் பிரித்து வைக்க மனித ஆற்றலும் முயற்சியும் சாதிக்கக்கூடிய உத்திகள் அனைத்தையும் பயின்றார்கள். மிகக் மிக கேவலமான, மிக அருவருக்கத்தக்க கதைகளை ஜோடித்துப் பரப்பினார்கள். இருவருக்கும் மனமுறிவு ஏற்படுத்தக்கூடிய பிரசாரத்தை மட்டுமன்றி, நிகழ்வுகளையும் சிருஷ்டித்தார்கள். ஒத்த இலட்சியப் பயணம் என்ற கட்டித்த பிடிமானம் மட்டும் சதாகாலமும் இருவருக்கும் இடையில் நிலைத்திருக்காது போனால், எங்களுடைய இலக்கிய விரோதிகள் தமது சதி வேலைகளிலே வெற்றியும் பெற்றிருத்தல் சாத்தியம் என்பதை இப்பொழுது நன்றாக நிதானிக்க முடிகின்றது. இத்தனைக்கும் மத்தியிலும் எமது நட்பு நீடித்தல் சங்கையானது என்பது இறைவன் நியதி. எல்லாப் புகழும் அவனுக்கே!

எமது நட்பின் பயனாக ரஹ்மான் எவ்வாறு தமது சொந்த இலக்கியப் படைப்பாற்றலைச் செப்பப்படுத்திக்

கொண்டார்; வளப்படுத்திக் கொண்டார்; பயனடைந்தார் என்பன நான் நினைத்துப்பார்க்காதவை. ஆனால், என்னுடைய எழுத்தாற்றலைச் செப்பனிடவும் வளப்படுத்தவும் ரஹ்மானின் படைப்பாற்றலும், இலக்கிய நயப்பும் பெரிதும் உதவியிருக்கின்றன என்ற உண்மையை மிகுந்த நன்றிப் பெருக்குடன் இங்கு பொறித்து வைக்க விரும்புகின்றேன்.

இந்த இக்வால்ஸிலே, எம். எஸ். எம். இக்பால் மட்டுமே இளம்பிறை ரஹ்மானின் இலக்கிய நயப்பினை யும் ஆற்றலையும் ஓரளவுக்கேனும் இனங்கண்டு கொள்ளக்கூடிய நெருக்கத்திலே பழகியிருக்கின்றார். இந்த நெருக்கங்கூட, எனக்கும் ரஹ்மானுக்குமிடையிலான இலக்கிய சித்தாந்தப் பிணைப்பு ஏற்படுவதற்கு முன்னரே அறுந்துபோய் விட்டது. தான் பழகிய காலத்தில் ரஹ்மான் அடைந்திருந்த இலக்கியப் பக்குவத்தை மட்டுமே தளமாக வைத்துக்கொண்டு, கடந்த பதினைந்து ஆண்டுகளாக ரஹ்மானின் எழுத்துச் சத்தியத்திற்கு எதிரான வசைபாடும் இயக்கத்தினை இக்பால் நடத்தி வந்துள்ளார். 1962 ஆம் ஆண்டில், இளம்பிறை ரஹ்மான் அரசு வெளியீட்டினை நிறுவினார்.

ரஹ்மானுடன் நான் நட்புப் பயிலத் தொடங்கிய காலத்திலே கட்சி அரசியலிலிருந்து முற்றிலும் ஒதுங்கிய வளும் வாழ்ந்தேன். தத்துவ வேறுபாடுகள் அல்ல என் ஒதுக்கத்திற்குக் காரணம். என்னைப் பற்றி அந்தக் காலத்தில் நிறைய மீள்பார்வை செய்து பார்த்தேன். இலக்கியம்-கலை ஆகியவற்றிலே எனக்குத் தெளிவான கொள்கைப் பிடிமானம் இருந்தது. அந்தச் சத்தியத்தை நான் இழந்தால், நான் வெறுமையானவனாகி விடுவேன் என்பதையும் என்னால் நிதானிக்க முடிந்தது. கலா சத்தியம் என்னை வென்றது. அரசியல் ஒதுக்கம், கலை-இலக்கிய முயற்சிகளுக்கு எனக்கு உபரியான நேர அவகாசத்தினை யுந் தந்துதவியது.

ஈழத்துத் தமிழ்க் கலை - இலக்கிய முயற்சிகளின் புதிய கோலங்கள் எவ்வாறு அமையும் என்பதையும் என்னால் ஓரளவுக்கு மட்டிட முடிந்தது. 1961-ம் ஆண்டில், 'அடுத்த தலைமுறையில், சிழக்கிலங்கை மக்களும்—சிறப்பாக முஸ்லிம் மக்களும்—மலையக மக்களுந்தான் கலை

இலக்கிய இயக்கத்திற்குத் தலைமை தாங்குவார்கள் என்று பகிரங்கமாக அறிக்கையிட்டேன். அநுபவத்தை வைத்துக் கொண்டு, போக்கின் பாங்கங்களை இனந் தெளிந்து, வருங்காலம் பற்றிய கணிப்பை அறிக்கையிடுவதற்கு ஓர் எழுத்தாளனுக்கு—எழுத்திலே சத்திய நோன்பினைச் சிந்தனை விரியத்துடன் பயிலும் எழுத்தாளனுக்கு—உரிமை இருக்கின்றது. இக்கூற்றின் தாற்பரியத்தை முதலில் இனங்கண்டு வரவேற்றவர் இளம்பிறை ரஹ்மான் தான்.

இந்தப் பின்னணியிலேதான் அவர் கிழக்கிலங்கை கதை முயற்சிகளின் பிதாமகரான வ. அ. இராசரத்தினத்தின் 'தோணி' என்ற கிறுகதைத் தொகுதியைத் தமது அரசு வெளியீட்டின் முதலாவது நூலாக வெளியிட்டார். அடுத்து, கிழக்கிலங்கையைச் சேர்ந்த வித்துவான் க. செபரத்தினம் எழுதிய 'வாழையடி வாழை' என்னும் நூலை வெளியிட்டார். மூன்றாவது நூலாக கிழக்கிலங்கையின் முதுபெரும் கவிஞரான புலவர்மணி ஏ. பெரியதம்பிப் பிள்ளை அவர்களின் 'பகவத் கீதை வெண்பா' என்ற நூலை வெளியிட்டார். அதே ஆண்டில் ஏயாரெம் சலீம் எழுதிய 'ஈழத்து முஸ்லிம் புலவர்கள்' என்ற நூலையும் அச்சிட்டு உதவினார்.

'தோணி', 'பகவத் கீதை வெண்பா', 'ஈழத்து முஸ்லிம் புலவர்கள்' ஆகிய மூன்று நூல்களும் அவ்வாண்டிற்கான சாகித்திய மண்டலப் பரிசுகளைப் பெற்றன. கிழக்கிலங்கை எழுத்து முயற்சிகளுக்குச் சாகித்திய மண்டலப் பரிசு கிடைத்தமை இதுவே முதல்தடவை. இந்த அரிய வசதியையும், வாய்ப்பையும் ரஹ்மானின் இலக்கியச் சத்தியம் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தது என்பது இதனால் எண்பிக்கப்படுகின்றது.

புத்தக = சஞ்சிகை வெளியீடுகள் காரணமாக வ. அ. இராசரத்தினம், புலவர் மணி ஏ. பெரியதம்பிப் பிள்ளை, வித்துவான் க. செபரத்தினம், கவிஞர் அண்ணல், மர்ஹூம் எ. எம். ஏ. அனீஸ், 'சானூ', ஜே. எம். எம். அப்துல் காதிர், இரசிகமணி கனக-செந்திநாதன், கவிஞர் கந்தவனம், மு. தனையசிங்கம், கவிஞர் மஹாகவி, அல்ஹாஜ் வி. எம். ஷம்ஷுதீன், அல்ஹாஜ் ஏ. எம். ஷரிபுதீன், ஹாபிஸ் செய்யிது அஹமது, ஹஸன் மௌலானா, பேரா

சீரியர் ஆ. சதாசிவம், டாக்டர் தனஞ்செயராஜசிங்கம், சு. வே., பண்டிதர் தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி; வித்துவான் F. X. C. நடராஜா, யாழ்ப்பாணம் தேவன், ஏ. ஜே. கனகரத்னா, ஆர். பாலகிருஷ்ணன், ஈ. எல். எம். புறாரி, கவிஞர் தூர், கவிஞர் நீலாவணன், டாக்டர். கே. எஸ். நடராஜா, டாக்டர் பூலோகசிங்கம், மக்கள் கவிமணி மு. இராமலிங்கம், குறமகள், கே. வி. நடராஜன். யாழ்வாணன். நவம், அன்புமணி, இ. சங்கர், பண்டிதர் சபாபதிப்பிள்ளை, இராஜ. அரியரத்தினம், கவிஞர் இ. நாகராஜன், பி. எஸ். மீரா, எம். ஐ. எம். தாஹிர், ஜப்பார், மருதூர்க் கொத்தன் - நு. .மான் உட்பட கல்முனை எழுத்தாளர் கோஷ்டியினர் (இந்தப் பட்டியல் அறுமார் வால்போல நீளுவதால் நிறுத்துகின்றேன்) ஆகிய தமிழ் அறிஞர்களுடனும், எழுத்தாளர்களுடனும் விமர்சகர்களுடனும், கலை-இலக்கிய ஆர்வலர்களுடனும் நெருங்கிப் பழகவும், இலக்கியம்-இலக்கணம் சம்பந்தமான சம்பாஷணைகள் நடத்தித் தெள்வு பெறவும் இளம்பிறை ரஹ்மானுக்குத் தாராளமாகவும் ஏராளமாகவும் வாய்ப்புகள் ஏற்பட்டன. புலவர் மணியின் தமிழ் அறிவு; எ. எம். எ. அஸீஸின் கல்வி ஞானம், இஸ்லாமிய இலக்கியங்களிலே அப்துல் காதிரும் கவிஞர் நூரும் பெற்றிருந்த கொழுத்த புலமை, மஹாகவி - அண்ணல் ஆகியோரின் கவிதா ஆற்றல், கனக-செந்திநாதன்-கனகரத்னா-மு. தனையசிங்கம் ஆகியோர் பயின்ற இலக்கிய விமர்சன நேர்த்தி ஆகியன ஈழத்து இலக்கிய உலகம் பெரும்பாலும் ஏற்றுக்கொண்ட சங்கதிகள். பட்டியலிலே இடம் பெறும் பலரேனும் கலை - இலக்கியத்தின் ஏதாவது ஒரு துறையிலே முன்னணி இடம் வகிப்பவர்கள். இவர்கள் எல்லோருடனும், மணிக் கணக்காக - சிலருடன் நாள் கணக்காக - ரஹ்மான் இலக்கிய சம்பாஷணைகளிலும் உரத்த சிந்தனைகளிலும் ஈடுபட்டதை நான் அறிவேன். இக்கூற்றின் சாட்சிகளாக இவர்களுட்பலர் நம் மத்தியிலே வாழ்ந்து கொண்டிருத்தல் மகிழ்ச்சிக்குரியது.

பேராசிரியர் சதாசிவம் சரவைத் தாள்களைச் செப்பம் பார்ப்பதிலே ஒரு புலி. ஞானப்பள்ளிப் பதிப்பின்போது, அவர் செப்பம் பார்த்த சரவைத் தாள்களை நோட்டமிட்ட ரஹ்மான், “டாக்டர்! அச்சுச் செப்பம் பார்ப்பதில் நீங்கள் நாவலர் நிகர்த்தவரே. ஒப்புக் கொள்கிறேன். பழக்க தோஷத்தினால் அச்சாள

னுடைய கண்கள் கூர்மையானவை” என்று கூறி, பேராசிரியர் திருத்தத் தவறிய இரு பிழைகளைச் சுட்டிக் காட்டினார். இந்த வர்த்தமானங்களிலிருந்து ரஹ்மான் இலக்கிய ஞானத்திலும், மொழியறிவினும் எவ்வளவு தூரம் வளர்ச்சியடைந்திருப்பார் என்பது சுயமே விளங்கும். இத்தகைய ஓர் அரிய வாய்ப்பு எழுத்துத் தமிழ் இலக்கிய உலகில் வேறு யாருக்கும் வாய்த்ததுமில்லை. ரஹ்மானின் நட்பினை இனிமையுடன் பயின்ற காரணத்தினால், நானும் இந்த வாய்ப்பினைப் பயன்படுத்தி வளர்ந்தேன் என்பதும் உண்மை.

எழுத்துத் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் பலவாய வண்ணங்களையும், வகைகளையும் நூலுருவிற் கிட்டுமாறு செய்வதில் அரசு வெளியீடு ஒப்பற்ற சாதனைகளை இயற்றியது. சிறுகதை-நாவல்-கவிதை-காவியம்-வரலாறு-விமர்சனம் - உருவகக்கதை - நாடகம்- பேனாச் சித்திரம்-சொற்பொழிவு-அங்கதம்-பரிசேரத்தை - பழந்தமிழ் நூற்பதிப்பு என நீண்டு கொண்டே போகும் இலக்கியத்தின் எந்த ஓர் உப பிரிவையும் அலட்சியஞ் செய்யாது, அவ்வத்துறைகளைச் சங்கைப் படுத்தும் வகையிலே நூற்பதுக்கும் அதிகமான நூல்களை ரஹ்மான் பதிப்பித்து வெளியிட்டுள்ளார். புத்தகங்களை அரங்கேற்றுவதிலும் அவர் பல புதுமைகளைச் சாதித்தார். ஹோட்டல் தப்ரேனிலே நூல்களை அரங்கேற்றும் மரபினை இளம்பிறை எம். ஏ. ரஹ்மானே தோற்றுவித்தார். இரண்டு சந்தர்ப்பங்களில், ஏக காலத்தில் ஐவைந்து நூல்களை வெளியிட்டு, எழுத்துலகத்தை திகைப்பிலே திணறடித்தார். இவை லட்சாதிபதி அச்சாளர்கூடக் கவலு காண முடியாத சாதனைகள். (ஓர் என்பது பக்கப் பிரசுரத்தினைப் பிரசுரிக்க முட்டிக்காசு சேர்த்தும், விளம்பரங்களுக்கு அலைந்தும் அநுபவப்பட்ட இக்வால்ஸ், இந்தச் சாதனையை மனசார நினைத்துப் பார்க்கட்டும்.) ஹோட்டல் சமுத்திராவில், 'ஞானப்பள்ளி' (பதிப்பாசிரியர்: பேராசிரியர் ஆ. சதாசிவம், 'மத்து' (ஏ. ஜே. கனகரத்தன), 'எழுத்துத் தமிழ் நூல் வரலாறு' (வித்துவான் F. X. C. நடராஜா), 'எஸ். பொ. அறிக்கை' 'அவாந்திகதைகள்' (எச். எம். பி. முஹிதீன்) ஆகிய ஐந்து நூல்களை வெளியிட்டார். இந்த வெளியீட்டு விழாவிலே ஆர். எஸ். பெரேரா, எஸ். எஸ். குலத்திலக்க, செ. குமாரசூரியர் ஆகிய மூன்று அமைச்சர்கள் கலந்து கொண்டார்கள். புத்

தக வெளியீட்டு விழா நிகழ்ச்சிகளைச் செய்தித்துறைப்படங்களுக்கத் திரைப்படங்களிலே காட்டக்கூடிய மதிப்பினை முதலில் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தவரும் ரஹ்மானே. தாம் பிரசுரித்த நூல்களை இந்தியா - மலேஷியா - சிங்கப்பூர் ஆகிய நாடுகளிலும் கிடைக்கத்தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்து, நம் நாட்டு எழுத்தாளர்களுக்குக் கடல் கடந்த புகழையுஞ் சம்பாதித்துக் கொடுத்தார்.

இந்த ஐந்து நூல்களுள் ஒன்று எச். எம். பி. முஹிதீனின் அவாந்தி கதைகள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இது மொழிபெயர்ப்பு நூல். இந்த நூலின் அமைப்பையிட்டு முஹிதீன் பெருமைப்பட்டார். முஹிதீன் ஒரு சந்தர்ப்பத்திலே, சதிக் கிளர்ச்சிகளுடன் சம்பந்தப்படுத்தப்பட்டு சிறையிலடைக்கப்பட்டிருந்தார். முஹிதீனுக்காக தூதுவரகப் புத்தகங்கள் அச்சிட்டதினால், ரஹ்மானும் போலீஸாராலே தேடப்பட்டார். வானொலி மஞ்சரி அடிப்பதற்காக ரஹ்மான் புதிய முதலீடும் செய்திருந்த சமயம். இரண்டுமாதங்களுக்கு அவர் தமது அச்சகத்தையே மூடிவைக்க நேர்ந்தது. இதனால், அவர் பல்லாயிரக் கணக்கான ரூபாய்களை நஷ்டமடைய நேர்ந்தது.

இதற்காக அவர் வறுந்தியதுமில்லை.' எச். எம். பி. தந்த அச்ச வேலைகளினாலே ஆதாயமும் அடைந்தேன்' என்று சமாதானம் கூறினார். இளம்பிறை ரஹ்மானின் எழுத்தாண்மையை மதித்த முஹிதீன் 1960ல் வெளியிட்ட 'தமிழும் முஸ்லிம் புலவர்களும்' என்ற பிரசுரத்தில் நன்றியும் கூறியுள்ளார்.

இளம்பிறை ரஹ்மானின் எழுத்துலகச் சாதனைகள் அம்மட்டோ? அவர் அறுபது நூல்கள் வரை அச்சிட்டுள்ளார். 'புத்தகம் என்றால் அது ரஹ்மானின் அவமப்பும் அச்சமே' என்று ஈழத் தமிழ் உலகை ஏங்க வைத்தார். தமிழ் இலக்கிய உலகம் இவ்வாறு அவரை மதித்தமை அவர் முஸ்லிம் சமுதாயத்தினருக்கு வென்றெடுத்துத் தந்த பெருமையாகும்.

இளம்பிறை ரஹ்மான் வெலிகாமம் மத்ரஸாவில் ஓதியவர். அரபி மொழிப் பயிற்சியுள்ளவர். தமிழ் நூல்கள் பற்றிய அவருடைய அறிவு வியக்கத்தக்கது. சிங்களம்-ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளும் சுமாராகத் தெரியும்.

அவருக்கு அபார ஞாபக சக்தி உண்டு. எதையும் தூதா
 எமகாச் செய்யும் இயல்புடையவர். அவருடன் நட்பி
 னைப் பம்பலத் தொடங்கியதிருந்து இற்றைவரை நான்
 எழுதும் அத்தனை ஆக்கங்களையும் அவர் பொறுமையுடன்
 வாசித்துள்ளார். என் அவசர எழுத்துக்களிலே மலிந்து
 காணப்படும் எழுத்துப் பிழைகளைத் திருத்தித் தருவார்.
 சொல் வழக்களைச் சுட்டிக் காட்டுவார். என் எழுத்திலே
 ஒரு நிதானத்தைச் சேர்ப்பதில் அவருடைய பங்களிப்பு
 அதிகம். 'நற்போக்கு இலக்கியம்' என்ற கோட்பாடு
 பற்றிச் சிந்திப்பதற்கும், சரியான நியாயங்களையும் பிர
 மேகங்களையும் முன் வைப்பதற்கும் அவர் பெரிதும் உத
 விவர். (மார்க்ஸின் புகழ் உயர்ந்ததாயினும், கம்யூ
 னிவ சித்தாந்தத்தை வளைவதிலும் ஏங்கல்லுக்கு நிறைந்த
 புகிரிந்தது என்பதை படு முற்போக்கு பேசும்
 இக்வால்ஸ் அறிந்திருக்க வேண்டும்.)

புதிய வீறும் சத்தியமும் கொண்ட இலக்கியக்
 கோட்பாட்டினை வளைவதற்குப் பல மட்டங்களிலுமுள்ள
 எழுத்தானருடைய இலக்கியப் போக்குகளையும் எண்
 ணத் துடிப்புகளையும் நாடி பிடித்துப் பார்க்க வேண்டி
 யிருந்தது. இதனைச் சாத்தியமாக்கும் வகையில் 1963
 ஆம் ஆண்டில் மட்டக்களப்பில் பெரிய அளவிலே தமிழ்
 விழா ஒன்று கொண்டாடப்பட்டது. எழுத்தின் நானு
 பகுதிகளிலிருந்தும் முந்தாற்றுக்கும் மேற்பட்ட எழுத்தா
 ளர்களும், கலைஞர்களும் மட்டக்களப்பில் மூன்று தினங்
 கள் தங்கி தமிழ் விழாவைச் சிறப்பித்தார்கள். இந்த
 விழாவிலே கலந்துகொண்ட அனைவரும், இந்த விழா
 வின் வெற்றிக்கு ரஷ்யமானின் தீர்வாக அமைப்புத்திறனும்,
 எழுத்தாண்மையும் பெருமனனில் உதவின என்பதை
 அறிந்தே இருந்தனர்.

பின்னர் இருவரும் ஓய்வெடுத்துக் கொண்டு, கல்குடா
 விலே தங்கி 'நற்போக்கு இலக்கியம்' என்ற கோட்பாட்
 டினை வகுத்தமைத்தோம். இலக்கியம் பற்றிய அந்தச்
 சித்தாந்தத்திற்கு நான் எழுத்துருக் கொடுத்தேன். 1964
 ஆம் ஆண்டில் முகாரில் நடந்த இரண்டாவது தமிழ்
 விழா, என் பெயரிலேயே சமர்ப்பிக்கப்பட்ட நற்போக்கு
 இலக்கியக் கோட்பாட்டினை ஒரு முகமாக அங்கீகரித்தது.

“தமிழ் பேசும் மக்கள் மத்தியிலே ஒரு முஸ்லிம் கலா
 சாரத் தூதுவன் வெளிவருதல் வேண்டும். புதிய ஆற்

றல்களுக்கு—குறிப்பாக புதிய முஸ்லீம் ஆற்றல்களுக்கு—
பிரசுர களம் அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும். முஸ்லீம்
மக்கள் மத்தியிலே சமுதாய விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்த
வேண்டும். கிழக்கிலங்கையிலும், தென் மேற்குக் கரை
யோரங்களிலும் வாழும் இனைய கலை ஆக்கங்களுக்கு ஓர்
அங்கீகாரத்தினைப் பெற்றுத்தர வேண்டும். நாம் முஸ்
லைத்துள்ள நற்போக்கு இலக்கியச் சித்தாந்தங்களுக்கு
ஒரு விமர்சனக் களந் தேவை. இவற்றையும் உத்தேசித்து
‘இளம்பிறை’ என்ற சஞ்சிகையை வெளியிட நான் உத்தே
சித்துள்ளேன்’ என்று மட்டக்களப்பிற்கு வந்திருந்தபோது
சுநதியாகத் தெரிவித்தார். இளம்பிறையைப் பிரசுரித்தல்
வேண்டும் என்ற எண்ணம் முழு முழுக்க ரஹ்மான் சிந்
தீயிற் பிறந்த குழந்தையே. ரஹ்மானின் சொந்தப்
பொருளாதார சேமத்தை உத்தேசித்தாயினும், பரமார்த்த
இலக்கியவாதியான நான் தயக்கம் தெரிவித்தேன்.
ஆனால், எதையும் நிதானமாகச் சிந்தித்து முடிவெடுத்த
பின்னர் தீவிரமாகச் செயற்படும் இயல்பினரான ரஹ்
மான் என் தயக்கத்தினை நிராகரித்துச் செயலில் இறங்கி
னார். ‘இளம்பிறை’ அவருடைய எழுத்துச் சத்தியத்தையு
ம் படைப்பாற்றலையும் பறைசாற்றி ஒன்பது ஆண்டுகள்
வெளிவந்தது. பல முஸ்லீம் தலைவர்களுடைய படங்
களை அட்டையிலே பிரசுரித்துச் சிறப்பித்தார். இலங்
கையிலுள்ள மூன்று பள்ளவாயில்களுடைய படங்களையும்
அவற்றைப் பற்றிய விபரங்களையும் வெளியிட்டார். ‘கல்வி
மலர்’, ‘சாகித்திய மலர்’, ‘மீலாத் மலர்’கள் ஆகியன
மிகச் செறிவான இலக்கிய மலர்கள் என்று பாராட்டப்
பட்டன. எழுத்தாளர் ரஹ்மான் சஞ்சிகையாளராக
வரும் பணியாற்றிய காரணத்தினாலே சில சந்தர்ப்பங்
களில் அவர் சில பல புனை பெயர்களிலும் எழுதினார்.
‘மாலிக்’ என்பது ரஹ்மானுடைய புனை பெயர்களில்
ஒன்று என்பதை இனியாவது இக்வால்ஸ் அறியக்கூடவர்.
தடல் புடலாகச் சந்தா பிரித்தே இளங்கீரன் ‘மரகதம்’
என்ற சஞ்சிகையை வெளியிட்டார். அது நான்கு இதழ்
களுடன் மரணம் எய்தியது. இளம்பிறை ஒன்பது ஆண்டு
கள் தொடர்ந்து வெளிவந்தது. மலேஷியா, சிங்கப்பூர்
இந்தியா முதலிய நாடுகளிலும் ‘இளம்பிறை’ விநியோக
மாகிக் கொண்டிருந்தது. இளம்பிறை மீது கொண்ட அபி
மானத்தினால் பல அன்பர்கள் சந்தா அனுப்பினார்கள்.
இவ்வாறு அனுப்பப்பட்ட சந்தாவை அனுப்பியவர்க
ளுக்கே திருப்பி அனுப்பிவிட்டார். ‘ஆண்டு ஒன்றுக்

குப் பன்னிரண்டு இடங்கள் உரிய காலத்தில் அனுப்பி வைக்கலாம் என்ற நிச்சயமான அடித்தளம் இல்லாமல் சந்தா பெறுவது என் தார்பிகத்திற்கு மாளுந்து" என ரஹ்மான் விளக்கினார். ஈற்றில், இளம்பிறைக்கான சந்தாத் திட்டத்தினை அறிவித்தார். இடையிலே புகுந்த வேறு நெருக்கடிகளினால், இத் திட்டத்தை அவர் அமுலாக்கவில்லை. 'இளம்பிறை' யிலே புதிய எழுத்து முயற்சிகளுக்குத் தாராளமாக ஊக்கம் அளித்தார்.

புதியவர்களுடைய படைப்புகளைச் செப்பவிடுவதில் அதிக சிரத்தை காட்டினார். இளம்பிறைக் காரியாலயத்திற்கு ஆர்வமுடன் வரும் இனையவர்களுக்கு இலக்கிய விஷயங்கள் குறித்து ஞானோபதேசம் செய்வதில் அவர் என்றுஞ் சலிப்படைந்ததேயில்லை. அவர் செலுத்திய அழுங்குப் பிடியான சிரத்தையினால் இளம்பிறைப் பன்மையிலேயும் சில பல எழுத்தாளர்கள் உருவாகியுள்ளார்கள். இக்கூற்றுக்கு அவர்களைச் சாட்சிகளாய் அமர்த்துகிறேன். ஈழத்தி முஸ்லிம்களின் இனைய ஆற்றல்களுக்கு 'இளம்பிறை' தளம் அமைத்துக் கொடுத்தது போன்று வேறெந்தச் சஞ்சிகையம் களம் அமைத்துக் கொடுக்கவில்லை என்பது வரலாறு. முஸ்லிம் பெண் எழுத்தாளர் தோன்றுவதற்கும் அவரே செம்மையான அடிக்கல் நாட்டினார். ஈழத்துச் சஞ்சிகை வரலாற்றில் 'இளம்பிறை' சிறப்பிடம் பெறும் என்பது திண்ணம். இளம்பிறை ரஹ்மான் எழுத்தாண்மைக்கு களங்கங் கற்பிக்கப் படாத பாடுபடும் இக்வால்ஸ் "புத்தகங்கள் பதிப்பித்ததிலும், பத்திரிகை நடத்தியதிலும் ஒரு புதிய திருப்பத்தை எம். ஏ. ரஹ்மான் கொண்டு வந்தார்" என்ற உண்மையைக் கக்கியும் விட்டனர். இக்வால்ஸினால் தின்று முழுங்க இயலாத அளவுக்கு இந்த உண்மை கட்டித்ததாக இருந்தது போலும்!

தமது எழுத்து ஆண்மையினால் ரஹ்மான் இலக்கிய உலகிலே சாதித்த வெற்றிகள் அதிகம். ஈழத்திலே யிக அதிக பரிசுத் தொகை வழங்கப்பட்ட சிறு கதைப் போட்டியிலே முதலாவது பரிசு பெற்றார். ஈழத்தில் நடைபெற்ற முதலாவது உருவகக் கதைப் போட்டியிலே முதற் பரிசு பெற்றார். இலங்கை வாடுனாவியில் இதுவரையிலும் ஒரே யொரு சரித்திரத் தொடர் நாடகம் மட்டுமே ஒப்பரப் பப்பட்டுள்ளது. 'தாஜ்ஹால் நிழலில்' என்ற பெயரில் அதனை ரஹ்மானே எழுதியுள்ளார். நாடகப் பிரதிக்கான

கலைக் கழகம் யரிசிலும் பெத்திசூக்கிள்ரூர். சிழக்கிலங்கை எழுத்தாளர்களுக்கு அதிக பிரகர களம் ஒதுக்கிச் கொடுக்க வேண்டுமென்ற கரிசனையினாலும், தினகரன் ஆசிரியர் திரு. இ. சிவகுருநாதனின் ஒத்தாசையுடன் பரிசோதனைக் களங்கள் அமைத்தார். 'கோட்டை முனைப் பாலம்', 'மரபு', 'இருவர் நோக்கு' என்ற இலக்கிய பரிசோதனைக் களங்கள் எல்லாம் ரஹ்மான் சிந்தனையில் எழுந்தவைதாம். இவை, அவர் மற்றவர்களுடைய திறமைகளைக் கண்டு காழ்ப்படையாது அவற்றை மதித்துப் பேணும் செம்மனத்திற்கு அத்தாட்சிகளாய் அமைகின்றன. இளம்பிறையிலே சாதித்த இலக்கியப் புதுமைகள் எண்ணில் அடங்கா. இலங்கை வானொலியிலே சாதித்தவையும் அவ்வாறே. அவர் நடத்திய 'செவ்வாய் மலர்' என்ற சஞ்சிகை நிகழ்ச்சி, தமிழ்ச் சேவையில் முதன் முதலாக சஞ்சிகை நிகழ்ச்சிக்கான ஓர் உருவத்தையும் இலக்கணத்தையும் வகுத்தமைத்தது. முஸ்லிம் நிகழ்ச்சியில் ஒலிபரப்பாகிய இந்த நிகழ்ச்சி பல்லாயிரக் கணக்கான முஸ்லிம் சுவைஞர்களை மட்டுமல்ல, தமிழ்ச் சுவைஞர்களையும் கவர்ந்திழுத்தது. வாரா வாரம் ஆயிரக் கணக்கான கடிதங்கள் அவருக்கு வந்த வண்ணம் இருந்தன. இக் கூற்றுக்கு வானொலி ஊழியர்களையும், பரந்துபட வாழும் சுவைஞர்களையும் சாட்சிகளாய் அமர்த்துகின்றேன். 'குடியரசுத் தினம்', 'மேதினம்' 'பண்டாரநாயக்க நினைவு தினம்' ஆகிய விசேட நிகழ்ச்சிகளையும் சிறப்பான முறையிலே வகுத்தமைத்தார். தமிழ்ச் சேவையிலே ஒலிபரப்பாகிய மேற்படி விசேஷ நிகழ்ச்சிகளும் பார்க்க இவைசிறப்பாக அமைந்தன என்று ஒருமுகமாகப் பாராட்டினார்கள். சிறுவர்கள் மீது அன்புள்ளன் கொண்டதினாலும், 'இளமைப் பருவத்திலே' என்னும் சிறுவர் இலக்கிய நூலை வெளியிட்டார். இஸ்லாமிய வரலாற்றினை மக்கள் மன்றில் மலிவித்தல் வேண்டும் என்ற நன்றோக்குடன் 'இஸ்லாமிய வரலாற்றுக் கதைகள்' என்னும் நூலை எழுதி வெளியிட்டார். இரண்டு வார காலத்தில் முதலாம் பதிப்பு முழுவதும் விடப்பட்டு விடவே, அடுத்த மாதமே இரண்டாம் பதிப்பினையும் வெளியிட்டார். உருவகக் கதைத் துறையில் அவர் வெளியிட்ட 'மரபு' நூல், இத்துறையில் இன்றளவும் முதல் நூலாக உயர்ந்து நிற்பதுடன், அதன்புகழ் காலத்தை வென்றும் உரைக்கப்படும். இதைப் பற்றிப் பேராசிரியர் இளந்திரையன், தமது 'தமிழில் சிறுகதை' என்ற நூலிலே வருமாறு குறித்து மகிழ்ந்துள்ளார்.

“பல் காலமாகவே பத்திரிகைகளில் அவ்வப்போது சில உருவகக் கதை முயற்சிகள் நடைபெற்று வந்தாலும், அதில் முழு வெற்றி பெற்றவர்களாக எவரையும் குறிப்பிட இயலவில்லை. அண்மையில் இரண்டு தமிழ் இளைஞர்கள் இந்தத் துறையில் முனைந்துள்ளார்கள். ஒருவர் தமிழகத்து ஜ. சாமிநாதன், மற்றவர் ஈழத் தமிழகத்து எம். ஏ. ரஹ்மான். இந்தத் துறையில் தாய்த் தமிழகத்தைச் சேர்ந்த (ஈழ)த் தமிழகம் மிஞ்சி விட்டதென்றே கூறவேண்டும். எம். ஏ. ரஹ்மானின் உருவகக் கதைகளைக் கொண்ட ‘மரபு’ என்னும் தொகுதி 1964-ல் வெளி வந்துள்ளது, தமிழில் வந்த உருவகக் கதைத் தொகுதிகளில் இதுவே முதலாவது என்று தெரிவித்து.”

ரஹ்மான் நிறைஞடம். தமது புகழை அநியாயமாக மலிவிக்க விரும்பாதவர். புகழ் பற்றிய பிரஸ்தாபத்தில் கூச்சப்படும் இயல்பினர். அன்பிற்கு அல்லது நிர்ப்பந்தத்திற்கு மசிந்தே மேடைச் சொற்பொழிவுகளுக்கான அழைப்பினை ஏற்றுக் கொள்ளுவார். 1963ஆம் ஆண்டிலேயே அவர் சாகித்திய மண்டலம் எடுத்த பெருவிழாவிலே, பேச்சாளராக அழைத்துக் கொள்ளப்பட்டார். தமது கருத்துக்களைச் சுருக்கமாகவும் தெளிவாகவும் பேசுவதில் வல்லவர். இந்தியாவைப் பூர்வீகமாகக் கொண்டவர்கள் இன்றுங்கூட தீன் பயிரின் திவ்விய வளர்ச்சிக்குத் தமது பங்களிப்பினைச் செய்து வருகின்றார்கள். உடப்பிலுள்ள பள்ளவாயிலை 40,000 ரூபாய் செலவில் ஜனாப் எம். ஏ. ஹமீத் அவர்கள் புனருத்தாரணஞ் செய்துள்ளார். ஜூன் 27-ம் நாளன்று இதன் திறப்பு விழா அடக்கம் கலந்த விமரிசையுடன் நடந்தது. அல்லாமா மாப்பிள்ளை லெப்பை அவர்களுடைய வழிநின்று, நூறு ஆண்டுகளுக்குப் பின்னரும், இக்வால்ஸ் தொடுத்துள்ள துவந்த யுத்தத்தினாலே கூடத் தடைப்படாது, தீன் நெறியின் மேன்மைக்கான காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன என்பதை இந்நிகழ்ச்சி எண்பிக்கும். இந்த உடப்புப் பள்ளிவாயில் திறப்பு விழா விலே சொற்பெருக்கு ஆற்றியதில் ரஹ்மான் திருப்தியும் அடைந்தார். சாகித்திய மண்டலம் உத்தியோக பூர்வமாக வெளியிட்ட ‘கலைப்பூங்கா’ என்னுள் சஞ்சிகையிலும் ரஹ்மானின் எழுத்தாண்மை நாட்டப்பட்டது.

‘எஸ். பொ. வின் ‘பொஸ்வ’லே ரஹ்மான்.’ என்று கூறுமளவிற்கு அவருக்கு என்னுடைய எழுத்துக்களிலே

ஈடுபாடு உண்டு. கடந்த ஒரு தசாப்த காலமாக. கொழும்பில் நாம் இருவரும் ஒரே கூரையின் கீழேயே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றோம். தமிழ் வசன நடை வரலாற்றிலே நான் பயிலும் வசன நடை ஒரு தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தியுள்ளது என்பது விமர்சகர்களுடைய பரந்துபட்ட அபிப்பிராயம். என் இலக்கிய விரோதிகள்கூட என் வசன நடையின் தாக்கத்திற்கு உள்ளாகியிருக்கின்றார்கள் என விமர்சகர் மு. தனையசிங்கம் ஒரு சந்தர்ப்பத்திலே குறிப்பிட்டார். (என் எழுத்து ஆண்மையின் தாக்கத்தினாலே 'இக்வால்ஸ்' கூட நான் பயிற்சிக்கு அறிமுகப்படுத்திய பல சொற்றொடர்களைக் கையாண்டுள்ளார்கள்.) என்னுடன் நெருக்கமான நட்புப் பயிலும் ரஹ்மான் என் வசன நடையை ஆதர்ஷமாகக் கொண்டிருக்கக் கூடும். ஆனால் ஒன்று. இந்த ஆதர்ஷம் அவருடைய படைப்பாற்றலே இன்றளவும் சோரப்படுத்தியதும் இல்லை.

தமிழ் இலக்கியத்திலும், தமிழ் இலக்கியம் என்ற கருவியின் துணை பற்றி முஸ்லிம் சமுதாயத்திலே புதிய விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்துங் கரிசனையிலும், புத்தகங்கள் வெளியிடுவதிலும், இளம்பிறையை நடத்துவதிலும் ரஹ்மான் ஈடுபாடு காட்டாது. அச்சுத் தொழிலையும், அதன் ஆதாயத்தையும் மட்டுமே கணக்குப் பார்க்கும் இயல்பினராக வாழ்ந்திருப்பின் அவர் இலட்சாதிபதியாக நிமிர்ந்திருப்பார் என்பது திண்ணம். ஈழத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிலே, தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சி குறித்து இவ்வளவு பெருந்தொகையான பணத்தை இழந்த பிறிதொர் எழுத்தாளனை இன்றளவுக் காணமுடியாது.

ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய உலகிலே, அவருடைய தமிழ் ஊழியத்தின் கால இடைவெளியையும் கருத்திற் கொண்டு பார்த்தால், இற்றைவரை வேறு எந்த முஸ்லிம் எழுத்தாளர் மட்டுமல்ல, தமிழ் எழுத்தாளருள் யாரும் அவருடைய சாதனைகளைச் சாதிக்கவில்லை என்பது உண்மை. விரிவினை அஞ்சிப் பல விஷயங்களை இங்கு தவிர்க்கின்றேன். அவருடைய சாதனைகளிலே பத்தில ஒரு பங்குகூட இங்கு பிரஸ்தாபிக்கப்படவில்லை என்பதை நிதானிக்கின்றேன். உண்மையான இலக்கிய வரலாற்றினை எழுதும் சத்தியப் பணியிலே, இன்ஷா அல்லாஹ், இளம்பிறை ரஹ்மானின் ஈழத்துத் தமிழ் ஊழியம் பற்றித் தனியே ஒரு நூலினை எழுதுவேன்.

இளம்பிறை ரஹ்மான் இலக்கியச் செழுமையிலே இமயமாக வளர்த்து கொண்டிருக்க, எம். எஸ். எம். இக் பால் 1960-ம் ஆண்டிலேயே பின்தங்கி விட்டார் என்பது மட்டுமல்ல, இலக்கியச் சுவைப்பிலும் சுரணையிலும் கழுதை தேய்ந்து கட்டெறும்பான நிலையிலே செல்லாக் காசாகிச் சந்தி சிரித்து நிற்கின்றார். இக்வால்ஸுடைய எழுத்தாற்றல் மிக மிக அற்பமானது. இந்த அற்பங்களை இலக்கிய உலகம் கணக்கில் எடுப்பதில்லை. இந்த அவதியிலேதான், இனத்தின் பெயரையும் மதத்தின் பெயரையும் விலைபேசி, எழுத்துலகிலே ஓர் இடத்தினை யாசிப்பதற்காகவே இக்வால்ஸ் சுமூள் சர்க்கமாக, 'மூலீலங்கா முஸ்லிம் எழுத்தாளர் மஜ்லிஸ்' என்ற போலி ஸ்தாபனத்தை நிறுவுள்ளார்கள். இதன் தலைவர் செயலாளர் எல்லாமே இந்த இக்வால்ஸ்தான். இந்த மஜ்லிஸின் எழுத்தாளர் தொகை என்ன? இந்தத் தவ்வல்களுடைய தலைமையை எழுத்தாண்மையும் படைப்பாற்றலுமுள்ள எந்த எழுத்தாளன் தான் சுய கௌரவத்துடன் ஏற்றுக்கொள்ளுவான்? இந்த இலட்சணத்தில், பிறகலாசாரத் தாக்கங்களால் ஏற்பட்ட விளைவுகளுக்குப் பதிலடி கொடுப்பதையும் ஒரு நோக்கமாகக் கொண்டும் தமது மஜ்லிஸ் தோற்றுவிக்கப்பட்டதாக ஜம்பம் வேறு அடித்துக் கொள்ளுகின்றார்கள். இந்த இக்வால்ஸ் புறத் தோற்றத்திலாவது, அன்றேல் அக்வாழ்விராவது பிற கலாசாரத் தாக்கங்கள் லிருந்து தப்பிக்கொண்ட சுத்த சுயம்புவான முஸ்லிம் மு.ஃ.மீ.க்களா? இவர்கள் மிகக் கேவலமான முஹ.ஃ.பிக்குகள் என்பதை எளிதிலே விளங்கத்தக்க ஓரிரு தகவல்களை ஏலவே தந்துள்ளேன். தாம் போகவே வழி தெரியாத முஞ்சறுகள் விளக்குமாற்றுக் கட்டையும் கூக்கியதுபோலத்தான் இக்வால்ஸுடைய நடவடிக்கைகள் அமைந்துள்ளன.

இக்வால்ஸ் இஸ்லாத்தினை நன்கறியாதவர்கள் என்ற அவலத்தைத் தமது பிரசுரத்திலே பரந்துபடக் காட்டியுள்ளார்கள். இந்த இலட்சணத்தில் பரமாத்மா, ஜீவாத்மா பற்றியும், அத்துவைதம், துவைதம் பற்றியும் தாம் ஏதோ விளங்கிக் கொண்டதாகவும் இக்வால்ஸ் பேத்திக் கொள்ளுகின்றார்கள்! இவை பற்றிய விளக்கங்களிலே எவக்குள்ள ஞானத்தினை இக்வால்ஸ் ஆட்சேபிக்க மாட்டார்கள். ஆட்சேபிக்க முடியாத ஒன்று பற்றிய என் வித்துவத்தை இங்கு அளந்து கொட்டுதல் நான் பயிலும் நாகரிகத்திற்குத் தோதுப்படவும் மாட்டாது.

நான் அறிந்த அளவில், இரண்டற்ற - இரண்டப்பட்ட என் விமாக்கியானங்களுக்கு இஸ்லாத்தில் இடமே இல்லை. ஏகத்துவமே (தெளவீத்) இஸ்லாம் ஏற்றுள்ள நேரிய நெறியாகும்.

இந்தூலை எழுதுவதிலிருந்த என் கவனம் இன்று (18-7-75) எனக்கு வந்திருக்கும் கடிதங்களிலே திரும்புகின்றது. ஓர் உறையிலே இரண்டு துண்டுப் பிரசுரங்கள் காணப்பட்டன. இன்னொன்றிலே கல்லச்சு அறிக்கை ஒன்று இருந்தது. அவற்றை வாசித்த கையொடு இவ் வெழுத்துப் பணியைத் தொடர்வதால், அவை ஏற்படுத்திய சிந்தனைத் தாக்கத்தை இங்கு தவிர்க்க இயலாது பிரஸ் தாபிக்க நேரிடுகின்றது.

ஒன்றிலே அகில இலங்கை ஜம்இய்யத்துல் உலமாள்ள முக்கிய தீர்மானங்கள் பிரசுரிக்கப்பட்டிருந்தன. இந்தத் தீர்மானங்கள் மேற்படி உலமா சபை வருடாந்த மகாநாட்டில் எடுக்கப்பட்டனவாம். இப் பிரசுரித்தத்தில், மௌலவி ஏ. எல். எம். இப்ராஹீம் (கபூரி), மௌலவி யூ. எம். தாஸீன் ஆகிய இருவரும் முறையே செயலாளர் தலைவர் என்ற கோதாவிலே கையொப்பமிட்டிருக்கின்றார்கள்.

“நூல் விமர்சனம் என்ற நூல் பொதுவாக முஸ்லிம்களையும் குறிப்பாக உலமாக்களையும் புண்படுத்துகின்றது என்ற குற்றச் சாட்டைத் தெளிவாக ஆராய்ந்து அறிக்கை சமர்ப்பிக்கத் தகுதி வாய்ந்த ஒரு குழுவை இம்மகாநாடு நியமித்துள்ளது. ஆகையால் இவ்விஷயத்தில் ஓர் அறிக்கை சமர்ப்பிக்கும் வரை, இது பற்றிக் கூட்டங்கள் நடத்தியோ பிரசுரங்களை வெளியிட்டோ மேலும் பிரச்சினையை வளர்க்க வேண்டாம் என்று உலமாக்களையும் பொது மக்களையும் இம்மகாநாடு வேண்டிக் கொள்ளுகின்றது” என்பது தான் இரண்டாம் தீர்மானம்.

‘நூல் விமர்சனம்’ பலரைப் புண்படுத்தியிருக்கின்றது என்பது வெற்றுக் குற்றச் சாட்டல்ல, அஃது ஆராயப்படத்தக்க குற்றச் சாட்டுத்தான் என்பதை இத்தீர்மானம் பட்டவர்த்தனமாக ஏற்றுக் கொள்ளுகின்றது. விஷயத்தை ஆராயும் குழுவின் அறிக்கை வரும் வரையிலே பொறுமையைக் கடைப் பிடிக்கும்படியும் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றது.

இந்தத் தீர்மானத்திற்குப் பின்னாலே கூட நாடக மொன்று சிறாக்கு நின்றது என்ற யடு உண்மையை 13. 7. 75-ல் வெளியான 'விமோசனம்-1' என்ற விளம்பரம் அம்பலப்படுத்திவிட்டது! தமது ...நூல் விமர்சனத்தினை அங்கீகரிக்கும் ஆலிம்கள் என இக்வால்ஸ் நம்பும் ஊன்பதினமர் பெயர்களிலே, அ. இ. ஜ. உலமாவின் தலைவருடைய பெயரும், செயலாளருடைய பெயரும் காணப்படுகின்றன. (தலைவரின் பெயர் ஒரு பிரசுரத்தில் யு. எம். தாஸீன் என்றும், இன்னொன்றில் யூ. எம். தாலிம் என்றும் கூடு விட்டுக் கூடு பாய்ந்திருக்கின்றது! ஜூலை 12-ல் எடுக்கப்பட்ட தீர்மானங்கள் சத்தியத்துடன் எடுக்கப்பட்டவையாக இருந்திருந்தால், மேற்படி தீர்மானங்களுக்குக் கட்டுப்படும் நேர்மையாவது தலைவருக்கும் செயலாளருக்கும் இருந்திருக்குமேயானால், அடுத்த நாள் தங்களுடைய பெயர்களைக் தாங்கிய பிரசுரத்தை வெளியிட அவர்கள் ஒரு போதும் அறுமதித்திருக்க மாட்டார்கள். இக்வால்ஸுடைய குல்மால் வேலைகளுக்கு சில ஆலிம்களுடைய ஆதரவு இருக்கக் கூடும் என்பதை முன்னர் ஊகித்துப் பிரஸ்தாபித்திருந்தேன். இப்பொழுது ஊகம் சரியென்பதையும், மேற்படி ஆலிம்கள் யார் என்பதையும் இனங்காணும் விமோசனத்தை, விமோசனம்-1 நமக்குத் தந்துள்ளது.

இன்னொரு விஷயத்தை கல்லச்சு அறிக்கை நிறுவுகின்றது. முதல் நாள் எடுக்கப்பட்ட தீர்மானத்தினை மூன்றிலும் மறுதலிக்கும் வகையில், மறுநாளே தலைவரும் செயலாளரும் பகிரங்கமாக ஆதரித்து வெளியிட்ட 'விமோசனம்-1' பிரசுரத்தைக் கண்ட ஜம்இய்யத்துல் உலமாவின் கிரேஷ்ட உறுப்பினர்கள் தமது புதிய தலைமைப்பீடம் இக்வால்ஸின் மன்னிக்க இயலாத அற்பத்தனங்களுக்கு ஆதரவு கொடுக்கும் போக்கினைக் கடைப்பிடித்தல் கண்டு வியாகூலம் அடைதல் நியாயமானதாகும், உலமாக்கள் மத்தியிலே பிளவு ஏற்படுத்துவதை தடுத்து நிறுத்தும் அவசர அக்கறையுடன் ஜம்இய்யத்துல் உலமா உப தலைவர் மௌலவி ஏ. எஸ். எம். ஷம்சதீன், உப செயலாளர் மௌலவி கே. எம். எச். காலிதீன், மற்றும் ஆட்சி மன்ற உறுப்பினர்களான மௌலவிகள் கே. எம். எம். ஹசன, யூசுப் எம். நஜ்முத்தீன், மற்றும் சமாதானக் முழு உறுப்பினர்களாகிய மௌலவிகள் எம். ஏ. எம். அலவி, ஏ. எச். சாஹூல் ஹமிது, சதக்கத்துல்லா ஆகியோர், ஜமா-அத்துல்

உலமா தீர்வாகிளுடன் சமரசப் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தியிருக்கின்றார்கள் போலும். ஐக்கியப்பட்ட ஒரே உலமா சபையை நிறுவும் சாஸனம் ஒன்றிலே, எஸ். எம். ஸஹாப்தின் தலைமையில், பேச்சுவார்த்தைகளிலே ஐணக் கங் கண்டு, சமூகமளித்திருந்தோர் சகலரும் கையொப்பம் இட்டிருக்கின்றார்கள். ஜூலை 13-ல் 'விமோசனம் -1' றினை வெளியிட்டு, முதுகில் குத்தும் கேவல அலுவலுக்குச் சிலர் ஒத்தாசையாக இருக்கும் பொழுது, அவர்கள் இதனைப் பார்க்கிலும் புத்திசாலித்தனமாக நடந்திருக்கவும் முடியாது.

'விமோசனம் -1' என்ற பிரசுரத்தை வாசித்த மாத்திரத்திலேயே சில தீராமறைவு உண்மைகளை உய்த் துணர்ந்து அறிக்கையிடுதலுஞ் சாத்தியம்.

(i) ஜம்இய்யத்துல் உலமாவின பெயரை இக்வால்ஸ் துவங்கியுள்ள நாசகாரச் சதி வேலைகளுக்கு உபயோகிப் பதில் அதன் தலைவரும் செயலாளரும் தீவிர அக்கறை காட்டுகின்றார்கள். ... (ii) செயலாளருக்கும் நன்றியறி தலுக்கும் உறவில்லை போலும்! 12-ல் நடைபெற்ற மகா நாட்டின் தீர்மானங்களைப் பிரசித்தப்படுத்துவதற்கு 'கபூரி' என்ற பட்டத்தைச் சொகுஸாகப் புனைந்து கொள்ளுகின்றார். 13-ல் வெளியிட்ட பிரசுரத்திலே 'கபூர்' யை வசதியாகக் கழற்றிவிட்டு, கபூர் குடும்பத்தினர் மீது கரிபூச வசதியாக அநுமதித்தார். அல்ஹாஜ் பளில் ஏ. கபூர் அவர்களின் தந் தையாரால், இஸ்லாத்தின் மேன்மை கருதி நிறுவப்பட்டது தான் கபூரியா நிறுவணம். அங்கு ஒதி மௌலியான வரே இந்த இப்ரூஹீம். தான் கற்ற ஸ்தாபனத்திற்கு எவ்வாறு செஞ்சோற்றுக் கடன் செலுத்துகின்றார் தெரி யுமா? ஸ்தாபகருடைய மகனும், அரசியல் அரங்கில் எத்தகைய வாதப் பிரதி வாதங்களிலும் ஈடுபடாது இயங் கிக் கொள்ளும் இயல்பினருமான பளில் ஏ. கபூர் அவர் களை வசைமாரியாக 'நக்கல்' செய்த பிரசுரத்தைப் பகிரங்கமாக ஆதரித்ததுதான் எத்தகைய நன்றி உணர்ச்சி!

இக்வால்ஸுடைய தகடுதத்தப் போக்குகள் எல்லா வற்றிற்கும் 'பத்வா' வழங்கும் ஒரு சில மௌலவிகள் ஐமா - அதே இஸ்லாமி இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று பேசப்படுகின்றது. இந்த இயக்கம் இந்தியா-பாகிஸ்தான் முதலிய நாடுகளில் தீவிர அரசியல் சார்புடையது என் பதை யாவரும் அறிவர். இந்திரா காந்தியின் சோஷலிஸ

ஆட்சியைக் கவிழ்ப்பதற்கு அமேரிக்க உளவு ஸ்தாபனம், இந்தியாவில் இயங்கிய பல ஸ்தாபனங்களைக் கைக்குள் போட்டுக் கொண்டது என்பதும், அந்த ஸ்தாபனங்களுக்குப் பொருள் உதவியுள்ளது என்பதும் இப்பொழுது பாரறிந்த ஓர் உண்மையாகி விட்டது. அமேரிக்க உளவு ஸ்தாபனத்தின் 'சின்'களாக இயங்கிய சகல ஸ்தாபனங்களுக்கும் பாரதப் பிரதமர் இந்திரா காந்தி தடைவிதித்துள்ளார். வீரகேசரி 10-7-75 இதழில் இடம் பெற்ற செய்தி வருமாறு:

“மத்தியப் பிரதேசம், காஷ்மீர் போன்ற மாநிலங்களில் போலீஸார் ஆனந்த மார்க்கம், ஜமா அதே இஸ்லாமி போன்ற தடை செய்யப்பட்ட இயக்கங்களின் காரியாலயங்களைத் தொடர்ந்து முற்றுகையிட்டு வருகின்றனர். இக்காரியாலயங்களில் இருந்து மேலும் பல மனித மண்டை ஓடுகளும், பயங்கர ஆயுதங்களும் கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளன”. இச் செய்தியின் அடிப்படையில் இந்த ஸ்தாபனத்துடன் தொடர்பு கொண்ட சில உலமாக்களும் இக் வால்ஸுக்கு ஆதரவாக இயங்குகின்றனர் என்ற நம்பகமான செய்தியும் கிடைத்துள்ளது.

இந்திரா காந்தியின் சோஷலிஸம் நோக்கிய அரசினைக் கவிழ்க்க அமேரிக்க உளவு ஸ்தாபனம், இந்தியாவில் உபயோகித்த அதே ஜமாஅதே இஸ்லாமி இயக்கத்தின் துணையைக் கொண்டு, பிரதமர் ஸ்ரீமாவோவின் சோஷலிஸ அரசினைக் கவிழ்க்கும் சூழ்ச்சியில் அமேரிக்க உளவு ஸ்தாபனம் இறங்கியிருக்கக்கூடும் என்று சமுசயப் படுவதில் நியாயம் இருக்கின்றது. அமேரிக்க நிறுவனம் ஒன்று அரசுக்கு எதிராக நடத்தும் இயக்கங்களுக்கு நிதியுதவி வழங்கும் முகமாக அண்மைக் காலத்திலே வங்கியிலிருந்து நிதி பெற்றுள்ளதாக நிதி அமைச்சர் டாக்டர் என்.எம். பெரேரா தேசிய அரசுப் பேரவையில் அறிவித்ததும் இங்கு நினைவில் இருத்தத்தக்கது. எனது இயக்கம், அமேரிக்க உளவு ஸ்தாபனத்தின் ஒரு கிளை நிறுவனமே. எனது இயக்கத்தினதும் அமேரிக்க உளவு ஸ்தாபனத்தினதும் ஆதரவாளர்களாகவே இக்வால்ஸ் செயல்படுகின்றார்கள் என ஊகித்தறிவதற்கு நிறைய நியாயங்கள் இருக்கின்றன. இது உண்மையானால், நமது நாட்டின் முன்னேற்றமும், நலனும் எவ்வளவு தூரம் சீர்குழையும் என்பதை நினைத்துப் பார்க்கவே அச்சமாக இருக்கின்றது. தேசப் பற்றுடைய பிரஜை என்ற முறையில், இக்

வால்ஸும், அவர்களுடைய கீழ்த்தரமான இழி செயல்களுக்குப் 'பத்வா' வழங்கும் சில ஆலிங்கனும் அமேரிக்க உளவு ஸ்தாபனத்தினதும், எகிப்தி இயக்கத்தினதும் கைக்கலிகளாகச் செயற்படக்கூடாது என்றே நான் ஆசைப்படுகின்றேன். என் ஆசை உண்மையாகி விடாது. நாசகாரச் சக்திகளை முனையிலேயே கிள்ளி கெறிவதுதான் நல்லது. நாட்டின் நலனைக் கருத்திலே கொண்டு இக்வால்ஸுடைய நடவடிக்கைகளின் பின்னணியை அரசு தீவிர புலன் விசாரணைகளுக்கு உட்படுத்துதல் சேமமானது.

இந்த இடையீட்டிற்கு மன்னிக்கவும். இனி நான் எழுத விரித்துள்ள விஷயங்களைத் தொடர்ச்சிக்கு வருவோம். சூபிஸத்தைப் பற்றியும் ஒன்றுமே அறியாது. சூபிஸத்தினைப் பயின்ற ஞானிகள் மீதும் வசைபாடுகின்றார்கள். சூபிஸம் அநாசாரமானது என்ற ஒரு வாதம் அவர்களுடைய பிரசுரத்திலே தொக்கு கிற்சின்றது.

நான்கு இமாம்கள் காலத்திலேயே, அதாவது ஹிஜ்ரி முதலாம் நூற்றாண்டிலேயே, சூபிஸம் ஆரம்பமாகி விட்டது. சூபிஸத்தின் மூலபிதாவென்று இமாம் ஹஸனுல் பஸ்ரி (ரஹ்) அவர்கள் கொள்ளப்படுகின்றார்கள். அவரைத் தொடர்ந்து, ஷைகுக் கன் யஹ்யப் னி அக்தம், இப்ராஹிம் இப்னு அதஹம், ரபீய் இப்னு கைதம், புழைல் இப்னு அகியால், ஹபீபுத் தஜ்ஜார், மன்சூர் இப்னு அம்மாத், மாலிக் இப்னு தீரூர், கானில் பக்கார், தாபிதுல் புனானி, தாஜ்ஸிவில் எமனி, அப்துர்ரஹ்மான்மான்மான் மதனி, உவைசினில் சுறனி, அபூ அலீயுற்றுகுகி, அபூ இஸ்ஹாகுல் பாருகி, ஷைபர்னுற்றாய், தஹ்மாநுல் கிலாஇ, சுப்யானுத் தவர், துன்னூனில் மிஸ்ரி, சஹ்நானில் மஜ்நான், புஹ்லானுல் மக்சூம், முஹிப்புச் சஹ்நான், ஷகீகினில் பல்ஶீ, மஹ்றூபினில் கர்ஶீ, யஹ்யப்னில் மீஆத், அபூ அம்ருநுல் கல்லாத், சுஹலிலினில் வுர்ராத், சிரிய்யி லிக்தீ, அபூ அப்துல்வாஹில் நிப்தி, திலாமி, அபீயஸீதுல் பிஸ்தாமி, அபூ துராபின் நக்ஷபீ, மன்சூருல் கல்லாஜ், மர்சூகுல் கஃப்பா . . .ப், அஹ்மது ஜெய்வலி, அபுஹாஷிமில் குறபி, ஷைகுல் கபீர் முஹ்யித்தின் இப்னுல் அறபி, அப்துல் கரீம் ஜீலி, அப்துல் வஹ்ஹாபுஷ் ஷஉருனி (ரழியல் லாஹு அன்ஹும்) ஆகிய பெரியார்கள் சூபிஞானிகளாய்த் திகழ்ந்தார்கள்.

சூபிஸத்தைப் பயின்ற சூபியத்துகள் (அதாவது

பெண் சூபிகள்) பெண்களும் விளங்கின. சாபியதுல் அந்
 விதியா, மைமுனத்துல் பதவிய்யா, ஷஉவானதுல் பிஷ்
 ரிய்யா, சாயஹதுல் குர்திய்யா, ரைஹானதுல் ஹப
 ஷிய்யா, ஸ்உகானதுல் மஜ்நாஹு, தஹ்பதுல் மஹ்குமா
 (ரழியல்வாஹு அன்ஹுன்ன) ஆகியோருடைய பெயர்
 களும் சூபிஸ்துடன் இலங்கின.

நான் மேலே பட்டியல் வகுத்துத் தந்துள்ள சூபி
 ஞானியர் அனைவரும் சூபிஸ்த்தினைப் பயின்ற போதிலும்,
 அவர்கள் அதனைப் பகிரங்கமாக அறிக்கை செய்து விட
 வில்லை. முஹ்யித்தின் அப்துல் காதிர் ஜீலானி (ரஹ்) அவர்
 களே ஞான வழியை முதன் முதலாக வெளிப்படையாகக்
 கூறினார்கள். அவர்களை ஞான வழிகாட்டியாகக் கொண்டு
 தான் முதன் முதலாக 'காதிரிய்யா' தர்க்கா உருவாகியது.
 ஷிஜ்ரி ஐந்தாம் நூற்றாண்டிலே இது நிகழ்ந்ததென்பர்,
 இதே காலப் பகுதியில், இந்தியாவில் குவாஜா முயீனுத்
 தீன் ஷிஸ்தி (ரஹ்) அவர்கள் 'ஷிஸ்திய்யா' என்ற தர்க்
 காவின் கலீபாவாக இருந்தார்கள். இந்தப் போக்கின் விரி
 வாகப் பல தர்க்காக்கள் தோன்றலாயின. ஷாதல்
 என்ற இடத்தினைச் சேர்ந்த அபுல் ஹஸன் இமாம் அவர்
 களைப் பின்பற்றுபவர்களே 'ஷாதூலிய்யா' என்ற தர்க்
 காவைச் சேர்ந்தவர்கள். இலங்கையிலே காதிரிய்யா,
 ஷாதூலிய்யா, ரீபா இய்யா, ஷஸ்திய்யா, நக்ஷபந்திய்யா
 ஆகியன சூறிப்பிடத்தக்க தர்க்காக்களாகத் திகழுகின்றன.

இளம்பிறை ரஹ்மானின் மீது காழ்ப்புப் பாராட்டி,
 அவருடைய சொந்த வாழ்க்கை மீது அபாண்டங்களையும்
 வசைகளையும் பிரகரத்திலே பரப்பியுள்ளார்கள். ரஹ்
 மானின் வாடுலை நிகழ்ச்சிகளை ரத்துச் செய்வதற்கும்
 தினகரலிலே பிரகரமாகிக் கொண்டிருந்த தொடர் கட்
 றுரையை நிறுத்துவதற்குமாக, பிட்டிஷங்கள் அனுப்பி,
 போலியான தொலைபேசித் தொடர்புகள் கொண்டு,
 கையாட்களை வைத்து ஆள்மாறாட்டஞ் செய்து, ரஹ்
 மானின் ஒழுக்க வாழ்விற்கு மாசு கற்பிக்க இக்வால்ஸ்
 பல எத்தனகிகளைக் கையாண்டார்கள். இறைவன் என்
 றும் சத்தியத்தின் பக்கலே நிற்பான். ரஹ்மானின்
 சூய்மை, சம்பந்தப்பட்டவர்கள் மத்தியிலே சந்தேகத்
 திற்கு இடமின்றி எண்பிக்கப்பட்ட பின்னரும், இக்
 வால்ஸ் அரைத்த மாவையே அரைத்துக் கொண்டிருக்
 கின்றார்கள். இந்த அசிக்க அலுவலிலே, ஹழ்ரத்

பி. கே. எம். அப்துல் காதிர் பாகவி அவர்களுடைய கௌரவத்தையும் சந்திக்கு இழுத்திருக்கிறார்கள்.

ஹழ்ரத் பி. கே. எம். அப்துல் காதிர் பாகவி அவர்கள் இளம்பிறை ரஹ்மானின் மச்சான் என்ற காரணத்தினால், அவர்களுடைய நேசத்தைச் சகிக்கும் வாய்ப்பு எனக்கு ஏற்பட்டது. அவருடைய மனைவியாரான மர்ஹூமாத்ஷாபா பீவி அவர்கள், 14-1-72 வெள்ளி அதிகாலை 7-15-ற்கு ஆகிமந் சேர்ந்து என்னையுந் துக்கத்திற்குள் ஆளாக்கினார். இந்தத் துக்கம் நிகழ்ந்த சில தினங்களில், என் உயிருக்கும் இனியரான என் தந்தையார்—என் 'அப்பையா'—காலமானார். அவர் நினைவாக 'அப்பையா' என்ற காவியத்தை வெளியிட்டேன். என் காவியத்தை, 'இனிய நண்பனும் இலக்கியச் சகாவூமான ரகுவிஸ் (ரஹ்மானின் ஆர்.) இனிய அக்காள் ஷா. பா பீவி தம்மிகத்திலே நான் தங்கிய ஐந்து தினங்களில் அன்பினால் என் அக்காளாகவும் உயர்ந்த இனியர்' என்ற வாக்கியத்துடன் அவருக்கே காணிக்கையாக்கினேன். அவருடைய பரம்பரைச் சிறப்பையும் அவருடைய மேலான வாழ்க்கையையும் எழுதுவதாயின் பக்கம் பக்கமாக விரியும். விரிவாசி இதனையுந் தவிர்க்கின்றேன்.

திருப்பத்தூரிலே நான், ஹழ்ரத் பி.கே.எம். அப்துல் காதிர் அவர்களுடைய விருந்தினராகத் தங்கியிருக்கும் வாய்ப்புக் கிட்டியது. அந்நாட்டிலுள்ள மதிப்புள்ள உலமாக்கள், அப்துல் காதிர் பாகவி அவர்களுடைய மார்க்கஞானத்தினை மதித்து, அவருடன் நட்புப் பேணி அளவளாவிச் செல்வதைப் பார்த்து மகிழ்ந்ததும் உண்டு. கிதாபுகளின் துணையை நாடாமல், பல விடயங்களையும் மனனமாக ஒப்புவித்து மகிழ்ந்ததையுங் கண்டிருக்கின்றேன். அரபு, உர்து, பார்ஸி, தமிழ் ஆகிய மொழிகளில் ஹழ்ரத் அவர்களுக்கு நிரம்பிய புலமையுண்டு என்று அவருடைய சகாக்கள் பலர் மனசாரப் பாராட்டியதை நான் காதாரக் கேட்டு மகிழ்ந்ததுண்டு. அவர் பெரம்பூர் ஜமாலியார் விற்பயின்று ஜமாலியானார். பாக்கியாத்துஸ் ஸாஹி ஹாத்தில் ஓதி பாகவியானார். சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பயின்று அப்ஸலூல் உலமா என்ற பட்டமும் பெற்றார். ஹஜ் கடமையை இரு தடவைகளிலே சொந்தத்தில் நிறைவேற்றிய ஹாஜியார். 'றப்பர் கிங்' என்று அழைக்கப்படும் வள்ளல் இ. எல். இப்ராஹிம் லெப்பை ஹாஜியார் அவர்களாலே மனைத்தார்

ரவிமான் என வழங்கும் ஸ்தாபனம் (அகில இலங்கையிலு முள்ள குர்-ஆன் பாடசாலைகளை ஒன்றிணைக்கும் ஸ்தாபனம்) தோற்றுவிக்கப்பட்டது. செய்யித் யாஸீன் மௌலானா - (ஹாஷ்மி ஜமாலை) அவர்களுடன் அப்துல் காதிர் பாகவி - ஜமாலை அவர்கள் பல்லாண்டுகள் மஊனத்தூர் ரஹ்மானின் பரிட்சகராகவும் பரிட்சகராகவும் பணி புரிந்தார். இலங்கையில் ஊர் ஒற்றுமையை நிலை நாட்டுவதிலும், பள்ளவாயில்கள் - மத்ரஸாக்கள் ஆகிய வற்றைப் புனருத்தாரணஞ் செய்வதிலும் ஆர்வமும் அக்கறையுங் காட்டினார். நாட்டிலுள்ள பல பள்ளிவாயில்களில் பேஷ் இமாமாகப் பணியாற்றியுள்ளார். சொந்த வருவாயை நம்பி வாழும் ஹழ்ரத் அவர்கள் புறக்கோட்டையிலுள்ள மேமன் பள்ளி வாயிலின் பேஷ் இமாமாக ஊழியம் பெருது பணியாற்றுகின்றார்கள். 1953ஆம் ஆண்டில் 'தப்லீக் ஜமாஅத்' இயக்கத்தின் ஸ்தாபக கர்த்தாக்களுள் ஒருவராக இஹைத்த அவர், தமது சொந்தத் தொழிலையுங் கவனியாது, இயக்கத்திலே தீவிரமாக ஈடுபட்டார்.

அல்லாமா அஹ்மத் மஹ்தி மௌலானா அவர்கள் இயற்றிய ஏட்டுப் பிரதியைச் சீர்திருத்தியும், கிழர் (அலை) அவர்கள் சிஸ்ஸாவைச் சேர்த்தும், அப்ஸலுல் உலமா அப்துல் காதிர் (பாகவி, ஜமாலை) அவர்கள், முஸீபத்து விலக்கல் முனாஜாத்து என்ற 'துன்பம் தவிர்க்கும் இன்பப் பிரார்த்தனை' என்னும் நூலைத் தமிழ் செய்து, கொரியா யுத்தத்தினாலே காகித விலை ஏறியிருந்ததைப் பொருட்படுத்தாமல், 1951ஆம் ஆண்டில், கொழும்பு ஸாஹ்ரார பிரஸில் அச்சிடுவித்து வெளியிட்டார். அப்ஸலுல் உலமா அவர்களுடைய தமிழ்ப் புலமைக்கு ஒரு பதப் பருக்கையை மேற்படி நூலிலிருந்து எடுத்துத் தருகின்றேன்.

குருவியிருந் தெழுந்த பசுந் கொம்புமானேன்
கோலையிழந் தறிவழிந்த குருடானேன்
இருதலையின் கொள்ளியிஊர் ரேறும்புமானேன்
இரைதேறும் பூனையின் வாயெவியுமானேன்
சிறு குரங்கின் கைப்படும் பூமாலையானேன்
தேக்கிலையினீரது போற்றியங்கின்றேனே
ஒருவகைமகிழு முஹும்மதுவே யேழைக்
குபயபத முதவுமிற குலுல்லாவே!

அப்ஸலுல் உலமா இவ்வாறு இவ்விய தமிழ் செய்து இன்புற்று இருபத்தோர் ஆண்டுகள் கழித்த பின்னர், இக்வால்ஸின் நுனி வால் 'சின்' ஆன ஷம்ஸ்,

“கர்ப்பத்தடை மாத்திரையை கண்டுபிடித்தவன் நான்”

என்று கல்லச்சுப் பத்திரிகை ஒன்றில், சொல்லுக்கும் வேலை செய்து, இரண்டு இக்பால்களுடன் சேர்ந்து, இலக்கிய 'மகவாதத்' திற்கு விளக்குப் பிடிக்கப் புறப்பட்டிருக்கின்றார். ஊரையும் சமுதாயத்தையும் சீர்திருத்தப் புறப் படுவதற்கு முன்னர், ஷம்ஸ் தம்முடைய சொந்த வீட்டிற் நாற்றங்களை அகற்றுவதில் ஈடுபட்டிருந்தால் சற்றே பயனுள்ளதாக இருக்கும்.

இக்வால்ஸின் வசைமாரிக்கு உள்ளாகியிருக்கும் குழுவாவா, கேத்தல் பாவா, தானையன் பாவா ஆகியோருடைய ஊழியம் பற்றி நான் ஒன்றும் அறியேன். இக்வால்ஸ் என்ற குறை குடிகள் போன்று, எல்லாம் எனக்குத் தெரியும் என்று அதிகப் பிரசங்கித்தனாடு செய்ய எனக்குக் கூச்சமாக இருக்கின்றது) அவர்களைப் பின்பற்றுபவர்கள், தம் முன்னோடிகளுக்குக் களங்கம் ஏதாவது சுற்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றது எனக் கண்டால், தக்க நடவடிக்கை எடுக்கும்படி விநயமாகக் கேட்டுக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

'தானையன் பற்றி வெவ்வான அஞ்சார (அநாசார என்று எழுதுதல் தமிழ் ஆ—ர்) வெளியீட்டிற்குப் பெருந்தொகையான பணத்தைக் கைக் கூலியாகப் பெற்று அணிந்துரை அளத்திருப்பவர்'— இதன் மூலம் இஸ்லாம் முழுவதையும் ஹழ்ரத் அப்துல் காதிர் அவர்கள் பிசக்கிவிட்டதாக இக்வால்ஸ் அலறுவது நகைப்பிற் கிடமானது. இந்தப் பொய்யைத் திரிதப்படுத்தி, புதிய ஆதரவு தேடி வெவ்வியான துண்டுப் பிரசாரம் ஒன்றும் என் பார்வைக்கு வந்துள்ளது. பிட்டிஷம் எழுதுதல், ஆன்மாருட்டம் செய்தல், Black-Mail செய்து பணம் பறித்தல், பிரர் தலையில் ஐஸ் வைத்துத் தன் காரியம் சாதித்தல், பொய்க்ஷாயும் வதந்திகளையும் கூச்சமின்றிப் பரப்புதல், கோள்—ஒண்டணி காவித் திரிதல், மது அருந்துதல், பள்ளி இறைச்சி தின்னல், தாசி வீடுகளுக்கு 'கைடு' வேலை பார்த்தல்,

இடிகிறேஷன் ஊழியர்களுடன் சேர்ந்து இந்திய வம்சா வழியினரிடம் கைவஞ்சம் பெறுதல், சிரித்துப் பழகிக் குழிபறித்தல், அண்டல் போடுதல் போன்ற அலுவல் களையே 'முஸ்லிம் ஆசாரம்' என்று வாங்குகாது பேசும் எம். எஸ். எம். இக்கால் இயற்றிவந்தார் என்பதை என் னால் எந்த மேடையிலும் வைத்து எண்பிக்க முடியும். இந்த இக்காலுடைய வண்டவாளங்களைப் பற்றித் தனிப் பாரதம் ஒன்றே எழுதலாம். இந்த ஊத்தையின் புராணத்தை எழுதி என் எழுத்துப் பணியை விரயமடிக்க நான் விரும்பவில்லை.

இக்வால்ஸ் பிரஸ்தாபிக்கும் 'ஹயாத்தப் பேற்ற ஜியார (சமாதி பீடத்)தின் மகிமை' என்னும் நூல் என் முன்னால் இப்பொழுது இருக்கின்றது. இந் நூல் ஒலி மார்களின் சிறந்த தன்மையையும், அவர்களை நேசிப்ப தால் வரும் பயனையும் எடுத்துக் கூறுகின்றது. தானே யான் பாவா அவர்களைப் பற்றி நூலின் இறுதியில் நான்கு வரிகள் வருகின்றன. அந்த நான்கு வரிகளை வைத்துக்கொண்டு அந்த நூல் 'தானேயான்' பற்றியது என்று இக்வால்ஸ் கூறுவது முழுப் பூசவிக்காயை ஒரு பிடி சோற்றிலே மறைக்கும் புத்திசாலித்தவத்தை நிகர்த் தது. அப்துல் காதிர் பாகவி தம்முடைய அணிந்துரை யில் ஒலிமார்களுடைய பெருமையையே பிரஸ்தாபித்துள் ளார். "எல்லாம் வல்ல அல்லாஹ்வின் திரு வசனங்க ளுக்கு மாற்றமே இல்லை. இதுவே மகத்தான ஜெய மென அல்லாஹ் திருமறையிற் கூறியுள்ளான். எனது ஒலிமார்கள் எனது மேலாடைக்குள் அடங்கியிருக்கிறார் கள். என்னைத் தவிர அவர்களின் மகிமையை யாரும் அறியமாட்டார்கள். இறைவன் கூறியதை நபிகள் நாதர் (ஸல்) அவர்கள் ஹதீது குத்ஸியில் திருவுளம் பற்றியுள் ளார்கள்"- போன்றவற்றைக் கையாண்டுள்ளார்கள். அணிந்துரை முழுவதிலும் தானேயான் பாவா பற்றி ஒரு வசனத்திலேதானும் பாகவி பிரஸ்தாபிக்கவில்லை. தானே யான் பற்றி ஒரு வரிதானும் பிரஸ்தாபிக்காத ஹழ்ரத் திற்குப் பெருந் தொகையர்ன பணத்தைக் கைக்கூலியா கக் கொடுக்கத் தானேயான் டிறஸ்டிகள் அவ்வளவு துரம் மதியூகம் அற்றவர்களா? கைக்கூலி வழங்கப்பட்டதா? ஏன் வழங்கப்பட்டது? எந்த இடத்தில் வைத்து வழங் கப்பட்டது? எந்தத் தேதியில் எந்த நேரத்தில், வழங் கப்பட்டது? என்ன தொகை வழங்கப்பட்டது? இவற்

நிற்கு இக்வால்ஸ் நியமிக்கும் சாட்சியங்கள் என்ன? என்னிடம் மட்டும் பொருள் வசதிகள் தாராளமாக இருந்திருப்பின், இக்வால்ஸ் வாந்தி எடுத்திருப்பவை ஒரு கூடை பொய்களே என்பதை நீதிமன்றத்தில் வைத்து அம்பலப்படுத்தியிருப்பேன். எம். எஸ். எம். இக்பாலின் சபா வத்தையும் தொழிலையும் நன்கறிந்தவன் நான். அவர் தானையான் டிரஸ்டிகளிடம் ஆதாயம் ஏதாவது பெறச் சென்று, விரட்டியடிக்கப் பட்டிருக்கலாம்; அதனால் விரக்தியும் ஏற்பட்டிருக்கலாம். அதனால் அவர் இப்படி ஒரு கதையை ஜோடித்துப் பரப்ப முந்தியிருக்கின்றார் என்றே ஊகிக்கின்றேன்.

இந்தூலை நூறு பக்கங்களுக்கிடையில் எழுதவேண்டும் என்ற வரையறையுடனேயே எழுத உட்கார்ந்தேன். இப்பொழுதே என் பணி வரையறையைத் தாண்டி விட்டதோ என அஞ்சுகின்றேன். தமிழர் இலக்கியம் சம்பந்தமாகவும், அத்துறையில் ஈடுபட்டோர் சம்பந்தமாகவும் தவ்வல்கள் இக்வால்ஸ் எழுதியுள்ள கொச்சை மண்டிய மழலைக் கருத்துக்களை அம்பலப்படுத்த வேண்டுமாயின் அதற்கெனத் தனியே ஒரு தூல் எழுத வேண்டும். அவற்றை இந்நூலின் பரப்பிற்கு கொண்டு வராதது தவிர்க்கிறேன். ஆனால், என் சம்பந்தமாக முஸ்லிம் மக்கள் மத்தியில், குறிப்பாக முஸ்லிம் பெரியார்கள் மத்தியில் தப்பான ஓர் அபிப்பிராயத்தினை ஏற்படுத்துவதற்கு இக்வால்ஸ் மிகவும் பாடுபட்டிருக்கின்றார்கள். அதனை மறுதலிக்கும் முகமாகமட்டுமல்ல, உண்மையை நிலைநாட்டும் முகமாகவும் சிலவற்றை இங்கு சற்றே விரிவாகப் பிரஸ்தாபிக்கும் தார்மிக உரிமை எனக்கு இருக்கின்றது. இந்த உருத்தினை இக்வால்ஸ் என் மீது பலவந்தமாகத் திணித்தும் இருக்கின்றார்.

கல்வி அமைச்சர் அல்ஹாஜ் டாக்டர் பதியுத்தீன் மஹ்முத் அவர்களுக்கு என் மீதும் ரஹ்மான் மீதும் விரோதம் ஏற்படுத்தச் சிண்டு முடிந்து வைப்பதற்காகவும் இக்வால்ஸ் மார்ச் 1965 - ல் வெளிவந்த இளம்பிறை இதழைத் துணுக்கு அழைத்திருக்கின்றார்கள். அவர்கள் குறிப்பிடும் அதே கார்ட்டூடன் பல துணுக்குகள் வெள்வந்திருக்கின்றன. அவை அனைத்துமே அல்ஹாஜ் பதியுத்தீன் அவர்களைக் குறிக்கின்றன என்றும், அக்கால அமைச்சர்களைப் பிரீதி செய்ய எழுதினோம் என்றும் இக்வால்ஸ் நிறுவ முனையாதது ஏன்?

பதவியில் இருப்பவர்களைப் பிரீதி செய்வதற்காக தரங்கள் என்றுமே நமது கலை - இலக்கியச் சத்தியத்தை விடவேசியது கிடையாது. இதை நிறுவும் ஒரு பதப் பருக்கையாக ஒன்றினை இங்கு சுட்ட விரும்புகின்றேன். இக் வால்ஸ் குறிப்பிடும் அதே கார்ட்டூடன், அதே 1965-ல் வெளியான அந்நவாக்கி மலரிலே, பில். வரும் துணுக்கு இடம் பெற்றது.

“சமீபத்தில் நடைபெற்ற ஒரு புத்தக அரங்கேற்று விழாவில் ஓர் அமைச்சர் கலந்து கொண்டு, ‘ஆங்கிலத்தில் ஒரே விதமான சுத்தமான மொழிதான் பேசப்பட்டு வருகின்றது. தமிழில் இடத்திற்கு இடம் உச்சரிப்பு வேறு பட்டிருக்கின்றது. இதைத் தவிர்த்து ஒரே மாதிரித் தமிழை எல்லோரும் உபயோகிக்க வேண்டும்’ என்று அறிவுரை கூறி அமர்ந்தார். அவரைத் தொடர்ந்து பேசிய ஒரு பேச்சாளர் (அவர் ஒரு பிரபல எழுத்தாளர்), ‘அமைச்சருக்குத் தெரிந்த ஆங்கிலத்தில் எனக்குப் பத்தில் ஒரு பங்கு தானுத் தெரியாது. ஆனால் சமீபத்தில் பெர்னாட் ஷா எழுதிய பிக்மாவியன் என்ற நாடகத்தை வாசிக்க நேர்ந்தது. அதில், ஒருவரை லண்டனில் எந்த இரண்டு தெருக்களுக்கிடையில் வாழ்பவர் என்பதைப் பேச்சைக் கொண்டே சொல்லிவிடலாமென்று ஷா கருத்துத் தெரிவிக்கின்றார். அமைச்சருக்கு நல்ல ஆங்கிலப் புலமை உண்டு. பெர்னாட் ஷாவை ஆங்கிலப் பேரறிஞர் என்று சொல்லுகின்றார்கள்’ என்று ஒரு போடு போட்டார்!”

மு. தனையசின்கத்தின் புத்தக அரங்கேற்றத்தின்போது இது நிகழ்ந்தது. சுட்டப்படும் அமைச்சர் மு. திருச்செல்வம் அவர்கள். சாட்டப்படும் எழுத்தாளர் சாட்சாத் நான். அமைச்சர் முன்னிலையில் அவர் கூற்றினை மறுத்துக் கூறியது மட்டுமல்லாமல், அதைப் பிரசித்தப் படுத்தவும் செய்தாம். பதவியிலுள்ளவர்கடேப் பிரீதி செய்யும் இயல்பு இருந்தால் இதனைச் செய்திருப்போமா? முன்னாள் அமைச்சர் திருச்செல்வம் அவர்களும், அந்த விழாவிலே கலந்துகொண்ட எழுத்தாள நண்பர் பலரும் இந்த வர்த்தமானத்திற்குச் சாட்சியங் கூற இன்றும் நம் மத்தியில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். பிற்கதவு ‘யாவாரம்’ எப்பொழுதும் எனக்குப் பிடிக்காத ஒன்று.

“ஐயின் மாத முற்பகுதியிலே கௌரவ கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் மன்னார் மாவட்ட விஜயத்தை மேற்

கொண்டார். அப்பொழுது அவர் ஸ்ரீமாவோ அம்மையாரின் சேவையைப் பாராட்டிப் பேசினார். அவருடைய தலைமையிலேதான் இந்நாட்டிலே சோஷலிஸ ஐசுவரியம் நிலைநாட்டப் படும் என்ற தொனியிலும் பேசினார். ஸ்ரீமாவோ தாய்; அதனைச் சுரண்டும் மாணவன் விரக்தி அடைந்திருக்கும் ஸ்ரீலங்காப் பிரஜை, தாயின் காலடியிலே ஐசுவரியம் கிடைக்கும் என்று ஆற்றுப்படுத்தியவர் நமது கல்வி அமைச்சர். (அவர் முன்னாள் ஆசிரியர் என்று 'ஹிண்ட்' அடிப்பதற்குத்தான் ஆசிரியர் என்று எழுதப்பட்டிருக்கின்றது.) ஜூன் 16 ல் வெளியான தினகரன் பத்திரிகையிலே 'அபியுத்தன்' பிரசுரித்த குட்டிஜோக் இந்தப் பின்னணியிலேதான் பிரசுரிக்கப் பட்டது. இந்த 'ஜோக்' அமைச்சர் பதியுத்தின் மஹிமாத் அவர்களைச் சாடும் அதே சமயத்தில், பெருமானாரின் மணிமொழியை இழிவுபடுத்துவதாகவும் அமைகின்றது" என்று ஒரு முஸ்லிம் பிரமுகர் விளக்கினார். ஒரு தர்க்கத்திற்காக வேணும், இப்படிச் சுற்றி வளைத்துப் பெறப்படும் பொருள்களே நான் விசுவாசம் பூணமாட்டேன். அமைச்சர் அல்ஹாஜ் பதியுத்தின் மஹிமாத் அவர்களுடைய சங்கையை, சுய ஆதாயம் எதுவும் எதிர்பாராது நாட்ட, எவ்வாறு முந்திலோம் என்பதைப் பின்னர் பிரஸ்தாபிப்பேன்.

கௌரவ கல்வி அமைச்சர் அல்ஹாஜ் பதியுத்தின் மஹிமாத் அவர்களிடம் பல சந்தர்ப்பங்களிலே என்னைப்பற்றித் தப்பும் தலுறுமான கதைகள் எடுத்துக் செல்லப்பட்டிருக்கின்றன. சுய ஆதாயம் பெறுவதற்கு—அற்பமாகிய இடமாற்றம் பெறுவதற்குக் கூட—என்னைப்பற்றிய கோள்கள் நிறைய எடுத்துச் செல்லப்பட்டன என்பதையும் நான் அறிவேன். எனக்குப் பதவியுயர்வு வழங்கப்படலாம் என்று சில பல மாதங்களுக்கு முன்னர் பிரஸ்தாபங்கள் பல வட்டங்களிலும் அடிபடலாயின. நான் அமைச்சர் அவர்களுக்கு எதிராகச் செய்யும் பிரசாரங்கள் என்ற ஜோட்டனைக் கதைகளை, அமைச்சரின் செவிகளைச் சென்றடையும் தீவிரக் கதியிலே முடுக்கிவிட்டவர்களிலே எம். எஸ். எம். இக்பாலும் ஒருவர். அமைச்சருக்கு நெருக்கமான ஓரிருவர், என் சுத்தவாளித் தனத்தினை எண்பிப்பதற்காக என்னை நேரில் அழைத்துச் செல்லவுந் தயாராக இருந்தார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் நியாயம் வழங்கும் செம்மனத்தினர் என அவர்கள் கூறிய பொழுது நான் புனகாங்கிதம் அடைந்தேன். இந்த நல்லவர்களுடைய அழைப்பினை ஏற்று அவரை நான் நேரிலே சென்று சந்திக்கக்

கூச்சப்பட்டேன். என் கூச்சம் நியாயத்திலே வேறொன்றி யது. உத்தியோக உயர்வு சம்பந்தமாக அமைச்சரை நேரிலே சந்திப்பது என்பது, ஒரு விதத்திலே செல்வாக்கினை உபயோகிப்பதுதான். நான் நேரிலே சென்று, இது விஷயமாக அவரைப் பார்த்து, அவரைச் சங்கடத்திற்குள் உள்ளாக்கக் கூடாது என்பது என் தளம். எந்த விதப் பயனும் ஆதாயமும் எதிர்பார்க்காமல், முஸ்லிம் சமுதாயத்தின் சிலை - இலக்கிய விழிப்புக்கும் வளத்திற்கும் ஊழியன் செய்திருக்கின்றேன். எல்லாம் வல்லவன் இதனை யும் அறிவான். நேர்மையான சேவைக்கான தீர்ப்பு காலங் கடந்தாலும், நிச்சயமாக இறைவன் அளித்தே திருவான் என்று நம்புவன் நான். எனவே, இறைவனின் தீர்ப்பினை அவன் வசத்து விட்டு விட்டு, நான் வாளாவிருந் தேன். என்னை முழு உண்மைகளையும் பேசும்படியான ஓர் ஆக்கினைக்குள் இக்வால்ஸ் பிரசுரம் உண்டாக்கி விட்டது. ஆக்கினையை ஏற்றேன். உண்மையான வர்த்தமானங்களை ஒளிவு மறைவின்றி இங்கு பகிரங்கமாக அறிக்கையிடுதல் என் தர்மமாகிவிட்டது.

நான் 1954-ஆம் ஆண்டில், கம்பளை ஸாஹிராக் கல் லூரியிலே, ஒரு பட்டதாரி ஆசிரியராக நியமிக்கப்பட்டேன். அப்பொழுது மேற்படி கல்லூரியின் அதிபராக விளங்கிய அல்ஹாஜ் பதியத்தின் மஹ்மூத் அவர்களே என்னை நியமித் தார் என்பதை நன்றிப் பெருக்குடன் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். சில காலம் கம்பளை ஸாஹிராக் கல்லூரி யின் விடுதிச்சாலையிலும் தங்க அவர் அனுமதித்தார். அப் பொழுது நான், பின்னர் ஸாஹிராக் கல்லூரியின் அதிப ராகத் திகழ்ந்த ஜஸ்ப் முஹமட் சாலி அவர்களுடன் ஒரே அறையிலே தங்கினேன். என்னை ஸாஹிராக் கல்லூரியின் சகாக்கள் அனைவரும் இனிமையாகவும் அன்பாகவும் நடத்தினார்கள். ஸாஹிரா வாழ்க்கை என் வாழ்க்கை யில் என்றுமே மறக்க முடியாத பசுமையாக இருக்கின்றது. என் உணவுப் பழக்கங்களுக்கும், விடுதிச்சாலையின் உண வுப் பழக்கங்களுக்கும் தோதுப்படவில்லை. சாப்பாட்டுவசதி கருதி வேறு ஜாகை வைத்துக்கொள்ள நேர்ந்தது. இன்று அட்டாஜைச்சேனை ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையின் அதி பராகக் கடமையாற்றும் ஜஸ்ப் ஒமர்தீன் அவர்களும் நானும் ஒரே வீட்டினை வாடகைக்கு எடுத்து ஜாகை வைத் துக் கொண்டோம். இருவருக்கும் இடையில் இனிமை யான நட்புறவு நிலவியது.

நான் யாழ்ப்பாணம் சம்பத்திரிசியார் கல் தூரியிலே படித்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுது ரஹீம் என்பவரின் நட்புக் கிட்டியது. அவர் என் சக மாணாக்கர்; மன்னார் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர். அட்டாணச்சேனை ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையிலே தற்போது கடமையாற்றும் நண்பர் ரஹீம் அவர்களை, முப்பது ஆண்டுகள் கழித்து, சென்ற ஆண்டில் ரயில் பயணம் ஒன்றின்போது சந்தித்து அளவளாவி மகிழ முடிந்தது. பல்கலைக் கழக வாழ்க்கையிலும் எனக்கு பல முஸ்லிம் நண்பர்கள் வாய்த்தார்கள். ஆனாலும், இஸ்லாம் கற்பித்துள்ள சகோதரத்துவத்தின் மேன்மைகளையும், அவர்கள் பயிலும் வாழ்க்கை முறையின் எங்கிதங்களையும் கம்பனையில் வாழ்ந்த காலத்திலே தான் இன்னால் முதல் முறையாக அறிந்து அநுபவிக்க முடிந்தது. 'சகன் சாப்பாடு' என்ற விசேட விருந்து முறையையும் முதல் முதலில் கம்பனை வாழ்க்கையிலேயே அநுபவித்தேன். எனவே, வாழ்க்கைப் போக்கிலே ஒரு மாற்றத்தினையும், தெளிவான பார்வையையும் நான் பெறுவதற்கு நமது கல்வி அமைச்சரே முதல் வசதி செய்து தந்தார் என்பதையும் இங்கு நன்றியுடன் நினைவு கூருகின்றேன்.

அந்தக் காலத்தில் நான் தீவிர அரசியல் ஈடுபாடுடையவனாக இருந்தேன். டெடிகமைத் தொகுதியிலே, காலஞ் சென்ற முன்னாள் பிரதமர் டட்லி சேனநாயக்காவடல் போட்டியிட்டுத் தோற்ற சமசமாஜக் கட்சி பிரமுகரான ஹெக்டர் விஜயதுங்க என் நண்பராகவும், சகாவாகவும் விளங்கினார். பின்னர் அவர் கம்பனை நகரசபைத் தேர்தலிலே போட்டியிட்டு வெற்றியீட்டியதாகவும் ஞாபகம். அக் காலத்தில் அமைச்சர் சி. பி. இலங்கரத்தன அவர்கள் தமது குடும்பம் சகிதம் கம்பனையிலேயே வாழ்ந்து கொண்டிருந்தார். ஹெக்டரும் தானும் சில வேலைகளிலே இலங்கரத்தன அவர்களுடைய வீட்டிற்குச் சென்று அவருடன் உரையாடி மகிழ்ந்ததும் உண்டு. பாராளுமன்றத் தேர்தலிலே போட்டியிட்ட இன்னொருவரும் கம்பனை லாவிராவில் என் சகாவாக இருந்தார். அவருடைய பெயர் மெதிவாக்க என்று ஞாபகம். அவர் முதியவர். எனவே, அவருடன் மரியாதையுடன் விலகியே பழகினேன் என் நெருங்கிய நண்பராகப் பழகியவர் எச். கியூ. எம். ஜயவர்த்தன. அவர் முன்னாள் காரியாதிகாரி. அவர் வீடு பலாங்கொடையில் உண்டு. அவருடன் அங்கு சென்று தங்கியும் இருக்கின்றேன். அவர் அமரர் பண்டார

நாயக்கவுக்குத் தூரத்து முறையில் உறவும் என்று ஞாபகம். கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் அமரர் பண்டாரநாயக்க அவர்களுடைய பிரதான சேவாக அரசியல் மேடைகளிலும் பேசி வந்தார். அமரர் பண்டாரநாயக்க அவர்கள் பற்றிப் பத்திரிகைகளிலே வரும் செய்திகளைப் படித்து மகிழ் அவர் தவறியதும் இல்லை.

கம்பளை ஸாஹிராக் கல்லூரியை இலங்கையின் முன்னணிப் பாடசாலையாகக் கட்டியெழுப்புவதில் வேண்டும் என்று அக்காலத்திலேயே அல்ஹாஜ் பதியுத்தீன் அவர்கள் சத்தியவந்தனாய் பாடுபட்டதையும் அறிவேன். அவர் எடுத்துவந்த எத்தனையோ முற்போக்கான நடவடிக்கைகளுக்கு எல்லாம் பரவலான விரும்பிகளும், அவருடன் சொந்தக் குரோதம் பாராட்டியவர்களுமான முஸ்லிம் பிரமுகர் சிலரும் முட்டுக்கட்டை போட்டனர். தமது நிலையையும் தளத்தையும் விளக்கும் முகமாக அல்ஹாஜ் பதியுத்தீன் மஹ்முத் அவர்கள் சில கூட்டங்களை ஏற்பாடு செய்தார். அக்காலத்திலே அவர் ஆங்கிலம்-சிங்களம்-ஆகிய இரு மொழிகளிலும் சரளமாகப் பேசுவார். மேற்படி கூட்டங்களிலே எனது தமிழ்ப் புலமையையும் பேச்சு ஆற்றலையும் மதித்துத் தமது ஆங்கில உரைகளைத் தமிழ்ப் படுத்தும்படி கேட்டுக் கொள்ளுவார். அவ்வாறு மொழிபெயர்த்து மகிழ்ந்தும் இருக்கின்றேன்.

தனிச் சிங்களமே நாட்டின் ஏக அரசு கரும மொழியாகக் கப்படுதல் வேண்டென்ற கோஷம் தீவிர மன உலையிற்று. அதனுடைய தார்மிக நியாயத்தை அல்ஹாஜ் பதியுத்தீன் மஹ்முத் அவர்கள் எங்கள் மத்தியிலேயே உரத்துச் சிந்திப்பார். அக்காலத்திலே சிங்களத்திற்கும் தமிழுக்கும் சம அந்தஸ்து வழங்கப்படுதல் வேண்டும் என்ற மதத்தினை கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அறிக்கையிட்டு நின்றது. நான் அந்த மார்க்கத்தையே பயின்றேன். என் மார்க்கத்தைப் பயில வேறு களந் தேவைப்பட்டது. அதே சமயம் என் ஊழியமும் வாழ்க்கை முறையும் வேறுக அமைதல் வேண்டும் என்று இறைவன் நியமித்தனன் போலும். நான் மட்டக் களப்பு மண்ணிலே நிரந்தர வாசியாகி, என் வாழ்க்கையும் வாரிசும் அந்த மண்ணிலே வேரூன்றுதல் வேண்டும் என்ற ஊழும் என்னை விரட்டியிருக்கலாம். என் சொந்த விருப்பத்தின் பேரிலே, ஸாஹிராக் கல்லூரிச் சேவையிலிருந்து விலகி, மட்டக்களப்பு மெதடிஸ்த கல்லூரியில், ஆசிரியனானேன்.

1956 ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற தேர்தலிலே, தமிழக வேட்பாளரை எதிர்த்து நின்றவர்களுக்கு ஆதரவான பிரசாரத்தில் ஈடுபட்டேன். பட்டிருப்புத் தொகுதியில், எதிர்மன்னசிங்கம் அவர்களுக்குச் சார்பான பிரசார இயக்கத்தினை நானே முன்னின்று நடத்தினேன். நூற்றுக்கும் அதிகமான கூட்டங்களிலே பேசினேன். எதிர்மன்னசிங்கத்தின் வெற்றிக்கு என் பிரசார பலம் கணிசமான பங்களிப்புச் செய்தது. அமரர் பண்டாரநாயக்க அவர்களுடைய கொள்கைகளை முதன் முதலில் ஏற்றுக் கொண்டு அவருக்கு ஆதரவு நல்கிய முதலாவது தமிழ் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் எதிர்மன்னசிங்கந்தான். அவர் கவிஷ்டதொழில் அமைச்சருமானார். நன்றிக் கடனுக்காகவேனும் எனக்கு நல்லதோர் அரசாங்க உத்தியோகம் பெற்றுத் தருவதிலே அவர் முனைப்புக் காட்டினார். தேர்தல் பிரசாரத்திற்காகப் பெறப்படும் உயர்ந்த உத்தியோகம் கைலஞ்சம் பெறுவதை நிகர்த்ததே என்பதினாலும், எதிர்மன்னசிங்கத்தின் அன்பு வேண்டுகோளை நிராகரித்தேன். இதே தேர்தலில், பின்னாள் நிந்தனூர்த் தொகுதி நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக விளங்கிய மர்ஹூம் 'சவீட்' மஜீத் அவர்கள் சார்பாகவும் பிரசாரஞ் செய்தேன். அப்பொழுது அவர் பொத்துவில் தொகுதிக்குப் போட்டியிட்டார். அவருக்கு ஆதரவாகப் பேசிய ஒரேயொரு தமிழன் நானே. என் அரசியல் ஊழியத்திலும் தமிழ்த் தொழிலிலும் கல்லெறிகளும் பொல்லடிகளும் பெற நேர்ந்தது. இலட்சியப் பயணத்திலே துணிந்த ஒருவனை இந்த வன்முறைகள் தடுத்து நிறுத்துவதுங் கிடையா. அதே காலப் பகுதியில் தோழர் டீட்டர் கெனமன், டாக்டர் கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா ஆகியோர் கிழக்கிலங்கை விஜயத்தினை மேற்கொண்டார்கள். அவர்களுக்கு ஏற்ற மொழி பெயர்ப்பாளராக நான் நியமிக்கப்பட்டேன்.

இத்தகைய பழக்கங்களை முன் வைத்து, இற்றை வரை என் சொந்த ஆதாயங்கருதி, எந்த உதவியையும் நான் இவர்களிடம் யாசித்தது கிடையாது என்பதை நான் இங்கு பகிரங்கமாக அறிக்கையிடுவதிலே பெருமையடைகின்றேன்,

1960 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதத் தேர்தலிலே, சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் தலைமையை ஏற்றிருந்த நமது பிரதமர் சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க, தேர்தல்

பிரசாரங்களிலே கலந்து கொள்வதற்காக திருக்கோணமலை மாவட்டத்திற்கு வந்திருந்தார். திருக்கோணமலை தொகுதியிலே போட்டியிட்ட ஈ. ஆர். எஸ். ஆர். குமாரசாமி அவர்களை ஆதரித்துத் திருக்கோணமலையிலே ஒரு மாபெரும் கூட்டம் நடைபெற்றது. அந்தக் கூட்டத்திலே, குமாரசாமியை ஆதரித்துப் பேசிய கிழக்கிலங்கை வாழ் தமிழர் நான் ஒருவனே. மூலம் தொகுதிக்குப் பிரசார வேலைக்குச் சென்றுள்ள பிரதமர் கோஷ்டியினர் திருக்கோணமலை கூட்டத்திற்கு வந்து சேரும் வரையிலும், கூட்டம் கலைந்து போகாதவாறு நாள் பேச வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். அவர்களுடைய கோரிக்கையை ஏற்று, நான் இரண்டு மணி நேரம் வரையிலும் பேசி, பிரதமர் கோஷ்டியினர் வந்த சேர்ந்த பின்னரே, என் உரையை முடித்து மேடையை விட்டு இறங்கினேன். பிரதமர் கோஷ்டியுடன் அல்லாஜ் பதியுத்தீன் மஹ்மூத் அவர்களும் வந்திருந்தார்கள். என் சாதனை கூறப்பட்டு, என்னைக் கூட்ட அமைப்பாளர் அல்லாஜ் பதியுத்தீன் மஹ்மூத் அவர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தி வைத்தார்கள். என்னைச் சட்டமேட்டு உடையாளங் கண்ட அவர், புன்முறுவல் செய்து, ‘‘பொன்னுத்துரையை எவக்குத் தெரியும். அவர் என்னுடைய ஆசிரியசாகக் கம்பனையிற் படிப்பித்தவர்,...’’ என்று அன்பு பாராட்டி, என் சுக செய்திகளை விசாரித்தார். அப்பொழுது மைத்திரிபால சேனநாயக்க அவர்களும் அவருக்குப் பக்கலிலே அமைர்ந்திருந்தார்.

நான் மட்டக்களப்பிற்குத் திரும்பும் வழியிலே, தமிழரசுக் கட்சியைச் சேர்ந்த சிலர், நான் மேற்படி திருக்கோணமலைக் கூட்டத்திலே கலந்து கொண்டதற்காக என்னைத் தாக்க முன் வந்தார்கள். அதிலிருந்து எவ்வாறு நான் சாகஸமாகத் தப்பினேன் என்பதற்குச் சாட்சியங்கூற ஒலுவில் நூரு லெப்பை இன்றும் நம் மத்தியில் வாழ் சினூர்கள். இந்தத் தேர்தலின் பின்னர், அல்லாஜ் பதியுத்தீன் மஹ்மூத் அவர்கள் கல்வி அமைச்சரானார். குமாரசாமி அவர்களைத் தேர்தலிலே ஆதரித்த சிலரேனும், சலுகைகள் பெற்று வாழ்க்கையிலே முன்னேறியிருக்கின்றார்கள். இந்தக் கூட்டத்திலே கூட, நான் எந்த அரசியல் வாதியையும் சந்தித்து, எந்தச் சலுகைகளையும் யாசித்த தில்லை.

பிரதியமைச்சர் ஜனாப் ஏ. எஸ். அல்துல் மஜீத் அவர்களுடைய அறிமுகமும் நட்பும் எனக்கு 1964 ஆம் ஆண்டு

டிற் கீட்டியது. இன்றளவும் இந்த நட்பு சங்கையுடன் நிலைத்து வருகின்றது. மஜீத் அவர்கள் பிறந்த ஊரான கிண்ணியா நான் பிறந்த ஊரைப் போன்று மிக நெருக்கமானது. வாய்ப்புக் கிடைக்கும் பொழுதெல்லாம் நான் அங்கு சென்று கவிஞர் அண்ணல் என் விருந்தினராகத் தங்கி மகிழ்ந்ததுண்டு. இலக்கியச் சார்ந்த என் இலட்சியப் பயணத்திலே, இளம்பிறை ரஹ்மானுக்கு அடுத்த ஸ்தானத்தில் அண்ணலே எனக்கு இனியராகவும் நெருக்கமான வராகவும் இருந்தார். அண்ணல் என் சகா மட்டுமல்ல, கவிதைக் கலையின் நுட்பத்தினை விண்டு காட்டிய ஆசானுமாவார். ஏ. எஸ். ஏ. மஜீத் கவிஞர் அண்ணல் ஆகிய இருவரும் உறவினர்கள். இருவருக்கும் சில பல காலங்களிலே அரசியல் தொற்றிய முரண்பாடுகள் முனைப்பாக எழுந்ததையும் நான் அறிவேன். இருப்பினும், அண்ணல் மீது நான் பாராட்டிய செப்பமான நட்பின் காரணமாக, மஜீத் என் மீது விரோதம் பாராட்டியது கிடையாது. கிண்ணியாவில் நடைபெற்ற நான்கு விழாக்களிலே, அவரும் நானும் ஒரே மேடையில் அமர்ந்து சொற்பொழிவுகள் ஆற்றியுள்ளோம். கடைசித் தடவை நாமிருவரும், கவிஞர் அண்ணல் அகால மரணம் அடைந்த பொழுது, அவர் நினைவாக நடத்தப்பட்ட இரங்கற் கூட்டத்திலே கலந்து கொண்டோம். என் நெஞ்சம் வேதனையாலே சாம்பியது, அண்ணல் இல்லாத கிண்ணியா சடுதியாக வேற்றுராகத் தோன்றியது.

என்னுடைய சங்கடத்தினை மஜீத் புரிந்து கொண்டார். இரவு விருந்தினை அவரே ஏற்பாடு செய்தார். “பொன்னு! அண்ணல் மறைந்த துக்கத்திலே, நீ கிண்ணியாவை மறந்துவிட வேண்டாம். உன் வருகைக்காக அண்ணலின் வீட்டுக் கதவுகள் எவ்வாறு திறந்து கிடந்தனவோ, அவ்வாறே என் வீட்டின் கதவுகளுந் திறந்திருக்கின்றன” என்று அன்பொழுகக் கூறினார்.

வானொலி மூலம் இலக்கிய விழிப்புக்கு வித்திடும் வகையில் ‘கலைக்கோலம்’ என்ற நிகழ்ச்சியை நடத்தினேன். என் நிகழ்ச்சியில் புதிய குரல்கள் ஒலிக்கத் துவங்கின. மலையக இலக்கிய ஆற்றல்களுக்கும், முஸ்லிம் எழுத்து முனைப்புகளுக்கும் கணிசமான இடம் கொடுத்தேன். சகலருக்கும் வாய்ப்பளிக்கும் முகமாக ஒரு வருக்கு ஒருமுறைதான் சந்தர்ப்பம் என்ற கொள்கையை

வகுத்தேன். என்னுடன் கொள்கைகளிலே மாறுபட்டவர்களுக்கும் தாராளமாக இடம் அளித்தேன். கலை-இலக்கிய விவகாரங்களிலே கருத்து மோதுதல்கள் சங்கையானவை என்பது எனக்குகந்த வேதம்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே (1972) அப்துல் மஜீத் அவர்கள் இலக்கிய நிகழ்ச்சிகள் சில ஒலிபரப்பப்படுதல் வேண்டும் என்ற கரிசனையுடன் 'மஜீத் திட்டம்' ஒன்றினை முன்வைத்தார். அத்திட்டம் அங்கீகரிக்கப்பட்டு, அதற்கான நேரமும் பணமும் ஒதுக்கப்பட்டன. அது சம்பந்தமான நிகழ்ச்சி நிரலைத் தயாரிக்கும் பொறுப்பு என்மீது சமத்தப்பட்டது. பிரதி அமைச்சருடனும் வானொலி அதிகாரிகளுடனும் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தி சகல பிராந்தியங்களுக்கும், சகல பகுதியினருக்கும் சம சந்தர்ப்பம் அளிக்கும் முகமாக நிகழ்ச்சி நிரலை வகுத்தேன். தயாரிப்பாளர்களையும் நடத்துநரையும் அழைத்துப் பேசி, அடுத்த மாதமே 'மஜீத் திட்டம்' அமலாகும் தயார் நிலையில் இருந்தது.

இந்த நிலையிலேதான், தமது சொந்த வாழ்க்கை வசதிகளை உயர்த்திக் கொள்வதற்காக, சோஷலிஸ அரசியலிலே குளிர் காய்ந்து கொண்டிருக்கும் கலாநிதிகள் கைலாச பதியும், சிவத்தம்பியும் மஜீத் திட்டத்தினை முறியடிக்கும் சதித்திட்டத்திலே தீவிரமாக ஈடுபட்டார்கள். சதித்திட்டத்தின் முழு விபரங்களும் இதுவரை கிட்டவில்லை. ஆனால், சதியின் கோலங்களை அறிவதற்கான சூசகத் தடையங்கள் ஓராளமாகக் கிட்டியுள்ளன. 'மஜீத் திட்டம்' அமுலானால், தமிழ்ச் சேவையிலே முஸ்லிம்களுடைய செல்வாக்கு ஓங்கிவிடும். முஸ்லிம்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள ஒரு மணி நேர நிகழ்ச்சியில் எந்தக் கூத்தும் ஆடிக் கொள்ளாட்டும். அவர்கள் எங்களுக்குத் தமிழ் பயிப்பிக்க வரத் தேவையில்லை!' என்ற தீவிர முஸ்லிம் எதிர்ப்புப் பிரசாரம் கட்டவிழ்க்கப்பட்டது. தரமான கலை-இலக்கிய நிகழ்ச்சிகள் தமிழ் சேவையில் இடம் பெறுதல் வேண்டுமென்ற நன்னோக்கத்திற்காகத் திட்டத்தினை அங்கீகரித்த தமிழ்ச்சேவை இயக்குநர் கே. எஸ். நடராஜா அவர்கள் தமிழரசு சார்பானவரென்று சித்திரிக்கப்பட்டார். மஜீத் திட்டத்தினை நிராகரிப்பதற்கும், அமைச்சர் செ.குமாரசூரியர் அவர்களுடைய செல்வாக்கினாலே நியமிக்கப்பட்ட புதிய ஆலோசனைக் குழுவின் சிபார்சு

களை அமுல் நடத்துவதற்கும் சி. வி. இராஜசந்திரம் மேலதிக இயக்குநராகக் கொண்டு வந்து சேர்க்கப்பட்டார். அன்றிலிருந்து இன்றளவும் தமிழ்ச் சேவையிலே இந்த அநியாயமான இரட்டை நிர்வாகம் நீடிக்கின்றது.

எனக்குத் தரப்பட்ட அத்தனை நிகழ்ச்சிகளும் ரத்துச் செய்யப்பட்டன. பொருளாதார ரீதியில் நான் அடைந்த பாதிப்புகள் அதிகம். சத்தியக் கலைஞன் தன்னுடைய இலட்சியப் பயணத்தைத் தொடரும் பொழுது பொருளாதாரக் கஷ்ட நஷ்டங்களை மதிப்பதே கிடையாது.

“நீங்கள் பெரும்பாலும் முஸ்லிம்களுடனேயே பழகுகின்றீர்கள். அவர்களுடைய கலை-இலக்கிய முன்னேற்றத்திலேயே கண்ணுங் கருத்துமாக இருக்கின்றீர்கள். அவர்கள் உங்களைப் பயன்படுத்துகின்றார்களே ஒழிய, என்ன முன்னேற்றத்தைக் கண்டீர்கள்? பேசாமல் மஜீதையும், ரஹ்மான்மாயும் விட்டு விட்டு வாருங்கள். குமார சூரியரிடம் அறிமுகஞ் செய்து வைக்கின்றோம்- அவர் உங்கள் முன்னேற்றத்திற்கு உதவுவார்” என்று சிலர் கூறும் வந்தனர். இவ்வாறு என்னை அணுகியவர்களுடைய நாணயத்தினை இன்றளவுஞ் சந்தேகிக்கின்றேன் என்பது ஒரு புறமிருக்க, முஸ்லிம் சமுதாயத்தின் கலை-இலக்கிய எழுச்சிகள் என் காரணமாகச் செப்பமடைகின்றன என்பதை நினைத்துப் பெரு மகிழ்ச்சியும் அடைகின்றேன்.

‘மஜீத் திட்டம்’ நிராகரிக்கப்பட்ட பின்னருங்கூட, வானொலி நிகழ்ச்சிகளுக்கு எழுதும்படி தயாரிப்பாளர்கள் சிலர் என்னை நேரிலே கேட்டுக்கொண்ட போதிலும், இற்றைவரை நான் ஒரு நிகழ்ச்சியைத்தானும் எழுதவில்லை. நான் ஒம்பும் சலா சத்தியம் அவ்வளவு உயர்வானது என்று அறிக்கையிடுவதிலே பெருமையடைகின்றேன். முஸ்லிம்களுடைய கலை - இலக்கிய வாழ்க்கையின் முன்னேற்றத்தையும் உன்னி வகுக்கப்பட்ட திட்டத்திற்கு இந்தச் சதி ஏற்பட்டபோது, இந்த இக்வால்ஸ் என்ன செய்துகொண்டிருந்தார்கள்? அவர்களுடைய சமுதாயப் பற்று எங்கே போயிற்று? தமது குருநாதரான செல்வராஜனின் நிகழ்ச்சிகள் சேமமுடன் பாதுகாக்கப்படல் வேண்டும் என்று அக்கறை காட்டியதற்கு அப்பாற் செயலற்றவர்களாகவே வாழ்ந்தார்கள்.

நான் பயின்ற கலா சத்தியத்திலேயே ரஹ்மானும் என் சகாவாக இருந்தபடியால், இளம்பிறையும் நேர்ந்தியான சத்தியத்தையே கடைப்பிடித்தது. பதவியில் இருப்பவர்களுக்கு 'ஐஸ்' வைத்துப் பேசுவதும், அவர்களுக்கு கூஜா தூக்குவதும் நாம் இன்றுவரை பயிலாத கலையாகும்.

1968 ஆம் ஆண்டு, டிசம்பர் மாதம் 'இளம் பிறை' திருக்குர் ஆன் மலராக வெளிவந்தது. 'உண்மை சுடும்' என்ற தலையங்கத்தில், '.. திருக்குர் ஆன் விழா தேசியக் கமிட்டியின் தலைவரும், அரசாங்கத்தில் அங்கம் வகிக்கும் ஒரேயொரு முஸ்லிமுமான கௌரவ எம். எச். முஹம்மது அவர்கள் சத்தியத்துடனும், நேர்மையுடனும், நியாயத்துடனும் நடந்து கொள்ளவில்லை. அனைத்துலக சகோதரத்துவத்தை வலியுறுத்தும் இஸ்லாத்தின் உயர் கொள்கைகளுக்கு முரணாக நடந்து கொண்டார். திருமறையின் விழா இஸ்லாமியன் ஒவ்வொருவருக்கும் பொதுவான விழாவாக இருந்தும், குறுகிய கட்சி அடிப்படையையும் அரசியல் ஆதாயத்தையும் வைத்துக் கௌரவ அமைச்சர் இஸ்லாமியரின் கௌரவத்திற்குப் பங்கம் ஏற்படுத்திவிட்டார்... டாக்டர் பதியத் தீன் மஹ்மூத் கட்டி அரசியலின் அடிப்படையிலேதான் விழாக்களிலிருந்து ஒதுக்கப்பட்டார்' என்று எழுதியது.

புனித திருக்குர் ஆன் அருளப்பட்டு 1400 ஆண்டுகள் நிறைவுறும் கொண்டாட்டங்களிலே, அல்ஹாஜ் பதியத்தின் அவர்கள் சங்கை செய்யப் படவில்லை என்று இளம்பிறை மட்டுமே போர்க்குரல் எழுப்பியது. அமைச்சர் முஹம்மது அவர்களுடைய எதிர்ப்பையும் பொருட்படுத்தாது நேர்மையின் பக்கலில் நின்று வாதுரைத்தோம். இதனைத் தொற்றி, இப்பொழுது முன்னோள் அமைச்சராகிவிட்ட முஹம்மது அவர்களின் கையாள் 'இளம்பிறை' மீது 50,000 ரூபாய்களுக்கு நஷ்டஈடு கோரி வழக்குத் தாக்கல் செய்ய முனைந்தார். இந்த விபரங்களையும் விர்வஞ்சித் தவிர்க்கின்றேன்.

“ஈழ மணித் திருநாட்டின் வாழ்விற்கும் வளத்திற்கும் முஸ்லிம்களின் பங்கும் மிக மிகத் தேவையென்பதை உணர்ந்த தோடு அவர்களுக்கு உணர்த்தவுந் தலைப்பட்டார். தமது நன் நோக்கினைச் செயலாக்கத் தானேத் தளபதியாக

அல்ஹாஜ் டாக்டர் பதியுத்தீன் மஹ்முத் அவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தார். இன்றைய அரசியல் மாற்றத்தில் முஸ்லிம்களின் அரசியல் விழிப்பும் பங்கு கொள்கின்றது” என்று பிறிதோர் ஆசிரியர் தலையங்கத்தில், இளம்பிறை எழுதி மகிழ்ந்தது.

“கருமுகிலிலே தோன்றிய மின்னல் போன்று யாருமே எதிர்பார்க்காத சடுதியில் அல்ஹாஜ் பதியுத்தீன் மஹ்முத் அவர்கள் சோஷலிஸக் கருத்துக்களை முன்வைத்து, முஸ்லிம்களுடைய அரசியல் இயக்கத்திற்குப் புதிய தொரு சுருதி சேர்த்தார். பெரும்பாலும் வணிகத் துறையிலே ஈடுபட்டுள்ள முஸ்லிம் மக்கள் மத்தியில் அவர் முன்வைத்த சோஷலிஸ கருத்துக்கள் செலாவணியாக மாட்டாது என்று ஆளுடம் சொன்ன ‘அரசியல் பண்டிதர்கள்’ இருக்கிறார்கள். இளைஞர்கள் மத்தியில் புதிய வீறுடல் அரசியல் உணர்வும் சோஷலிஸக் கருத்துக்களும் வேர் கொண்டு விட்டன... இந்தச் சாதனையை இயற்றியதற்காக வேளும் டாக்டர் பதியுத்தீன் மஹ்முத் வரலாற்றில் இடம் பெற்றவராகி விட்டார். அவருக்கு ‘இளம்பிறை’ தன் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றது” என்று இன்னோர் இதழில் ஆசிரியர் தலையங்கம் தீட்டியிருந்தோம்.

“சேர்! உங்களைப் பற்றி இப்படி எழுதியுக்கின்றோம்; அப்படி எழுதியிருக்கின்றோம்” என்று அமைச்சர் அல்ஹாஜ் பதியுத்தீன் அவர்களை நேரிலே கண்டு, பத்திரிகையையும் கொடுத்து, அறிமுகத்தை வளர்த்துக் கொள்ளவே சாமான்யன் ஒருவன் விரும்பியிருப்பான்.

கலை-இலக்கிய வாழ்வில், அன்றும் சரி, இன்றுஞ் சரி எம்மறத்திலே சரியெனப் படுபவற்றை நாம் (நானும் ரஹ்மானும்) எடுத்துக் கூறத் தயங்கவில்லை. அதற்காக எந்தக் கூலியை நத்தியதுமில்லை. இந்த உரத்த சத்தியங்கள் கௌரவ கல்வி அமைச்சரின் செவிகளை அடைய விடாது தடுத்து நின்றவர்களைப் பற்றி நாடிகள் அலட்டிக் கொண்டதும் இல்லை.

அசிங்கங்களை இயற்றி விட்டு, மோசமான பொய்களைக் கூறி கல்வி அமைச்சர் அவர்களுக்கும் எங்களுக்கும் இடையில் சிண்டு முடித்து விடும் கையாலாகாத சில்லறைத்தனத்தினை இக்வால்ஸ் மேற் கொண்ட படியாற்றின

இவற்றை விஸ்தாரமாகப் பிரஸ்தாபிக்க நேர்ந்தது. சுய தம்பட்டம் அடித்தல் என்றுமே எனக்குப் பிரீதியானதல்ல.

கல்வி அமைச்சரின் ஓங்கு புகழிலே குளர் காய்ந்து, அவருக்குக் குழிபறிப்பதற்கு இக்வால்ஸ்—முஹிதீனின் ஆதரவு இல்லாமல் இது நடந்திருக்காது என்று ஊகிக்கலாம்—பாடுபட்டிருக்கின்றார்கள் என்ற உண்மையை எம். எஸ். எம். இப்பால் தமது கட்டுரையிலே அம்மணமாக ஒப்புக் கொண்டிருப்பதுதான் மிகவும் வேடிக்கையானது. இந்த இப்பால் தமது விமர்சனக் கட்டுரையிலே பின்வரும் கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கின்றார் - அன்றேல், சொல்ல முன்நதிருக்கின்றார். (1) சித்திலெப்பை, எ. எம். எ. அலீஸ், 'எச்செம்பி' ஆகிய மூவரே முதல் வரிசையில் அமர்ந்தப் பட்டத்தக்க முஸ்லிம் தலைவர்கள். (2) கடந்த கால் நூற்றாண்டு காலத்திலே பொதுப்பணியில் உழைத்த முதல்வர் 'எச்செம்பி'. (3) இஸ்லாமிய சோஷலிஸ முன்னணியின் மூத்த ஸ்தாபகர் எச்செம்பி; அதற்கு அடுத்த முக்கியஸ்தர் ஹலிம் இஷாக்; கல்வி அமைச்சர் அல்ஹாஜ் டாக்டர் பதியுத்தீன் மஹ்மூத் முன்றும் இடத்தைத்தான் பெறுகின்றார்! (4) அல்ஹாஜ் பதியுத்தீன் மஹ்மூத் அவர்கள் தேர்தலிலே போட்டியிட்டாவர்; எனவே, தலைவரெனக் கொள்ளத் தக்கவரல்லர், தேர்தலிலே போட்டியிட்டபடியால் 'எச்செம்பி' அவரிலும் பார்க்க மேலான தலைவர்! (5) மௌலானா அபுல் கலாம் ஆஸாத் அவர்களின் கல்விக்கோட்பாட்டை அநுசரித்தே, நமது கல்வி அமைச்சர் தமது புதிய கல்வித் திட்டத்தைத் தந்துள்ளார். (6) இஸ்லாமிய சோஷலிஸ முன்னணிக்கும் ஏ. எல். ஏ. மஜித் அவர்களுக்கும் எவ்வித சம்பந்தமும் கிடையாது.

நம் கண் முன்னாலே கல்வி அமைச்சராய்க் கௌரவத்துடனும் அதிகாரத்துடனும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் ஒரு தலைவரைப் பற்றி இவ்வளவு ரஸமட்டமாக எழுத முன்நதி இக்வால்ஸ், வேறு எந்தச் செய்திப் புரட்டுகளிலேதான் இறங்க மாட்டார்கள்?

தமிழ் மொழி சுற்றிப்பதற்காவ நூல்களிலே தரட்டின் முன்னேற்றங் கருதியும், சோஷலிஸ முன்னேற்றத்திற்கு உந்துவிசை கொடுக்கும் விதத்திலும், முஸ்லிம் நலன் களுக்கு உரிய இடம் கொடுக்கும் வகையிலும் நான் தமிழ் நூலாக்கச் சபையிலே பணியாற்றினேன். இவற்றை எல்லாம் முறியடித்து யாழ்ப்பாண வைதீகத்தின் தலையை

மட்டுமே நாட்டும் வகையில் எடுக்கப்பட்ட சதி முயற்சிகள் பற்றி விரிவஞ்சியே தவிர்க்கின்றேன். இன்ஷூ அல்லாஹ்! இவைபற்றிய முழு வரலாற்றையும் இன்னொரு சந்தர்ப்பத்திலே அறிக்கையிடுவேன்.

எம். எஸ். எம். இக்பால் தன் வசை பாடலுக்கு யாரையும் மிச்சம் விட்டு வைக்கவில்லை: 'பள்ளிவாயில்களே முஸ்லிம்களின் சகல துறை வளர்ச்சிக்கான செயலகமாக' இயங்குதல் வேண்டும் என்பது முஸ்லிம்கள் பயிலும் சங்கையான நெறியாகும். இதனைக் கார்ய சாதனையாக்க உழைத்த மர்ஹூம் எ. எம். எ. அஸீஸ் ஒரு பகற் கனவாளராம்! நளீமியா கலாபீடம் இந்தப் பகற் கனவாளரின் நினைவுச் சின்னமாம்! பேஷ், பேஷ்! இந்தக் 'கண்டுபிடிப்பு'களுக்காகத்தான் இக்வால்ஸ் கோஷ்டியினருக்கு நளீமியா கலாபீட அதிபர் தமது நல்லாசிகளை வழங்கி வருகின்றார் போலும்!

ஈழத்து முஸ்லிம் மக்களுடைய தற்காலத் தமிழ்ப் பணியின் விழிப்புக்கும் விருத்திக்கும் என்னுடைய பங்களிப்புக் கணிசமானது என உரத்துச் சிந்திப்பதற்குக் கூச்சமாக இருக்கின்றது. இதனைப் பிரசித்தப்படுத்துவதைத் தவிர வேறெந்த மார்க்கத்தையும் இக்வால்ஸ் எனக்குத் தந்து வைக்கவும் இல்லை.

1956-க்குப் பிற்பட்ட காலப் பகுதியிலே, ஈழத்து முஸ்லிம் இளைஞருடைய கலை-இலக்கிய முயற்சிகளுக்கு என்னைப் போன்று எந்தத் தமிழ் எழுத்தாளன் மட்டுமல்ல, முஸ்லிம் எழுத்தாளன்கூட ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளிக்கவில்லை என்பது நிசம். இந்தக் கூற்றினைக் கடுகு மதியாளரான இக்வால்ஸ்கூட ஆட்சேபிக்கமாட்டார்கள் என்ற போதிலும், தமிழ் என்னுந் தொழிலிலே, பல்வேறு கட்டங்களிலே என் சகாக்களாகவோ, அன்றேல் என் சகவோ, எனக்கு வேண்டியவர்களாகவோ அன்றேல் என் ஆலோசனைகளாலும் எழுத்துச் செப்பம் பெற்றவர்களாகவோ உள்ள, இன்றும் நம் மத்தியில் வாழும், பின்வருவோரை என் உரிமை பாராட்டலுக்குச் சாட்சிகளாய் அமர்த்துகின்றேன்.

பிரதி அமைச்சர் ஏ. எல். ஏ. மஜீத், கம்பளை ஸாஹி ராக் கல் ஜூர் அதிபர் எம். எம். சமீம், ஏறூஜர் பட்டின சபைத் தலைவர் எம். ஏ. ஷி. ஏ. ரஹ்மான், புரட்சிக்

கமால், பித்தன், அல்ஹாஜ் ஆ. மு. ஷரிபுத்தீன், அதி
 பர் ஜே. எம். எம். அப்துல் காதிர், ஹாபிஸ், எம். கே.
 செய்யது அஹமது, தெஸ்தொட்டை நூர், யுவன், ஏ.
 ஷி. எம். சுபியான், சுஹோர் ஹமீட், சி. பி. எம். காசிம்.
 எச். எம். பி. முஹிதீன், மருகூர்க் கொத்தன், எம். ஏ.
 நூ. மான்; எஸ். ஏ. செய்யது ஹஸன் மௌலானா, எம்.
 ஈ. மஹாத், பி. எஸ். மீரா, பஸீல், ஏ. காரியப்பர்,
 அன்பு மொஹிதீன், நிந்தலூரான், எம். ஜ. எம். தாஹிர்
 எம். ரி. ஏ. ஜப்பார், எம். எச். எப். அபீர், அவை
 வேந்து, மருதமைந்தன், பாணந்துறை மொயின் அமீன்;
 மீரூவோடை எஸ். எல். எம். ஹனீபா, வை. அகமத்,
 ரி. எஸ். எம். புஹாரி, வி. ஏ. கபூர், எம். எச். சூக்கரஸ்
 அ. ஸ். அப்துஸ் ஸமது, எம். எம். இர்பான், பொத்து
 ளில் காசிம், ஆஸாத் மௌலானா, ஜவாஹர் ஹுஸைன்,
 ஜோபு நஸீர், ஜோய் இக்பால், வெலிகாமம் பாணில்,
 நயீமா ஏ. பஸீர்; ஜே. ஜே. மெக்காடர்,.....

கிழக்கு மாகாணத்திலே என்னிடம் தமிழும் சரித்திர
 மும் பயின்ற முஸ்லிம் மாணவர்கள் வடக்கே புல்மோட்டை
 தொடக்கம் தெற்கே பாணம வரையிலும் பரந்து வாழ்
 கின்றார்கள். அவர்களுடைய தற்போதைய வாழ்க்கை மூன்
 றேற்றத்தை நினைத்துப் பார்க்கப் பெருமையாகவும் இரூக்
 கின்றது. அவர்களிலே சிலரேனும் நான் ஏற்படுத்திய தாச்
 கத்தினாலும் கலை-இலக்கியத் துறையில் ஈடுபட்டார்கள்.
 ரஹ்மான் வெளியிட்ட 'இளம்பிறை' பரிசையின் கூட்
 டாசிரியர் என்ற முறையில், கிழக்கு மாகாணத்திற்கு அப்
 பால் வாழும் இளஞருடைய எழுத்து முயற்சிகள் பிரசுர
 மாவதற்குக் களம் அமைத்துக் கொடுத்துள்ளேன். அவர்
 களையும் என் கூற்றுக்கு ஏற்ற சாட்சிகளாய் இங்கு அமர்த்
 திருக்கின்றேன்: சேசு பழிலா. பயர்கூன், எம். ஜி. சின்ன
 லெப்பை, மு. ஆதம் லெப்பை, நாகு லெப்பை, காலிதீன்,
 காலித், சீனி முஹம்மது, சின்னராஜா, எம். எம். ஆதம்
 லெப்பை, உமர் லெப்பை, ரஹீம், யூசுப் சாஹிப், எம். சி.
 மொஹமட், எம். ஏ. ஜனீல், சித்திக், எம். எம். முஹம்
 மது, வை. செய்யது ஜே. மௌலானா, எம். ஏ. கான்,
 மருஉமுன் ஹமீது, எஸ். எச். ஜே. ஹுசைன், ஏ. எல்.
 எம். அமீன், யூ. எல். ஜெயினுலாப்தீன், ஏ. எல். எம்.
 ரஹ்மீதீன், ஏ. ஆயிஷா, ஜே. குலாம் முஹ்யத்தீன். ஏ.
 சலிக்கத்தும்மா, ஏ. பீர் முஹம்மது, எம். ஏ. சப். மன்
 கூர், ஏ. ஆதம் அலெப்பை, ஏ. வித்தம்பி, எம். எம்.

ஜூனின், மு. இஸ்மாயில், அக்கரையூர் ஆதம் பிழை
யன்பி நாகர் உம்மா, மஜீத் ராவுத்தர், எம். எப். ஜெயினு
லாப்தின், நாகர் ஏ. பாவா, எம். எச். எம். மன்சூர், எஸ்.
எம். ஏ. கபூர், எம். எம். இப்ரஹீம், ஏ. ஆர். எம். பரீது.

தமிழ் இலக்கிய உலகினைப் பற்றி இவர்கள் கொட்டி
யுள்ள சுயமைக் கருத்துக்கள் ஏராளம். இந்த நூல் பரப்
பிற்குள் அவற்றைப் பற்றிய பிரஸ்தாபங்கள் தவிர்க்கப்
பட்டுள்ளன. 'நூல் விமர்சனம்' என்ற பிரசுரத்தினை
வாசித்து முடிந்ததும், இக்வால்ஸைப் பற்றிப் பின்வரும்
அபிப்பிராயங்கள், ஒரு சராசரி வாசகனுடைய மனத்திலே
கூட எழுதல் தவிர்க்க முடியாததாகும். அவர்களுக்குத்
தெளிவான தமிழ் அறிவு இல்லை. தமிழிலே எழுதும்
ஆற்றல் அற்றவர்கள். வரலாற்று ஞானம் இல்லாதவர்கள்.
விமர்சனப் பார்வையே புரியாதவர்கள். இலக்கிய வரலாறு
பற்றி எதுவும் அறியாத அப்பாவிக்கள். சம கால இலக்கிய
நிகழ்வுகள் பற்றிய பிடிமானங் கைவரப்படாத அசடுகள்.
அம்மட்டோ? இஸ்லாம் பற்றியும் ஞான சூன்யப் பேதை
யாக இருக்கின்றார்கள். இவற்றைக் கோடி காட்டுவதற்
கான சில பதப் பருக்கைகள் மட்டுமே இங்கு பிரஸ்த
தாபிக்கப்பட்டுள்ளன.

முஸ்லிம் விவகாரத் தொற்றி 'எஸ். பொ. எழுதுவ
தற்கு 'பத்வா' வழங்கிய உலமாக்கள் யார்?' என்று
விண்ணடாவாதத்திலே இக்வால்ஸ் இறங்கத் தேவையில்லை.
இமதப்பற்றி எழுதும் ஒருவகை அதிகாரத்தினை இந்த இக்
வால்ஸ், பின்னர் வெளியிட்ட ஆறு பக்க பிரசுரத்தின்
மூலம் மேலும் உறுதிப்படுத்தி இருப்பதும் வேடிக்கை
தான். நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் பற்றிய வர
லாற்று நூல்கள் ஏலவே வெளிவந்துள்ளன. இரூப்பி
னும்' அ. வெ. நடராஜன் எழுதிய 'நபிகள் நாயகம்'
வாழ்க்கை வரலாறு என்னும் நூல் வெளிவந்துருக்கின்
றது. 'முஸ்லிம் அல்லாத ஒருவர் நபிகள் நாயகம்
அவர்களின் வரலாற்றைத் தமிழில் எழுதியது பெருமை'
என்று இந்தியன் யூனியன் முஸ்லிம் லீக் தலைவர் காபுர்தே
யில்லத் ஜனாப் எம். முகம்மது இஸ்மாயில் சாஹிப்
அவர்கள் முசுவுரையும் வழங்கியுள்ளார். இத்தகைய ஒரு
தகவுரைக் கோடயம், என்னைச் சம்பந்தப்படுத்திய நூலுக்கு
நான் எழுதும் பதினூரைகளுக்குத் தேவையில்லை என்பது
மிகவும் சாமான்யமான நியாயம்.

இன்னும் ஒன்று. வர்க்கச் சமரிலே நானும் தோழர் எச்செம்பியும் ஒரே அணியில் நின்றல் நியாயம். ஆனால், மதத்தின் பிரிவினைக் கோஷங்களினாலும், கலை - இலக்கியப் பிச்சக்கலினாலும், தலைமைப் பதவிக்கு அவர் இக்வால்ஸின் சிபார்சின் நாடுதல் படு அநியாயம். அந்த அநியாயத்தை அறுக்கும் சமரிலே, என்போன்ற சத்தியக் கலைஞன் எதிர்த்தாயிலே இணைதல் தவிர்க்க இயலாது. இதுவே எனக்குத் தற்பொழுது விடிந்துள்ள தர்மம். சத்தியப் போரிலே ஆபத் தர்மமுஞ் செல்லும்.

இங்கு நான் பிரஸ்தாபத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளாத பகுதிகளிலே இக்வால்ஸ் அழுது வடித்துள்ள அசட்டுக் கருத்துகளை நான் ஏற்றுக் கொண்டேன் என்ற அர்த்தமும் இல்லை. அவற்றை எல்லாம் அக்கு வேறு, ஆணர் வேறுகப் பீய்த்து அம்பலப்படுத்துவதாயின் இந்த நூல் மேலும் பல பாகங்களாக விரியும். எழுத்துலகை அசிக்கப்படுத்தும் ஊதகைகளான இக்வால்ஸுக்கு அத்தகைய ஒரு மகத்துவம் அளிக்கப்படுதலும், என் எழுத்து நேரம் விரயமாக்கப்படுதலும் அநியாயமாகும். சத்தியக் கலைப் பயணம் வைத்துள்ள ஒருவன் ஒரு சில நாட்களை மட்டுமே துஷ்ட நிக்கிரகப் பணிக்கு ஒதுக்கலாம்,

அடுத்து என் ஆக்க எழுத்துப் பணி களை என் கரிசனக்காகத் தவம் இயற்றுகின்றன. அதனையும் உன்னி இதற்கு இங்கேயே, இப்பொழுதே ஒரு மத்தாய்ப்பு வைக்கின்றேன்.

நினைவுகள்

‘இஸ்லாமும் தமிழும்’
என்னும் இந் நூல் சமைந்தது.

இதன் பக்கங்களைப் புரட்டும் பொழுது
இஸ்லாமிய வாழ்வின் மேன்மைகளை
என் மனத்திலே பதித்த வந்தார
கா. மு. யூசுப் ராவுத்தர்
கவிதையில் இளியன் அண்ணல்
பழந் தமிழ் இஸ்லாமிய நூல்கள்
பலவற்றை உசாத்துணையாகத்
தந்துதவிய கவிஞர் நூர்
மிகக் குறுகிய காலத்தில்
இதனை இன் முகத்துடன்
அச்சிட்டு உதவிய
அல்பியன் பிரஸ் அதிபர்
ஏ. சி. ஏ. கபூர்
ஆகியோரை நன்றிப் பெருக்குடன்
நினைவில் இருத்துகின்றேன்.

— எஸ். பொ.

ரஜபு பிதை 16, 1395

சுருகுமிய்யு -

எஸ்.எப்.எ.

அல்லஹ்ம்துலில்லாஹ் !

இந்நூல் செய்யும் பணி ஐந்தே நாள்களில் நிறைவுறுகின்றது. காலக் குறுக்கம் எனக்கே பிரயிப்புத் தருகின்றது. இவ்வளவு அவசரத்திலும் நான் முன்னர் எப்பொழுதும் நூல் செய்த தில்லை. கடுகதியிலே என் இயல்பான எழுத்து நடவையயுங் கோட்டை விட்டிருக்கின்றேன். இங்கே பிரசுரித்தப்படுத்தப்பட்டுள்ள சத்தியம், எழுத்து நடவயிலும் உயர்வானது. சத்தியத்திற்கு ஒரு போர்வை—அலீது என் வசன நடவையாயினும்—தேவையிலே யென்பது தேற்றம். மீள்பார்வை செய்து எழுதப்படாமல், அச்சக் குச் செல்லும் முதலாவது எழுத்துப் பிரதியும் இதுவே. தோஷமில்லை. சத்தியத்தின் வேகத்திலே எதுவுந் தர்மமானதுதான். முஸ்லிம் மக்களுடைய சலை - இலக்கிய வாழ்ச்சையிலே நானும் பிணைந்து முன்னேறுகின்றேன் என்பதை அறிக்கையிடுதல் பெருமையுந் தருகின்றது. இந்த எழுத்துப் பணியிலே நான் சிரத்தை ஊன்றிய பொழுது, அது தங்கு தடையில் றி முன்னேறுவதற்கு முஸ்லிம் நண்பர்கள் பலர், பல வகைகளிலும் ஒத்தாசை சயாக இருந்தார்கள். அந்த இலியருக்கும், இதனை வெளியிடத் துடிப்புடன் முன்வந்த இஸ்லாமிய வாலிபர் இயக்கத்தினருக்கும் என் மனசார்ந்த நன்றிகள். நூலில் நிறைவு காணப்படின் புகழ் இறைவனுக்கே. என் ஆற்றலையும் மீறி, இந்நூல் சமைந்த கடுகதியில், தவறுகள் நேர்ந்திருப்பின், அவற்றிற்கு நான் முழுப் பொறுப்பும் ஏற்றுக் கொள்ளுகின்றேன்.

24.7.75.

Printed at Albion Press (Colombo) Ltd.
Colombo-10